

۳۲۳

۲
—
۲۳-۵
۳۲۴

کتابخانه
جمهوری
ایران

لطائف الذكر في احكام الاشجار
سليم (مختصر)

١٢٧٢

مكتبة
مكتبة

٢
٢٣
١٢٣

- ١
- ١
- ٨
- ٨
- ٣
- ٥
- ٥
- ٨
- ٧
- ٦
- ١
- ١١
- ٨١
- ٨١
- ٣١
- ٥١
- ٥١
- ٨١
- ٧١
- ٦١
- ٥٨
- ١٨
- ٨٨
- ٨٨
- ٣٨
- ٥٨
- ٥٨
- ٨٨
- ٧٨
- ٦٨

رقم ۱۳۵۰

نصف

طابق الكثر في احكام الاموال

سنة ۱۲۰۰ (مطابق)

۱۳۷۴

۱۳۷۴

۲
۲۳
۴۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم رب اعن وتم باخر
 الباعل جنی کو به حران سواد منوع عبا و محمد الحسین المذنب
 سید منجم لایزال مسوده این در معرفت قانون حکم مسمی لطیف
 الکرام فی احکام الاموام چه بر صاحب این فن و جلال
 مدلولات بروج و کوکب انکو معلوم کند تا بوقت حکم دول
 فکر او متوقف نگردد و با سانی از دلیل بدلول استند لال توایکون
 هیچ مؤثر و متاثر بقا عده منبط کرد و در مانع و معطلی و استند
 ادراک این مغفیری سهل نماید و کسی که این ضابطه اوست
 معلوم نمود و در این معروضات تکرار کند بتجربید دیگران
 همچنان بود کسی در بیابان راه نداند و از دیگران سوال کند
 و آن شخص در ایشان دهد بکن که آن نشان خط باشد
 هر آنکه آنرا کم کند و بمقتضی نرسد و نشان خط و اول
 آنست که مؤلف صادق نباشد یا ناقص بهر کم استسناخ
 سهو کرده باشد پس بر احکام اینچنان کسان عطا دینود و
 مدلولات بروج و کوکب با تفصیل بیان کنیم است و نه تا که
 بر حافظ و ضابطه مضب و مبارک باشد **مدلولات** **محل**
 محل جبریت ملکی مغلوب بهی میانه او از بریده اندام خانه
 مخرج است و بال زهره شرف افتاب در نو نهم درجه
 و بهبوط زحل در بیت یکم درجه و او سه وجه دارد اول انال

منج

مخرج قدوم از ان شمس سیم از ان زهره مذکر و نهاری است طبعش
 گرم و خشک از خطها صغیر از غنا صرافش طبعش نوح از فضول
 فضل ربع از جهات شمال غروبش متلون غروبش کج و دیت
 کم فرزند از حیوانات چهار پا بان استی و وحشی سیم شکافه آتش
 قویست و زایه و اخرش ضعیف و ناقص از امراض آنچه در سر باشد
 چون دیش و ماثری در سردادی و کلی و بیبی و حرب و تعبیر لول
 و کم شدن او از او از ستهاسن کوکان آتش و دیت بر روی
 که از گوش او آید و اخرش لولی که از شیب نو آید از اجناس
 نایج و دکر و مرقعات و آلات حرب از صبارنه و صنایع زر و سیم
 و حدادان و صفاران و شبانان و قصابان و مردم هر وقت
 و شجاع و کشاد و روی کم دانش و از جواهر مس و آهن و سرب
 و از نباتات و از حبیب و فلفل و زنجبیل و قد قفل و کبابه از اعضا
 سر و روی و گوشها بر اندام صورتش ربع میانه بالا با موی نهی
 با جعد و بر خشمی که بسیار زنده بلند بینی بزرگ گوش فراخ دهان
 در از روی و زنج نیمه بالا بش غلیظ و نیمه زیرش با رگهای لیش
 سفیدی و بر خشی زنده و میگویند او شرف و از رفته از طلا
 بایل و فارس و آذربایجان و آلمان و سایر دیشام و فرنگ
 و در ایالات و طوس و نیش بور و عراق و کابل و هرجان

و خوارزم و سمرقند **ملوکات** **برج نور** و نورجین شمالی باشد
 بهیمنی میان او از برید اندام خانه زهد است و بل مرغ و شرف فر
 در سیم درجه سه دره دار **ملوکات** **برج نور** از آن ترسیم از
 رطل ماده است و شبی خاکی سرد و خشک و سردی بطعم ترش
 ربی لکاح و دست عقیم و کم فرزند مولد سرما و زلزله آتش
 فوی و زاید آخرش ضعیف و ناقص از بیمارها آنچه در گردن و حق
 باشد چون خنای و جنبه زرد کلافه بوی بغل و بینی
 و انگشتانی با راز حیوانات کاه و شیر و قبل و کاه و میش و آهو
 و دلبست بر مرزها و زرع و از مردم مزارعان و کتالان
 و حفا ران و اینار داران و حیاطان از اعضا کردن
 و سرد و شمشاد و ترش بالا بلند بزرگ پشایی و چشم با سبزه
 بار یکا بر دشت نظر این بینی فراخ و این سبزه را کردن
 موی و بزرگ شکم خوش باریت و کم عقلی و دروغ گفتنی
 و مکر و حیل و حماقت و که دلقون و لاش اسیری که بعبیدی
 نند از اجناس و جواهر آنچه بر نهان منسوب بود چون طلا
 و خنای و قلاده از شیشه و قیس و جواهر بزرگ و درم و قسطه
 و اسکندریه و غره و نواحی بطرطوس و آمد و قیاب و ربع
 و عمان و ماهین و اکثر ادو اهل جبال و همه ان و اصفهان

و سیم

و ری و ترم و هرات و فرغانه و طولان و سبسان و شام و عراق عجم
 و اردبیل **ملوکات** **برج جوز** و جوزا جیب باوی و جیب خان
 عطارد و مال مشرق و شرف اعتبار بر ریس در سیم درجه و هبوط
 و جنب بهمان درجه سه دره و آنکه اول از آن مشرق دوم از آن
 برج سیم از آن شمس طلوع و نماز است و دلبست بر باد و خنای
 گرم و تر است و بادی مغزی بر طبع خون بر طعم شیرین طفل
 بهاری صورتش تمام بالا و رست اعضا کشیده و اینر و شمشاد
 بار یکا گردن از بیمارها **ملوکات** و نفوس و اندک کلاف
 از مردم ملوک و اهل دیوان و فغان و حکما و خطاطان و نجاران
 و عمال و متفرقان و شعرا و شرفا چون بد حال بود دلبست
 بر طاران و کیمه بران و شاعران بدیان کوی و کانه و در کای
 تعطیل کنند و محاسبان و معلمان و صبا دان و نقاشان و خطاطان
 و ارباب طاهر و آلات بهین طایفه منسوب بود و مرغان و
 و درختان میوه دار و بلند و میوه مغزدار و جرز و بادام
 و انواع دار و دره و عطارد از اعضا و دوشها و بازو و دستها
 و انگشتان خوب صورت متناسب اعضا مطبوع و نبات
 و سبزه و درو و حای مزاج و خوشبوی کبریم اخلاقی ساکن طبع

امثال

با ادب لطیف این تبرک که در لعل و لب و دست میانه عفت
 بذل کوشش زردی که بر خیزد از شکر طراوت و بر خیزد
 و حصص و مهر دارینه و تکریم و کیلان و دبلم و طرسان
 و مردود و موقان و صفهان و هاندندان و کرمان
 و قزوین **مردولالت** بر طاعت منقلبند بی او و میانه فرزند
 خانه است بال خلعت و شرف شتر و در بنده و درجه و
 بهبوط و برج و در شرف شتر و درجه و در آید اول از ان زهر
 و دوم از ان عطایه سیم از ان قمر مؤنث و بل بطبع مرد
 و تریغی بطعم شکر صبی شاهی از حیوانات بهوام بیابان
 و حیوانات آبی و در ازها با ساحلها و جو به آب خوش و
 نرغها و عبادت خانه بر جی ضعیف است و بسیار علی چون
 نرغ و فقرس و در طمان و در دهل و کلی و لالی و قوا و جی
 و برش و بوی و کمرانی و در دست و پا از مردم هر ملک زاده کان
 و نایبان و شرافت از ان که در حال بود و دلبست بر حاکمان
 و سفایان و دفعایان و طاهان و غواصان و ابداران
 و بزرگان و دریا بار از نباتات و شکر و برنج از اعضا دل
 و سینه و معده و مبلور و کسب و زوشش صورتش بسیار جود
 و بزرگی که در دست از اعضا سبط استخوان کوچک چشم

سین

بست نظر کج بینی و دندان و نیمه برش غلط تر از نیمه با فراج و شکر کونا
 بست دراز دست و قدم بزرگ بست بی خوش متلون و سکه طبع
 و اما از خدایم دم بلند کفاح دوست از شکر و افرینه و بر سر زمین
 و میفریقین و بی نفوس و بعضی از زمین و آذربایجان و خدایان
 و بحرین و دروم و ارمیه کوچک و شتر خراسان و هرات و بلخ و دروم
 و نواحی سهند و ترک و خن **مردولالت** بر سجده است
 سبجی ثابت بریده اندام میانه او از کفاح است کم فرزند شتر شتر
 عظیم خانه قنایست و بال رطل و ادج و برج خالی از شرف و بهبوط و درجه
 و آید اول از ان رطل دوم شتر سیم از ان برج نایب شتر
 مذکر نهاری کرم و خنک و گشتی و صفراوی بطعم تخ از حیوانات
 آنچه نایب محمد و کوه و جانوران موزی و خنک و خوش و درخت
 لطیف و غنور از جاها کوهها و قلعهها و قناری و بنا و دعا از جواهر
 و نقره و آلات و آینه از اینها سازند موله کرمی و ظلمت هوا از مردم
 ملوک و سلاطین و امارا بزرگ و اهل شکر و مکر و حیل و آتش قوی و
 زاید اخراش ضعیف و ناقص بسیار ریش خالص در معده چشم و مبلور
 و سر و معده و دل و صورتش مطوع تمام بالانیمه بالایش غلیظتر
 از نیمه شیب و صورت قنای سینه بزرگ ساق کرم جوده و مبلور
 بود و برزدی از شکر و صبر و درم و عسلان و در شرف و طاعت
 و کرمان و عبادان و خراسان و سهند و ارمیه و ترک و باب الاوب

مدولات برج کعبه سینه بر چیت و حید بن بلند آواز درست اند
 کم لکاح عقیق اندک فرزانه خانه شرف فرج عطار و وبال مشرق و
 زهره در بیت مغنم درجه مونت لیسر وجه دانه اول از ان مشرق
 شمس دوم از ان زهره سیم از ان عطارد خاکی سرد خشک سرد
 بطعم ترش شمالي تابستاني بزرگ سبز و چندی مختلف لالون
 از جنوب سنگند و جوهر برنج و کبود و انواع جنوبات و موی
 خنک چون فندق و نسق و بقول و درختها و نرجهها از جنوب
 بلبل طوطی و مرغان ناطق دراج و کونور و کجنگ و ماران بزرگ
 از چهارها سح و وجع بطن و ظفر و رخی موی و لاخر کم عقل
 از مردم و زرا و کتب به ارباب صنایع و اصحاب علم و دوا و
 و تجارت و اهل طرب آتات آن و مقامها و ایشان و مواضع و
 از اعضا شکم و روده و حجابها صورتش معتدل بدن قوی نفس
 درست اعضا میانه اندام بزرگ سر بگو بهات و فامت صغیر
 بزرگ ریش بگو چشم باز رادی اندک موی ناک خوش سخاوت
 و حکمت و رایت گفتن و سبک روح و سپار اندیشه مودب تجربه
 زبان چرب بلون اسرار نهد شام و اندیس و فرات و جرات
 و حبشه و صفا و کوفه و متصل و بعضی از فارس و
مدولات برج میزان بر چیت منقلب درشت اندام
 بلند او از کم فرزانه اندک لکاح خانه زهره و وبال برج شرف
 نعل در بیت سیم درجه و جوهر شمس در روز نهم درجه

مدالاسیج میزان

درجه دوازدهم

مسر وجه دانه اول از ان قدوم از ان نعل سیم از ان مشرقی هوا
 مذکر نهاری حار رطب موی که موی بطعم شیرین ضریفی مولد باد
 مختلف از نباتات و سخی و اشجار و آنچه بر سر کوهها روید و عمارتها
 و قصر که نرزه و بساتین و عبادت خانهها و خروستان بدو نسبت
 از مردم قدما و ادبا و بزرگان و در باب صناعت و اهل طرب و
 سازهای ایشان و حکای و دی و کجکجا روزان از جنوبان و مرغها
 و بلیک از اعضا میان بشت و شست شکم و ناف و عورت و کمره
 و خصیم صورتش خوب میانه بالا معتدل مزاج چشم ششلا بزرگ زرد
 بلون اسرار شتو شیراز چهارها با دقیق و بویبر و زرد کشنی روی
 و کجی در بینی خوشش کریم نفس تنگ اخلاق بگو فکر متصف مودب
 طرب و دست از نهد و نواحی مغرب صغیر صغر و مکر و مدینه و بعلبک
 و مردم و هرات و طالقان و بلخ و بخارا و تبت **مدولات برج**
عقرب عقیق بر چیت تابانی او از کم لکاح و سپار فرزند
 درشت اندام و خانه فرج متج و بال زهره جوهر قدوم درجه
 و سه وجه دانه اول از ان متج و دوم از ان شمس سیم از ان
 زهره ماده شبی آبی سرد و نر و بلعی نر که موی ضریفی غضوب
 خانی تمام نر بر و کذا بمتف ترش روی و قاح نهاب
 احسن کاهل بدخوی عقیق در حق زنان از جایها بتی نهاده و زنها
 و دارا سلاح از نباتات زرد و درخت آنچه دانه را و امر و دهم

از حیوانات و حشرات موزبه و زنبور و جانوران ای از جوار
 آنچه از آب سپردن این حیوان بر جان و مردار به دستک غریب نونشاده
 داد و به معاینه اولش صبح و غلظت آخرش بقیه با یک لایع
 چون کرمی و لالی و کوری و کبی و بوی بعل و سرطان و قوبا و اکل و بر
 و غیره بول و سنگ منانه و آنچه در ذکر و فرج بود و تا یکی چشم از
 ذکر و منانه و غیره در صورتش خوب بیک کوروی و کوی و کوی
 و بسیار مری و فطس و فراخ دهن خرد چشم بپن و دوش شکم سینه
 در از دست و ساق بزرگ با شکم نیمه با لایش کونا و نر از نیمه شکم
 علامت بر پشت و نش سفیدی که بر خیز زنده مولد رعد و برق از
 مدینه رسول و زمین حجاز و یمن و بعد و طرابلس و شام و دیلم و
 آمل و ساری و ری و حر و دماوند و تبریز **ملکات شتر قوس** قوس
 بر چپ و چپین درست اندام مباد او از نیمه اولش انسی نیمه آخرش کبی
 میان نگاه اندک فرزند خانه و فرج منتهی و بال عطا و شرف نسبتیم
 درجه و مبوط ریس بهمان درجه سه و ده و اول از ان عطا و شرفیم
 از ان ماه سیم از ان زحل مذکور و زری انشی کرم و شکم صفرا
 وی بطعم تلخ که بوی خربزه می موله با دوش اولش قوی و صبح
 و آخرش ضعیف و سقیم میانه بیماری از مردم ملوک و اوساط
 الناس و ستور داران و از جاهای بن و خرابی سلاح از
 اجناس نیر و کمان و سایر اسلحه و سفالینه و از جواهر طلا و
 و قلعی و از بیماریها نزل و نفوس و کوری و افساد و از بلندی

و از

و آفت از سیاه و خونی و ملوک طبع زود حرکت را زود از کرم نفس مکار
 منقص بسیار فکر خنده در آب و دانه و حساب منتهی و طب
 از حیوانات از بزرگ و کمر و بعضی از مرغان از اعضا آنها صورتش
 خوب با یک موی تمام با بزرگ شکم و از ساق لوان سفیدی که بر خیز
 زنده از شتر یا فستان و حران و باب و باب و زمان و زنبور
 و دماوند و بغداد و اصفهان و روس و مغرب زمین **ملکات**
برج جدی جدی بر چپ و چپین منقبض کبی و شکم منتهی و خربزه
 مروت شنی و سودا و جنوبی و ضعیف و از آب و ریح کثیر از لاله و لوله
 سزا و طاعت خانه زحل و زرف و برج در سیم و ششم درجه و مبوط منتهی
 در سیم و ششم درجه و باقی بطعم ترش سه و ده و اول از ان شتر
 و درجه از ان برج سیم از ان شمس از همه قلم داران و اهل صحرا و کوه
 و جاهای و پیران و مردوران و سبایان و نزاران از جاهای
 و بولانها و لبانها و کنت زار و آتش که با کور خنده و در القبا
 و شکم لا خندا از جواهر سرب و منتهی طبع و شکم خاره و کج و نوره
 و ستوره از نباتات آنچه حیوانات خورند و ماز و دلبوط و خوب
 آبنوس و درختان بی میوه و کباب بی تخم از حیوانات کوسه و زنبور
 کوی و طوطا و بهمان بزرگ و روباه و شغال و انواع حشرات
 از اعضا زانو و پوینه و عصبهای پای از بیماریها کرمی و لالی
 و ضعف چشم و خنازیر و سرطان و نفوس و داء الثعلب و دم

واکا و نژاد و کلی صورتش بزرگ روی چشک اندام بنکوبان چشم
 شریک باریک و ساق سبک روی خویشتن فراموشی و حسرت
 و راز داری و خشمناکی و حکمت و لعل و دهانی لوتش اسیری
 که بسیار نژاد از شهر کجاست و کوفه و بکرین و قحان و قیاس
 و شرف و روم و اصف و اموار و طبرستان و کابل و دیلم و
 جیلان و **ملاکات برج دلو** و لوچ و جیبش بخت و کرم روزی
 کرم و نژادش و موی هوایی سر می آید و بلند آواز موله
 باده می تند و مملکت و سر و اندک فرزندان و عقیقه و حق زان
 خانه رطل و بال و قناب سه وجه و اول از آن زهره
 و دوم از آن عطارد و سیم از آن قمر از مردم علم و حکم و مشیخ
 و طریقه و بندگان و سخنان و کوربانان و آئینه سازان و خال
 و غریب گران از جایها کزها و آنجا نهاد و دارالعتق و کازیر
 و شبان مرغان و گشت جهودان از جواهر حمره و نیکبای و
 و قلاده و آب و باد و مهره از نباتات ساج و ابنوس و هبله
 و خنجر و خنجر و خنجر و خنجر از نباتات مرغان بزرگ چون
 شتر مرغ و نر و عقارب و کک آبی و سمور و سنجاب و ماران بزرگ
 از اعضا ساقها از چهار پا برغان زرد و نقرس و مواد
 سودای و در چشم و بوی بینی و افتادن از بندها و تنه
 تمام اعضا سگم و خنجر و تاج بالا بزرگ سر سیم چشم سطلاب
 بزرگ بینی خورشید سخی و عقیقه رنیت و دست لطیف

و شیب

و شرب سخی و مهره و پاک خورشید از شهر کجاست و حجاز
 و راس العین و نرد و کرمان و بحر از فارس و سطلاب و کوفه
 و سندن دهند **ملاکات برج حوت** حوت و جیبش و جیبش
 ماده آبی سرد و نژادش و بلغمی خانه منتر و بال و عطارد و هبله
 او در پانزدهم درجه و شرف زهره و در پانزدهم درجه سر و
 و آند اول از آن رطل و دوم از آن منتر و سیم از آن مرتج
 نکاح بسیار و فرزندان شریف و مباد عفت و اول از موله
 باد از مردم سادات و فضات و علماء و اشرف الناس
 و خواصان و ملاکان و سالوسان از جواهر مواضع شریفه
 و آنجا نهاد و سرای عالی از جواهر دانه در وصف و لید و
 و خلاص و مشک و کافور از حیوانات سنج در آب موله و شرف
 چون مرغ و ماهی و در آبی از نباتات سبب و آبی و خنجر و
 و پنبه و شنبه و موله و خوش طعم از اعضا باها از چهار پا
 و عرشه و سنی اعضا و نقرس و افلاج و رنجی موی صورتش
 بزرگ سر و عین مباد با لانتک پنبه و فراج سینه بسیار چشم نرم
 اندام خویشتن کرم طبع خوش خوی نیک رای و گردن و حلیت
 و فراموشی و جرات از شهر کجاست و طبرستان و مازندران و سمرقند
 و سنجاب و مصر و اسکندریه تا حد عین و بحرین و ربه و سمنان و خراسان
 و ستر و روم و سواحل هرگاه که یکی از این برجهای ضعیف که در محل
 نخوس و وقوع کسوف و خسوف خاصه اند که بحدقه و نیش است و بقران

سخن با بقران عطار و سخن با باستان کوی در روی خاصه سخن
 دلیل ضعف قوت مدلولات آن برج باشد که دلیل دیگر باشد
 بر ضعف قوت از مدلولات آن برج و حکم باید کردن و اگر نمانی
 آن باشد حکم کردن جان به نفع فکف که نفع قوی تر برنج و اگر برنج
 قوی صل باشد بکل معدن و قران ایشان و قران عطار و
 معدن و سقوط خمس دلیل قوت سعادت مدلولات آن برج
 باشد خاصه که دلیل دیگر با آن باشد و اگر دلیل بر ضعیف آن در آن
 حال اتفاق افتد حکم نشاید کردن بیان مدلولات کواکب و
 عقیده این مدلولات **زحل** زحل سخن بگردد در آن
 زحل در برج علوی مدکنها یک نفع سودای خاکی بطعم غرض دیگر
 سببه بولش ناخوشی در بسو دینها درشت و سخط و از مردم
 بران و بندگان و سیایان و دهقانان و زاهدان بی علم و
 حسنیات و حقارتان و ارباب خانه های قدیم و اهل نفع و
 جبال از عضا استخوان در درده و سبزه و بخت و زانو و کوش
 رگ و ناخن و موی و بر از سب قوتها ماسکه از خسته ها سماعه از
 بهارها نفوس و جزام و قروح امعاء و سحابت و فانی و سبیل
 و دواب و قوای و وجع ارحام و عینی ناقص و در آن و استفا
 و نزلات و وجع مبرز و لعلش منمنه و ارج از سردی و خشکی مو
 شده از اخلاط سودا و بلغم مزاج از صورنها پیوسته ای و سببه
 سبب از خشک اندام بزرگ مزاج و آن آینه روی طبع است
 که به لغات آن حرکت سخت او از از خودها بگردد و ضلوع و

حکایت

و جمل و پهل و بخل و خف و خوش و دوسوم و نخوت و وقار
 و بدخواهی و سینه کاری و کاهلی و سپاه خفتن و دعوی حکمت از آنها
 فقر و غربت و عزلت و تعطیل و تحمل رنجهای عظیم از فعلها نوم و
 کرب و محراب علم و زندان بانی و بکار داشتن چیزهای گهن
 از ستمها ببری و آخر عمر از نزدیکی آنها و اجداد و برادران بزرگ
 از حیوانات کاه و قیل و ضر و بر و زراغ و فوسوسه و مکس و شب
 ببرد و هر چه در زیر زمین جای کند چون مار و مور و موش و از دینها
 دین بهودی و کفر و فسادها مویس و پشیمه و کجکله و کج
 خوش بپند از نباتها فط و خلقل و زیتون و زعفران و انار و شمشیر
 و شاه و ارج و عدس و مار و و بلوط و هلیج و کجکله و تخم باشد
 از جنات و این و سر و بنگهای سبزه از جابه ها و برانها و ستورخانه ها
 و غارها و جابه ها و بیابان و قدیم و بنای قدیم و قلعه ها و خانها
 و کوه های پیکانه از اقلیم اقلیم اول از شهر و خوارزم و بخارا و
 نیش بور و جنبه و سنه و هند و چین و قبط و بطر و بر مدلولات
 منتهی منتهی بعد اکبر است علوی و کرم و کجکله و در سبب موله
 خون معتدل چون خون دل مدکنها ری و شمایی و موی
 هوای از طعمها شیرینی از بویها بوی خوش از رنگها سفیدی که
 بزرگ و زنده و کندم کون و رخشان از سودنها نرمی و پندار
 از صورتها نیکو بالا و سفلا چشم با هب موقد و مشکلم از اخلاط

خون طبعی و نقطه و قریب غرض هر دو از غرض هو از غرض کوش
چپ و باز و و بهر و ثبات و طبعی و معد و حکم و حکم و ثبات
در آنها و تمامی جانی است از قوتها قوت نفسانی و نایه و غایب
از مستند که است از خستها شده و سامعه و لا من از مردم سلاطین عالم
و وزیران و کبار و شراف و علما و فضیلت و زکاء و سنجی رانی و غنی
و محکم با دینت با امانت و تربیان و خیریه داران و چون مخصوص
بجه و دلیل کند بر زاهدان رزق و فرمودش و منافق و خویشی ستای
از خود با علم و علم و علوت و حرص و عمارت و سعی در خیرات
خوش خلق و کرم صادق القول با امانت و عبادت و صفای فهم
در دین از فعلها از معروف و منکر و اصلاح ذات البین
و تقویت دین و اظهار رزق و بسیار با کمال و مزاج و خنده
و نایب در کار و کمال و بنا از اقربا و فرزندان و فرزندان و
کان از جاهها غنا و بزرگی و راست آمدن کار و از نباتات
کنند و هیچ و بخور و کج و وارزن و سبب انار شیرین و کل از
جواهر زر و سیم و فلز و سیم و الماس و سنگها و شریف از جامها و دیبا
قیمتی خاصه آنچه از هر دو قطع بهم اینجمله باشد و هر یک که بود از
امراض و بیک و ربو و تشنج و سکه و درد دل و هر چه از بسیار
با دین و شرف از عملها بیع سیم و طلا و غیر خواب و عبادت و
صنعتها خوب از حیوانات و حجاج و دیاج و طه و دس و کبوتر و
گوشت و کاد و نتر از دینها دین نظایه از جاهها مساجد و مدارس

و هیچ

و مواضع مقدسه و خزان از اقالیم اقلیم اول و دوم و گویند چهارم
از شهر عراق و فارس و طراسان و سرک و مابل و طه و مدینه و حبه
مردان سرخ مرغی خنک و چنگ است و طوی و کرم است در غنای و چه
و خشک است بر خنک و چه طعم و گویند کوش است شبی و مغوی از
اضلاط صغرا از طعم تلخ و شیر از سته حاد است از اقربا برادران میانه
از رنگا سرخ تیره از یوهای بوی ناخوش از سودنها درستی و خشکی از
عناصر آتش از خسته از قوتها قوت غضبی از خستها شده چپ
از اعضا زهره و رنگها و پخته و پخت و کرده و مجاری نظم و حکم
بزرگت زهره از مهر و نهانها پخته و لا بزرگ سرخ و حبه و کوش و
پیشانی سرخ و سرخ هر دو فرخ هم کام و در از رنگشان سرخ موی از
خوبها کم حبا و حبا و سبک ساری و لحاج و سفاده و کفین
و استهانت و ضلع و بی ثباتی و رای گردانی و اظهار موت
و مزاج و بدعهدی و شوخی و ترید و خجاست و تمامی و دروغ و
خیالات و عیال و ثقیل اموال از فعلها صریح قتل و زدن
و دزدی و درنا و قسقه و عصبانی و خفومت و سرعت جواب
و کثرت شهوت از مردم امرا و لشکر بان و خون ریزان و
مفسدان و ناپاکان و آتش کاران و بیایان سنور و سر از صورتها
آنچه تلایا باشد از جاهها عرب و خوف و کینه و کینه از نباتات

عزیزی از تنها شام از تو نه فوت شود که از شکلهای متوج از غضاوتها
و فقرات بخت و ناف و عکرو کرده و فوج و رحم و دعای منی و پ
از تنها من بوج از خلق زن و مردان و خادمان و غشای
و احباب بخت و بخت و اهل ساز و طلب از خودها خوش خوبی
و عشق و طرب و لهو و سجاوت و نظافت و طراوت و عجب و تصلف و نرم
و عدل و ناز و بدین و شفقت و محالطت به کس از فقه و طرب و خور و
و قمار و خن و کلاه و دستی و جرب زبانی و بکار و شهن عطا و
پرا به لبها از بیبا و خنده و شادی و تجارت و نقاشی و حبلی
و رنگ رزی و نرد و طرح از نرد و بکان زن و شوهر و مادر و
فرزانه آن خور و از خودها بگو روی و سفیدی که بر شری زنه
و سبب چشم و فربه و خور و دندان و کشت و روی و سبب ساق
و سرین و ران خور و دست و پای باریک میان و ران
و کوتاهی و نازک بدن از دهنه و بن و سلام از تنها
مهر و مهر دار و انگور و به و سبب خرا و تریج و کلاه و رجا
و کج خوش بوی و شیرین و مغز و موه و شفا لوی بی چشم از
جوانه به جود و آریه و جریه و مشک سرم و طر و قی که از
سیم و زمار زنه از حیوانات بلیل و قری و خا خنه و کون
و خور و کش از لبها سبب از کج منکون باشد و دیدای قی و
جامهای نقش در غنا و از نیشینه از جامها کله از او تر زار

و به

و به کار کش و عیش و آن کرد و تنها بماند و عبا و تنها و مرغزار از تنها
ضعف دل کرده و دفع و شانه و عفت عشق و فقه و هر چه از نری و
بدید آید از اقالیم اقلیم پنجم از نرد و بایل و حجاز و خوارزم و در بیل
و سمرقند و بخارا و روس و از نرد و کوچک **مردان** و عطا
کرم است به درجه و سه و است به بخت به و تر است به بخت و خور
بسی درجه سفید است بل است سعادت و نهار به و ذکر به آ
با مرسته که بیا بید و مزاج او چه کرد و اگر هیچ کس نقل نموده
آن هیچ کرد که در روی حال باشد از طبعها و رنگها و بویها و بویها
اگر مرکب آینه از چند چیز خاصه رنگهای فاخته و اسفند و کوی
از غضاوتها و از اخلاط سودا و خون بنه از تنها و ذوق از تو نه
منفک از اعضا زبان و ساق و دلی و رگهای جهنده از تنها
من کودکی از مردم و زراکت به بخار و اهل بازار و اصحاب
و دوا و غلامان زبرک و ارباب فضل و حکمت از صور تنها
بلا طبع و کوچک چشم و فراخ دانی بزرگ کوش پیوسته به بزرگ
خورد دندان و ران پای باریک موی تنک برش از تنها کفر و نرس
و کتمان ستر و طلب رباست و خرد و حفظ حاضر جوابی و دین داری
و حسن و زبرک و شفقت و کسبه شایسته و علم و راستی و به دلی و کینه
و فکر در معاد و رسیدن بغور چیزها و وزدی و دروغ و حیل
و رعایت خست از فعلها ادب و تعلیم علوم و هندسه و شاعری و
رسیدن با سر از مردم و اختلاف مال و تحمل از دشمنان و تواضع

و در بدست و در احوال با سودان زیادت کند در سعادت ایشان
 و با نقصان زیادت کند در فقر ایشان اما ذنبش است
 و طبع او مرکب از ترکیبی دلیل کند بر ضعف فقر و بیماری
 و تعویق در کار و داده شود و ضلالت منقص است از سود و کمال
 کم کند و از کسب خیرات و از بیگانه انداختن است با سود
 و سخن است با کس و ذنبش است با سود و وسعت است با کس
 هرگاه که این کوکب قوی حال و معهود باشد دلیل قوت و سعادت
 مدلولات ایشان باشد فی حدی که دلیل دیگر معطل کرد و در بدست
 مدلول با بیشتر و اگر مانعی اتفاق افتد مانع قوی باشد حکم نباید
 کردن اگر مانع ضعیف باشد بر ط حکم کنند و قید بکنند و اگر
 بجهل و شایه که چنین شود باید گفت که اگر ضعیف منقوس باشد
 مدلولات ایشان را وقت ذنب است رسد خاصه که دلیل دیگر
 بال بار باشد که اگر معطل و قوی خوانند و اگر دلیل دیگر
 بر ضعیف آن واقع شود که آن مانع و ضعیف خوانند پس آنچه
 اقتضا کرده باشد از ضعیف بفعول نباید و اگر آید بواسطه
 ضعیف مانع باشد اما زود بری شود و اگر مانع قوی تر باشد
 منع خیرات کند و از قوت بکن که چیزی ظاهر شود آنکه
 در ادراک این معنی باید و خبر و بعد باشد تا حکم کند
 بصواب نزدیک باشد و باید که منجم در هنگام حکم کردن

طبیعت

از جنب

از جنب و بعضی ظالی باشد زیرا که حکم از قبل قوت و ضعف
 دلیل مندرج و چنانکه اگر میان کس حکم کنند یکی دوستی باشد
 و دیگری دشمنی که این مرد و میل خاطر باشد و حکمی که کند چنانچه
 حجت در خبر بفرایند و از شرکها جدا را بچراقتضا کرده باشد در واقع
 و چنانچه بعضی از خبر بکاهد و در شرکها بکاهد و حکم برآید
 و کم واقع شود و باید که بر دل حکم کنند و در آن باب غرضی باشد
 باشند مانند آنکه خواهند طرف اغیض کردند و حکمی که دیگری در آن
 باب کرده باشد و غیر این بدین طریق حکم کردن ردانیت باشد
 خطا افتد و نزدیک دلیل حکم نشاید کردن تا او را معقوب
 دیگری با بیشتر نباشد مگر که دلیل باشد قوی بی مانع و زمان
 و مکان مستعد آن اثر که از آن دلیل منفع است شده باشد
 آنکه حکم شاید کردن و اما قوت و ضعف و مانع و معطل بجای نباشد
 از غایب است آنکه اغیر و بیشتر حکم کسی است تر آید و عقل
 تر و سلیم و متین و آموختن و متدین و زاهد باشد و مانع از غایب
 و عوالم و معاش و بسبب و منوج و مبدء و معاد و کم خوار و کم آزار
 و خلوت نشین و دانشمند علم طبعی و علم اخلاق و متفکر دلائل
 و حاد م نایند بود و آنکه اوقات بطاعت کتب این فن متوال بود
 و شناسنده فوایل و قوایل و با وجوه این فضایل و کمالات هر حکمی
 که کند جز نم کند که آن معنی البته چنانست با چنان خواهد بود که
 احکام منجم حدس است نه محمل محض علم پس قید باید کردن که

غالب فلان این است چه غلبه فلان قابل حدیث کند چنانکه میفرماید
خفته و مرده و رک زده و زخم خورده و شوار و ناله فرق کردن
در بیان دلالت بر شرف و خوار در طالع آن جزو بود از خاک ابروج
که در وقت معین بر افق مشرق باشد و هر چه در آن ابروج است
طالع کند آنچه از درج طالع با آن می خرد از خاک ابروج طالع کرده باشد
مجموع در حکم طالع بنحو بعد از آن باسی جزو دیگر از بعد از آن
مقدار که از خاک ابروج طالع کند در جاست خانه و رقم باشد باقی
بر این قیاس و اندازه تا از درج هم و هر یکی از این خانه را یکی
و اثری باشد جدا گانه چنانکه طالع خانه اول و دلبسته نفس
در زندگانی و آغاز کار و کیفیت عمر و سعادت و شقاوت و بد
فرج عطا شود در این خانه است که طالع است دلیل بر سروری
خانه دوم و دلبسته بر مال و معاش و اعوان و انصار و دخل و خرج
و اکل و نثر و دلیل بر کردن خانه سیم و دلبسته بر برادران
و خواهران و اقربا و نقل و حرکت و علم و دین و امر و اخبار
و عبادتگاهها و فرج ماه در این خانه است و دلیل بر خوش و خوش
خانه چهارم و دلیل است بر بدین وجهان پدری و مقام و شرف
و عمار و مدفن اموال و کیفیت اینها و عواقب امور و دلیل بر بدین
و بهر و معده خانه پنجم و دلیل است بر فرزندان و لذتها و نسل
و عهد بها و عشق بازی و طبع و سکن و تشریفات و شادی و آزار
و کیفیت اینها و فرج زهره در این خانه است و دلیل بر شرف
و دل خانه ششم و دلیل است بر غیوب امراض و خواری و نثران

و عیان

و عیان و خدام و حیوانات خورد و سلامتی از آفات و کم شده
و کربخانه و تحت فرج می خرد در این خانه است و دلیل بر نفع و نفع خاتم
و دلبسته بر زنان و نثر و فرج و نثر کا و اخلاص و دوزدان و خصوصتها و
ظفر و نثر و نفع مسافران و ارزانی و کربانی و دلیل بر بدین
و زیر ناف خانه ششم و دلبسته بر موت و خوف و خون و مواریث
و در نان و خندان و از زده و نکبت و فقر و ندرت و دلیل بر نادر
شهرت و نفع در محله خانه هفتم و دلیل است بر علم و دین و عبادت
و اعتقاد و وفا و سفر و خواب رای و نفع بر کیفیت احوال غیبیان
و فرج افتاب در این خانه است دلیل بر راهها خانه دهم و دلبسته
بر عزت و سلطنت و رفعت و معروف و مشهور شدن و مادر
و صنعتها و مخاریم و ملوک و اشراف و اعیان و ثبات و زوال
بریک و دلیل بر زانو خانه یازدهم و دلیل بر امید و سعادت
و شاد و در شان و عاشقی و دوزخ و خفا و بیت المال سلطان و اعوان
و فرج مشتری در این خانه است و دلیل بر ساقها خانه دوازدهم و دلیل
بر شقاوت و اعدا و حساد و کفر فتناری و بند و زندان و خرن
و دین و نکبت و عمارت و بیمارها سخت و ستوران نذر و فرج
زحل در این خانه است و دلیل بر تدها و بسبب این جمله در شرح بعضی فصل
اکمل المتأخرین خواججه الفیاض بن علی بن محمد بن علی بن کفایت است
و بعد از این تا بیانی کامل تر از این در خاطر است و آن نیز بیان
کرده شود ان شاء الله چنانچه این موده عجلاله الوتقیته بهاید دانستن

که طالع قرآن در علم اصل جمیع طالع است و فرع طالع است قرآن
 اگر طالع قرآن اوسط است فرع طالع قرآن اوسط طالع قرآن
 اصغر و فرع او طالع سال و فرع طالع سال طالع فصول و
 فرع او طالع اجتماع و استقبال و فرع این طالع وقت و همچنین
 طالع سقوط نظم هر کس اصل باشد و طالع ولادت فرع آن
 و طالع تحویل فرع طالع ولادت و طالع اجتماع فرع طالع تحویل
 از این تقریر معلوم میشود که طالع ولادت مردم فرع باشد به
 نسبت با طالعها قرائنها و سالها زیرا که طالع قرآن یا سال
 دلیل بود بر خفای ضعی یا نقل عام یا غرق سفاین یا حرق مواضع
 یا تلف خلایق یا مراضی خفته چون طالعون و فجائت و تلف اموال
 مردم نهند و غارت پس بسیاری از مردم فوت شوند در یک زمان
 بیک دفعه با وجود تفاوت اعمار ایشان بحسب تفاوت احوال و طالع
 ایشان یعنی اگر طالع اصل افتضا امری کند طالع فرع آن را دفع
 و منع نتوان کرد پس داشتن این اصل از وجوب نیست و هرگاه
 که خانه از خانه طالع ضعیف و مخوس گشته باشد یا در اصل یا در وقت
 معین مدالالت آن خانه بلا در مدت آن طالع که حکم از او میکنند
 ریج و آفت رسد از جوهر آن محل خاصه که اصل وضع را موقوف
 کنند و اگر قوی و معبود باشد دلیل سعادت و راحت باشد از جوهر
 آن سعادت مخصوصه که دلائل اصل وضع بکمال اتفاق کنند بر سعادت
 و ازین قانون که ذکر شد معلوم میشود که احوال هر کس و سلاطین
 و حکام ملازم نسبت و درجه عاشره باید داشتن و احوال اعوان

و انصار

و انصار و اموال ایشان را از مشتری و بیت حادی عشره و احوال
 و زراعت و انصار و صد و در مدبران و خزان و اموال سلطان
 از مشتری و طالع بیستم احوال زراعت و عباد و موقوفه از مشتری
 و درجه نهم احوال تجارت و اعتبار کنایه از مشتری و درجه دوم احوال
 فضا و علایم از مشتری و درجه بیستم احوال ابواب از مشتری
 و درجه چهارم احوال امر و لشکر بان از مرتب و درجه یازدهم احوال
 خوانین و جوانان از زهره و درجه دهم احوال ابواب حج و عباد
 ملوک و اصحاب یوان و محاسبان و عمال و خزان از عطارد
 و درجه یازدهم احوال زمان از زهره و درجه بیستم احوال اهل طایفه
 و طریقه ساده زخمان از زهره و درجه بیستم احوال بسیار فوجها
 و اهل معادن از مشتری و درجه دهم احوال رعیت و عوام بکس
 از زهره و درجه طالع احوال فوج و رسل و جواری و مجازان از
 قمر و درجه بیستم احوال کون و الاوان و اهل صحرای طایفه و عبادان
 و دواب قبی و پیران از زحل و درجه بیستم احوال تجارت و اهل بازار
 و بیاعان از عطارد و درجه دوم احوال علمایان و حکامان
 از زحل و درجه بیستم احوال کدبان و منافقان و شروران
 و زردان از زحل و درجه دوم احوال مردم و ارباب و مفسدان
 و راه زمان از مرتب و درجه نهم احوال مسافران از قمر و درجه نهم
 احوال کودکان از عطارد و درجه بیستم احوال رای و تدبیر و غفاد
 و عدل و انصاف از مشتری و سهم و لغیب و عطا و نکرته و احوال

ارتفاعات و نباتات و عمارت و زراعت از زحل و درجه چهارم
 احوال در آب بارش و عداوتها و قروض از زحل و درجه دوازدهم
 احوال که میخاش و دخل و خرج خلائی از مشتری و سهم السعاده و
 خانه و قوم و بانی بر این قیاس آید و هنگام احکام کردن صاحب
 و مستولی هر خانه را باید تحقیق کردن و آن کوکب که در آن خانه
 باشد و همچنین سهم هر غرضی را از ترکیب ساختنی و قوت و ضعف
 سهام تابع صاحب آن خانه باشد که سهم در وی باشد و در حال
 هر یک از این دلایل نیکو باید تأمل کردن و بهر وقت ضعف
 هر یک را شناختن و با هم استخراج دادن تا کدام یک از ایشان
 قوی تر است فعل او ظاهر باشد بیانی حدود اجرام کوکب
 و احوال که عسل افشان اتفاق افتد و در هر یک که یکی
 بمقدار معین پیش از وی و پس از وی می افتد و آن را حد
 جرم آن کوکب خوانند مثلا علویتی نه درجه و پنج و شصت
 و افسان بیست و نه درجه و شصت و سی و هفت درجه و قدر دوازده
 درجه عرض از این حد است که هرگاه که دو کوکب اشعاع جرم
 اجزا و صیغ فلک بهم خواهند پیوست چون بعد میان ایشان
 بمقدار نصف جرم هر دو باشد در قران بازده باید این مقدار
 اجزا و صیغ با هم از ان در افتلات کوبند آن دو کوکب مفضل
 آید و حد اتصال بحقیقت آنست که بمقدار جرم کمتر باشد یا نور
 جرم هر یک بر کمتر میسر شود باشد و این آغاز قوت اتصال
 باشد تا آنکه در جاذبه آن متساوی باشد و آن حال اتصال

نیمه

باشد بعد از آن مبدأ افراط باشد تا آنکه که بعد بمقدار مذکور سه
 مثلثات مثبت قیاس درجه است و مجموع جرم زهره و مشتری باشد
 بود درجه است و انقضای ح درجه پس حد مثبت ابر کل درجه باشد
 و قوتش در فکر درجه و حد مثبت این حد درجه و قوتش درجه
 درجه و چون میان هر دو کوکب درجه بعد باشد کمال مثبت باشد
 و اگر حد مثبت ابر است درجه شود و حد مثبت این فلک اگر یک
 تمام منفرد باشد و حد مقابل این ح درجه و قوتش درجه
 درجه و حد انداختن به همین مقدار و حد افراط کوکب ز
 درجه است از هر طرف اگر زبانه از این باشد تحت اشعاع خواهند
 نه محترق تا آنکه که ظاهر شوند و با زبان اتصالات بران میخند
 اتفاق افتد بحقیقت و ضعف عسل التفصیل باز نیم است و در تقا
 و دانستن است که همیشه کوکب سبک رود بر گرانند و چون در درج
 اتصال سبک و لا رافع تدبیر خواهند و گرانند و از اقل تدبیر پس
 قدر مرکز قابل تدبیر شوند و نیز دانستن است و خط پنج است
 آخانه اشرقت اشعه ۲ حد و جرم بزرگترین خطها خانه است
 و از روی قیاس گفته اند که خداوند خانه را پنج قوت و خداوند
 شرف را چهار و آن مثلثه سه و از آن حد دو و از آن درجه
 یکی و قوت شهادت تدبیر خواهند و مستولی را شهادت و در اعظم
 و از آن از اعظم خلفه یکی دفع تدبیر است یعنی هرگاه که کوکب یکی
 متصل گردد به بود دفع تدبیر او کرده باشد و به شش می تواند
 و بعد از آن دفع قوت و انجنان باشد که کوکب در خط خود

باشد بر یک قوت شد دیگر او باشد چون از هر دو بر زبان و شکر
در قوس شد پس کنند و این را دفع قوتی خوانند و دیگر دفع
طبیعت است یعنی گوئی از خط گوئی دیگر به متصل کرد و طبیعت
شده و لا دهد و این را قبول بر خوانند و اگر یکی در خط دیگر
باشد هر یک طبیعت خود بگیرد و پس چون زهره از جدی دخل
از نور نشکستند این را دفع طبیعت خوانند با آنکه گوئی از
خط صد گوئی دیگر به متصل شده و آن گوئی باشد در آن
مکان خطی باشد چون یونین زهره از حوت غنچه با آنکه
دو گوئی نهاری هر دو ز بلای زین و بنسب بر زمین متصل کرد
و دو گوئی لیلی هر دو ز بر زمین و شب بلای زمین و دفع
طبیعت قوی تر است از دفع قوت زیرا که قوت جبر و طبیعت
و این جمله دلیل موافقت و بر آمدن حاجت تمام شدن کار کرد
و دیگر انکار است یعنی گوئی از وبال بهبوط گوئی دیگر به متصل
نشود و هر یک از وبال و بهبوط بکند می پیوندند و در این صورت
انکار از هر دو جانب بگردد است و دیگر ردت یعنی گوئی در
حالت رجعت با اختلاف با رو بال بهبوط گوئی به مقف
باشد بنوعی از انواع و گوئی دیگر به متصل باشد متصل اول
رو کند از جبر و ضعف خورشید و شاید که این جمله ضعف گوئی
بیکبار ردت دهد و نه خط و در با جسم هم در جرح حوت
در میان رجعت باشد و این دلیل تقطیع و فساد کار کرد
و اگر هر یک در دشتی با مایلی او باشد و اتصال بنوعی

نشد

از قوت یا دفع طبیعت باشد عاقبت آن کار اصلاح و بخواهد و اگر
واقع در زایل باشد و دفع در و نه مایلی او باشد و اتصال
بنوعی از قوت یا دفع طبیعت باشد با هر دو در زایل مطلق بود
فساد کار ردت خاصه که اتصال هر دو در انکار باشد و در دیگر
جمع نور است یعنی ستاره چند گوئی متصل کردند و از ایشان که اند
تر باشد آن که اند و نور ایشان جمع کنند بنسبت آن باشد که آن که
جمع بکند که متصل اند و دیگر معنویت این بر دو نوع است یکی آنکه
ستاره در برج باشد سبک رود و اول برج و میان رود میان
برج و کرانه در آخر برج چون سبک رود نور بر کران روان نشد
میان رود و لا منع کند تا اول با او اتصال کند و دم آن که از
و سبک رود در برج باشد و سبک رود و دیگر در برج و دیگر ناظر
بر دو و چون آن سبک رود ناظر خواهد که بر کران رو پیوندند
و سبک رود مقارن منع او کند تا تحت خود قرار کند و فضیلت
مقارن است و این نوع قوت مانع باشد و ضعف ممنوع و دیگر قوت
یعنی سبک و کرانه در آخر برج خواهند که متصل شوند که آن
از آن بیرون رود و سبک رود و دیگر پیوندند و پیوستنی کرانه
به دو قوت شده و این قوت شدن کار باشد و دیگر غنچه اصل است
یعنی گوئی سبک و در آخر برج باشد و کرانه در میان آن برج و
و میان رود و در اول آن برج میان رود خواهد که بر کرانه متصل
شود و پیش از او سبک و راجع کرد و بر کران رو متصل شود و در دیگر

و بدان میانه رو بر متصل شود باطل کند اتصال کوکب میانه رو را از
 که انزو و این دلیل باطل شدن کاره باشد دیگر قطع نور است
 و این دو نوع است یکی آنکه سبک روی در آخر برجی باشد و میانه
 رو در میان آن برج و کتر اندوی در آخر آن برج سبک و خواهد
 که میانه رو رسد به رو نوعی دیگر آنکه سبک روی در میان برجی
 باشد و کتر اندوی در آخر آن برج و میانه روی در اول آن
 برج و در دوم راجع چون سبک خواهد که بکتر اندوی پیوند و سبک
 رو راجع شود و باز کرد و میانه رو پیوند و میانه رو قطع
 کند از کتر آن رو و این دلیل نامعین است و بر شک است
 بعضی کوکبی خواهد بود کوکبی متصل شود پیش از آنکه اتصال تمام
 کرد آن کوکب را راجع باشد مستقیم کرد و اگر مستقیم بود
 راجع شود و اگر سبک از متصل باشد از و بطی تر کرد و اگر
 از او بطی تر بوده باشد سبک تر کرد و آن اتصال باطل شود
 و این دلیل بود بر نامعین کاره دیگر متصل نور است یعنی کوکبی
 متصل شده دیگر و هنوز انحراف تمام نشده باشد یکی از آن
 دو کوکب بنا بر این پیوند و از نور اول به بی کوکب نقل کند
 همچنان باشد که آن دو کوکب نیز به هم اتصال کنند اگر چه ظاهر
 متصل نباشند و بکتر اندوی است یعنی دو کوکب هر اندیکه راجع
 شوند و به هم متصل گردند و آن دلیل بر راجع امور بود خاصه که
 نظر بود قبول باشد و اگر دو بر اندیکه دیگر مستقیم کردند

بعضی

بوقتی که راجع شده و اتصال کنند دلیل استقامت کار بود
 خاصه که یکدیگر را قبول کنند و ثقیف و مکاف است یعنی کوکبی در یک
 با در مبطوط با درجه تیر باشد و متصل کرد و کوکبی محظوظ و تو حیل
 ضعیف را مدد کند همچنان باشد که با و انعامی کرده باشد و دام
 که منی این لغت بر آن کوکب باشد تا آنوقت که کوکب هم قوی ام
 ضعیف کرد و آن کوکب ضعیف قوی کرد و در به هم متصل شوند و این
 کوکب را بن وقت مکافات آن لغت کند پس این نوع نظار
 و جهی انعام باشد و از جهی مکافات و این دلیل سخت است
 از ممالک و دوستی و دشمنی کوکب و جدوی باز نامعین است
 و آن چنان بود که کوکبی فوق الارض و رفته با و رطل و نه متصل کند
 کوکبی تحت الارض گویند و آن کوکب مستقیم است کوکبی دیگر باشد
 کوکبی در عاشر کوکبی دیگر باشد با آنکه عرض یکی ساعد باشد
 در شمال یا جنوب آن دیگر با و با آنکه در وقتی قران کوکبی
 بزرده تر و بزرگتر باشد با بزرده اوج و این نوع از هم قوی
 تر است و دیگر چهار است یعنی کوکبی که منفرجه بینند و کوکب
 سعد یا بخش و با یکی سعد و دیگری بخش مجرم بهنجار و دیگر خا ایش
 یعنی کوکبی منفرجه از کوکبی در اول برج و بهیج کوکبی دیگر متصل
 نشود و دام که در آن برج باشد و دیگر دشمنی است یعنی کوکبی
 در برجی در آید و بدون شود و بهیج کوکب نه پیوند و این
 خالص باشد و این دلیل حجت و نفرت است و دیگر نوعی است

یعنی در ستاره بهم متصل شوند که خانه ایشان برابر یکدیگر باشد
و این دلیل تغییر هوا باشد مناسب جهت و جهت اول موجود و غیره
در این صفحه و روشنی و روشنی بقول اهل هند جدول نیست

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶
۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸
۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰

جدول روشنی و روشنی کوکب بقول اهل قیاس بیان شده و شمس
با میان دو کوکب مزاج ایشان تضاد باشد چون شمس با زهره
یا میان دو کوکب که خانه ایشان را باشد فهای ایشان را
با هم نظر عداوت باشد ل و س و ج و س یا خلق یکی مخالف
خلق دیگری چنانکه خلق مشرقی عفت و راست است و خلق زهره
فحش و فحش و با خانه یکی دوازدهم خانه دیگری باشد و حال روشنی
برعکس اینست که از ج و عارضی آنست که کوکبی در خانه دیگری باشد
یا در بازدهم و دوازدهم و دهم و سیم و چهارم و پنجم و بیستم
دست باشد مخالف گردد و اگر میان حال بود دست گردد و اگر
و شمس بود میان حال گردد و اگر بر خلاف این خانه باشد عکس

سینه

در وقت صبح

این باید که تصور کردن استقامت علم من اینجاست که بیان قوت ضعف
کوکب نیز اکابر این قوت از قوت و ضعف کوکب هر فرم هم بد
که بعضی وقتها ضعف است و در بعضی وقتها قوتها است و در بعضی وقتها
و بعضی از اینها در باشد و بعضی عرضی و زمانی آن بود که بعضی طالع
و اوقات متغیر گردد و چون خانه شرف و حد و سرعت برود باشد
اینها و عرض اندک بحسب طالع و ارمان مختلف حکمش باشد که در جدول
اشاره را و نادر و نایل و زایل و فرج و نوح و سبت اقبال و ادا و روج
مقدور و نوبت و فحش و طالع و این قوت و ضعف کوکب بحسب تابه
به قسم کردند و عظیم اثر و میان اثر و حقیقت اثر و در هر یک از این
اقسام را در هر مرتبه نهادند و احوط و اودنی پس در سینه
باشد لاجرم هر صفتی از قوت و ضعف حجب تیرا باشد و
آن از یکی باشد تابه یعنی آنچه حقیقت اثر اودنی مراتب باشد و
یک بهره باشد و همچنین بر تابه یکیک بهره بهره و در تابه شمس
با کچه عظیم اثر را تابه باشد و ادرانه بهره بود و در تابه ضعف
پس برای تقهیر عدد در وقت و ضعف کوکب باشد و بیانش
باشد چنانکه معلوم خواهد شد و بنیم باید که برین اولانیکو مطلع و
مستحق و استقامت حکام و ضبط او و بطریق مقابل و حیالط
احکام دیگر و تا حکمش استوار بود نه همچنان که بیانش شمس که
احکام مینقل و غالب کند هرگز موافق واقع بنقشه و از سراب
نیک و دوری باشد یا بدین سبب بی طایفه شریفه معطوفان سارانه

و کما بخواهند و این صنعت لطیف امر و در سازند و نه کنند که تقیه
 کما است حضرت عزت عز اسمهم راجع به تقسیم به این فرایه
 و حجاب غفلت از پیش این ابعاد ایشان بر در آید و در آن سخن
 گفته اند و بر طالع امر را نبیند تا اهل از اهل و صدق از کذب
 ممتاز کند و اما اصناف قوتها قسم اول سهی چهار رتبه بخش عظیم
 اشراک مرنده خانه ۲ درجه شرف ۱۲ از آن بعضی بود که کوب در
 قوی تر خانه از بهر طالع چون طالع عاشر و حادی عشر و سابع
 و ناصح و رابع و خامس و شالک خاصه که نظر بیشتری از کوب است
 باشد و حال آنکه از آن بود که با وجه این حال در خطی از خطوط
 خود باشد و در از جهت اجزای و بعضی با وجه ضعف اهل
 و بسط منبر بخش که بر هر چند که این ضعیفی نماید زیرا
 که هیچ عرضی با ذات اهل نباشد اما بهر از آن باشد که
 در دیگر بهر چه آنها دلیل حول و سقوط اند ۳ تقسیم یعنی
 دوری کوب از افق بقدر ارشاد نده دقیقه و تقسیم عطار
 از هم قوی تر باشد زیرا که کوب جوهر افق باشد و او چون یکی
 بود و او افق بهر دو خوانند و تقسیم عز و جاه و عظمت باشد
 ۴ جرم ثانیه بعد یعنی درجه جری تا هر کوبی موافق درجه
 جری و هر کوبی سعد باشد از ثوابت نه درجه تقویمی چنانکه
 مشهورین پیدا کنند و بهر هر کوبی از این اصناف در این
 مرتبه باشد از قوت و منفعت عظیم اشرا و سطر است با ج

نفا

شرف ۱ استقامت میر ۲ اعلام یعنی فلک آن کوب لای فلک
 افتاب بود ۳ دستوریه و این چهار رتبه بود که کوب علوی
 خانه و شرف خود باشد و افق باشد یعنی متصل بهم با اتصال غایت
 کوبه فلان کوب در دستوریه افق کوبی از آنکه نظر ترجیح
 باشد زیرا که هر یک در وندی باشند از طالع با از غیر طالع و در طالع
 آنکه از آن پس باشد و از ضعف آنکه از شدت باشد و دستوریه کوب
 از غیر چنین باشد اما با اتصال میر و شاید که کوبی در دستوریه بود
 تر باشد از غیر این و اگر آه با قوت متصل باشد از مجله اد یعنی
 از میره چنانکه افق در دستوریه ماه شمس و اگر از میره او و مجله خود
 متصل شده باشد در دستوریه افق باشد با آنکه دو کوب با اتصال
 کنند و هر یک خانه و شرف خود باشد و آنکه کوبه کوب
 حقیق در کوب دستوریه کوب باقیل است و بهتر است آن بود که هر
 دو وندی باشد و نظر ترجیح باشد با مقابله دوم آنکه کوبی در یکی
 از دو خانه خود باشد دوم شدت شدی در قوس و افق در راس محل
 باشد سوم محل شرف و تعجب پسندید است و آن کوب کوب
 علوی باشد از افق بقدر از شدت درجه و منفی را آخر است پسندید
 چهارم آنکه صاحب طالع در خانه باشد و صاحب طالع در طالع و در
 و دستوریه دلیل سعادت و جز عظیم است و هم باشد که آن نظر کوب
 به هر یکی که او را در آن هیچ خطی باشد اگر خسته مذکوره با اتصال نظر
 با محل و اتصال نظر حقیقت جایز است و اگر بهر چه بهر و اتصال اند

از خط و

که اثر آن نظر خواسته جز در جهت بر وقت باشد و تناظر از اجزای باشد
 که بعد از آن از اول نقطه شروع منقلب شده و با بود و کوکب
 ناظر را مراعات خوانند باشد و در میان معلوم شده که حساب
 هر خطی چند قوت است که صاحب برج خط باشد با خط باشد
 قوت و مضاعف کند و پس هر کوکب که به وقت باشد باشد
 مستوی اول و دیگران نیز به ترتیب قوت از آن ردی که
 بر وجه باشد که هر جمع آیند که اثر اجزای قوت بیشتر
 او باشد و آنرا و دیگران نیز به ترتیب مثل خوانند که میث
 پنج در جهت مستوی بدانیم که منتهی که به ترتیب است در جهت
 در جهت و در جهت مذکور و بدین وضع منتهی شده
 و قوت زهره است جز و اما اگر هر دو در این برج نبوده
 لیکن نظر داشته ای قوت منتهی پنج جز و از آن زهره چهار
 جز و بودی چون در جهت و جز و حفظ قوتها مضاعف شد
 و اگر زهره در این جهت باشد منتهی از بودی دیگر نظر مستوی
 باشد و منتهی نزدیک برای قوت زهره هشت جز و باشد
 و از آن منتهی پنج و باقیمانده سنق قیاس باید کرد و اگر
 چند کوکب در قوت برابر باشد اندک آنکه اتصال قوی تر
 باشد بجز و مطلوب مستوی اول و دیگران نزدیک ششم
 و طلب است یعنی بودن کوکب نامی چون زحل و منتهی
 و شمس و عطارد و قی که دلیل کند بر ذکر رتبه هر روز با
 زنی و رتبه زهره و این در برج مذکور بودن کوکب

چون

چون هیچ و زهره و قوت و قی که دلیل کند بر رتبه هر روز زهره
 زنی و رتبه نامی زنی و در برج مژگن و دیگر و رتبه هر روز
 با یکدیگر که کوکب در رتبه رتبه و در رتبه رتبه هر روز
 یعنی درجه که با این رتبه رتبه باشد و با ندره درجه است از نوزده درجه
 تا سه درجه نوزده و هر یک از این اصناف در این رتبه است باشد از قوت
 و بهر طریقی عظیم از آن مراتب التشریف علی ما و غریب سفار ۲۲ قبل
 یعنی و ندره درجه طالع ۴ درجه عاشر ۴ درجه نطفه البروج و درجه
 اوج ۴ درجه ندره و وسطی ۴ درجه یعنی بودن کوکب رتبه در رتبه روزی
 و بعد در رتبه ۴ درجه قوت ۴ درجه طبعه ۴ قبول مکان یعنی بودن
 کوکب ۴ درجه خط و خورشید قوی حال ۴ درجه و التبعین یعنی بودن کوکب
 در عاشر و سطح شعاع هر دو سریع او با نامی زنی هر چند که نوا
 کوکب جمع جهت فک است اما بعد ای که مواضع نامی رتبه
 آن بعد و تواند بود و صنعت احکام آنرا مطرح است و مطرح
 از آن خوانند ۱۳ درجه و آن یعنی با آنکه منتهی و در آن کوکب
 ۱۴ درجه سوره ۵ احده ۶ اسکان سهم السعاده ۱۵ اظهر کوکب یعنی
 شمس الشعاع باشد ۱۸ اجمع نور ۱۹ درجه یعنی میان دو کوکب
 که اتصال بود باشد بقیل نوران اتصال تا ندره و ۲۰ بقیل نور
 ۲۱ اسبلا بر جز و مقدم و مهره هر یک از این اصناف در این رتبه
 هشت ۲۲ باشد از قوت اما اصنافها قسم دو و سه و چهار است
 و بهانه اندک مراتب آفات برای انتقامت ۲ سرعت میر
 یعنی پیش زهره از رتبه و طش باشد ۳۰ درجه سوره چهارم منتهی اول

چشم معبود در فلک اوج چشم معبود در فلک تدویر یعنی در فلک سیم
 و چهارم باشد از این دو فلک چشم معبود در شمال چشم بون کوکب
 بالای زمین هم بودن کوکب مذکور در برج مذکور و ثروت در برج مذکور
 و هم بر جای از کوس و بهر هر یک از این اصناف درین مرتبه ششم باشد
 در قوت و معده بسیار اثر او مطر است بل استغلا یعنی بودن کوکب
 در دهم با در دوازدهم و کبری دوم برج مقبل یعنی میان عاشر و طالع
 و نظرا و سیم عرض شمال چهارم زیاد نور چشم زیادت تدویر این
 هر دو وقتی باشد که کوکب در فلک اوج و دوم و سیم باشد اما زیاده
 نور و قوت باشد که از برج اول در گذر شده باشد و به برج دوم
 رسیده باشد ششم زیادت بر یعنی کبریش در تیرا بر بود و چشم زیادت
 عدد یعنی ضایعه معده که کمتر افتد درجه باشد ششم زیادت باشد
 حساب یعنی مقبل حکم زیاده بود و در وسط ششم درجه سعادت و دهم
 درجه تیر و دهم درجه مظل و حل را فقط بحکم نسبت دوازدهم
 مثلث اول سعادت و دهم ربع مذکور مذکور را یعنی آن ربع که میان طالع
 و راجع است و نظرا و چهارم و دهم و بهر که از دهم نهی شده دهم ششم
 بهر که از دهم بهر که از این اصناف در این مرتبه ششم
 و بهر که معیانه اثر ادنی مراتب است مایل آن یعنی ۳۰ قوت
 یعنی قوت شمس در اعز مرتبه و قوه ماه در راجع و قوت زحل درین
 قوت مشرقی در ثانی و قوت مریخ در دهم و قوت زهره در
 سابع و قوت عطارد در سابع و کبریت مذکور مذکور و سیم
 مژگن مژگن را یعنی هر طایفه که عدد آن فرد باشد مژگن

نقشه

و اگر زوج باشد مژگن ۱۱ باشد معده شش ماهه سعه آن قوت
 یعنی قوت صاحب شش ماهه و درین خانه ناظر آن کوکب باشد
 و دلیل عاقبت ارجانت و استعانت جوید یعنی ششمی
 زهره و ارجانت کند و از فرستادن است جوید و عطارد و معده
 کند و نه استعانت خواهد و این نسبت باعتبار اثر ارجانت یعنی
 رتبت شرف معین آن کوکب باشد که شرفش در خانه او است
 استعانت آنکه قوت ۱۲ اصحاب میان دهم و ۱۳ بودن
 کوکب بر روی هر روز یک شمس است و کوکب شمس باشد این
 قوت خاص افتاب است اما باقی کوکب از افتاب یعنی در
 نصف یعنی باشد از فلک لا آدر کمال اگر و جان آقا مقبره
 هر یک از این اصناف در این مرتبه چهارم است از قوت اما اصناف
 قوتها و قسم بیستم باشد و است سحر حقا اثر اعلی مراتب اوج است
 ۱۴ سعه شمس غرض سعه و بهر هر یک از این اصناف در این مرتبه ششم
 از قوت و مفت حقا اثر اعلی مراتب در این سعه ۱۵ ارجان سعه ۱۶
 سعه سعه ۱۷ درجه مذکور مذکور و مژگن ثروت ۱۸ نصف صاعد
 طلوع مریخ موافق مزاج تا سرج موافق خوی و بهر که هر یکی از این
 اصناف در این مرتبه دو باشد از قوت و پنج حقا اثر اعلی مراتب
 آنیم بهر دین که صفت بافتاب ماه و دیگر کوکب چنان باید
 کرد که هر روز چنانیم بهر افتاب باشد و شب در نیم بهر ماه آسج
 شمال ۱۹ و در سابع مریخ مقیم طلوع لا و لایه بت افتاب و ماه

تمام سوره در این کیفیت از راه خانه و نظر عاقبت کند که مزاج افتاب
 قوتی که در این اصول است و چون

خوانند و دلیل کنند بر تدریس و بهر سبب و بعد از آن بقایا
رسند و متعین شوند و سرچشمه و در شعاع افتاد تحقیق کردند
و بر طبیعت ایشان برودت غالب باشد و لایزال بهای منوال
باشند تا آنکه که بافتاب متعین شوند و سابق گفته شد در حد
شش و چهارم پیش از افتاد بولس از افتاد و چون از این
زاده کرد و حرق خوانند بلکه تحت الشعاع باشند و حد شعاع باشد
در چهارم گرفته اند و چون کواکب از شعاع افتاد بپروان آیند و هیچ
کواکب متصل کردند و در منوال نفس خوشبخت اند و چون از زیر شعاع
پروان آید تری کنند تا تریج اول و آنکه که می کنند تا مقادیر
ال خنکی کنند تا تریج دوم پس بروی کنند تا آنکه با تحقیق شود
و شعاع افتاد باین جمله را مرا که از ربع خوانند ببال اولاد
و عطر در هر که که متصل باشد که هو را متعین کردند و فصل دلائل حرارت
شعاع شمس و تریج و تریج و عطر در هر که که متصل باشند با
این کواکب در برودت حاره باشند و این جمله را کواکب حاره نام کردیم
و چهارم در اس با این کواکب برودت ناری و هوایی و تریج ناریج
خاصه در وقت حلول و افتاد بهر طایف و تریج کث عطر در
برودت ناری و بودن کواکب حاره در وقت عاشر از طالع سال و فصل
و در جمیع و استقبال مقدم بر سال و فصل که در این سه طالع طالع
نقشه نام کردیم خاصه که متعین باشند بیکدیگر و قوی تر از آنکه صاحب
این طالعها باشند و چهارم در جهت صواب طالع نقشه تریج یا کواکب
حاره مطلق خاصه از برودت ناری و حلول کواکب حاره در برودت حاره
مشکله ناری و انوار تریج از مقادیر فصل و تریج در برودت حاره

و بودن

و بودن نمر و در برودت و حلول عطر در کواکب حاره در برودت حاره
منازل حاره و اتصال ایشان از این مواضع و در وقت برودت حاره
و صعود و در فصل و تریج و در وقت مذکور درین گفته شد از این دلائل
وقت در وقت باشد که بر طبع و مزاج خویش باشند و ممکن و در آن
و مقتضی حرارت باشد و ممکن چون مواضع گرم برودت زمان چون
موسم که چون حقیقت بهار و تابستان و بعضی از فصلها و آنکه
زندان اتفاق افتاد در مواضع سرد برودت گرم کنند و علم
بر مقتضای باید کردن و چون زمان و ممکن حاضر و قابل باشند
و مانع معدوم دلیل شدت کرده باشند خاصه که دلیل از یکی و دو
زیادت کنند خاصه که جسم ایشان در مواضع بارده باشند چه دلیل
حرارت برودت مانع یکدیگرند و فصل دلائل برودت اتصال
اشعه و کواکب بارده یعنی زهره و زحل و قمر و عطارد و آنکه درین
متصل باشند با در برودت بارده باشند یعنی مشکله خاکی و آبی و فلکی
که اتصال از این برودت باشد با حدود و منازل که بارده و مختار است
و نشانی این کواکب با طالع نقشه از این برجه باشند با صاحب
طالعهای کواکب مذکور باشد یا اتصال صواب طالع نقشه
یا کواکب بارده از مواضع بارده باشند و کثرت کث عطر در
یا کواکب بارده از مواضع بارده و تریج زهره در وقت حلول
افتاد بیکدیگر و چهارم صواب طالع نقشه بصل یا کواکب بارده
خاصه از مواضع بارده و حلول کواکب بارده در مواضع بارده خاصه
مشکله خاکی و بودن کواکب بارده از مواضع بارده بوقت بودن

قرار در کتب چهارم و بطور مرسوم و معتبر در این مکتوبات و مکتوبات
 و چون عطر در این عالم باشد که ذکر رفت فعل او از دیگر کواکب در این
 اثر و اثر عطر بر توفیق نباشد و این حکم انکار است آنکه این حدیث
 خاص خود باشد و الا اگر اشک کواکب عطر باشد با شمع این است
 با در این مواضع بود از برودت کم کنند بقدر قوت و مزاج هر یک و قوت
 این اثر در نفس پیش باشد چون فصل خزان و زمستان و اوایل بهار و عطر
 که مکان تبرقال باشد دلیل شدت سرما باشد و آنکه غلغله موجود بود و آنکه
 در حقیقت فصل بهار و تابستان از حرارت هوا کم کنند و هوای بهار و فصل
 با آزارت فلفله که چند دلیل جمع آید برای صفت معلوم که در یک کرمی
 مانع و دلائل سردی باشد و عکس تفصیل بهای طوبی از کواکب است
 زهره و قوس مشرق و عطر در هرگاه که تابستان بود و در بر زمین آبی
 و بادی پائینی و در حد و منازل رطب یا رطوبت به مزاج او غالب باشد
 بحسب این که بهای رطوبت است چون بطور مرسوم و معتبر و فصل
 و ریح مونس و بین مونس و این حالات مزاج جمیع کواکب بهر طریقی
 بهر طوبی است که در این مواضع بهر طریقی مذکور خاصه شدت آبی و حدود
 زهره و مشرق و منازل رطب و بودن قرار در مکتوبات و بودن
 عطر در مکتوبات آبی خاصه که در روی بطل و راجع کرد و بودن کواکب
 مذکور مواضع خاصه همانجیکه در فصل زهره و مشرق خاصه
 که عطر در این عالم باشد و بودن طالع ثلثه ازین برجهای خوب
 طالع کواکب مذکور باشند با صاحب طالعها مذکور فصل باشد
 کواکب مذکور فلفله از مواضع مذکور و بطور مرسوم و معتبر
 و حلت مشرق و رجعت و هرگاه که کواکب این عالم باشد و در

در مکتوبات

ان رطوبت باشد چون زمستان و هوا و بعضی ازین کیم در عطر کیم
 تا مکتوب در دو و مکان تبرقال باشد مانند مواضع که بر روی
 رطوبت است و مانع توفیق نباشد بر این حدیث که در توفیق نباشد
 این معنی مذکور در مکتوبات و در این حدیث که کواکب بهر طریقی
 غالب بود چون خنجر و عطر در فصل فصل باشد با تابستان و در مواضع
 یا سیم باشد چون شلته انشی و خنجر و در فصل یا سیم و اتصال این
 کواکب از این مواضع خاصه مواضع طالع ثلثه باشد با طالعها
 طالعها با طالع مذکور یکی از این برجهای باشد و کواکب که دلیل رطوبت
 در این مواضع باشد و کواکب که در این برجهای در مواضع باشد و دلیل
 بهر طریقی که در مکتوبات و در برجهای با سیم و در فصل و مکتوبات
 و در برجهای و در برجهای و در برجهای و در برجهای و در برجهای
 کواکب در این حال باشند و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات
 و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات
 تا به حکم کردن و این حدیث بهر طریقی و در مکتوبات و در مکتوبات
 از غیر این است و این کیم چون صاحب طالع از طالع ثلثه از کواکب این است
 و در برجهای و در این حدیث که در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات
 و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات
 خاصه در اوقاتش از آن کواکب با سیم و در مکتوبات و در مکتوبات
 اکثر مواضع را شامل و اگر زهره بود با زهره که در مکتوبات و در مکتوبات
 و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات
 اتصال عطر در این برجهای و در مکتوبات و در مکتوبات و در مکتوبات

در کمال برش باطل که در آنجا بازگشتن بود و در مواضع از قش و او
 در برنج و آنکه از آنجا از هر دو تنج متصرف شده و در یک سو بود و در
 با دو و در آنجا از تنج و در متصرف شده و به یک سو بود و در یک سو بود
 برشته و اهل روم را سبستان پشته و غیره و آن مرکز جوان هوا
 و تغییر در هوا و آنکه در اول بر آن از قطره اجتماع پشته و آن
 بر بعد و از آنجا در آنجا که پیدا ظهور و بود و از بر شمع و غنای
 پس به در بر پس به پس فله پس فله پس فله پس فله پس فله پس
 پس به پس به پس به پس به پس به پس به پس به پس به پس به پس به
 تحریک این ابعاد را در یک در یک گفته شده پس به پس به پس به پس به
 مرفوعه مرکز جوان بود و برنج و احسن کن مزه هر که که جرقه پس
 در برنج و از آنجا شده و در قتل بود و کوکبا قدر و موضع پس به
 و فتح و باقی واقع شده و دلیل با آن پشته خاصه که موضع پس به
 مذکور باشد اتصال ماه بزمه از خانه عطا به ابرو آن آنکه در کیف
 که قطره در قتل بزمه به تعزیب زهر و حالت استقامت در اول
 زشتان دلیل با رنده که بسیار باشد و آنکه راجع به حرق بود دلیل به
 با رنده که بود و آنکه در اول فصل زشتان متصرف بود و راجع دلیل قتل
 با رنده که است و آنکه که مستقیم شود با فناء نزدیک آید و از هر زشتان
 با رنده که سخت شده و حلول یک از برنج و در آنجا از طلوع طلوع شده
 عاشر و در وی محفوظ دلیل تغییر و ف و هوا باشد و با رنده که و آنکه
 سعدی به برین صفت پشته دلیل اعتدال و خورج هوا باشد و صلاح
 زرع و اشجار بودن مزج در و تندی خاصه و هم برنج با وی متصل
 بوطا و در و سودا و وی ساقط دلیل بود و برکت رعد و برق

این کتاب از
 کتابهای
 قدسی است

و در آنجا

و با آنها مضروب و مزج و انقطاع و ف و هوا و بسیار بی طح و آنکه برین صفت
 در و تندی چهارم پشته در برنج و دلیل که بر زلزله و اختلاف از زمین
 و خف و در معدن و آنکه برنج آتش پشته دلیل سوختن حقیقی از زمین
 و جوار بر زمین پشته و آفت از برق و صواعق و ظهور از زمین و آنکه
 آید بود دلیل نقصان چشمتها و آب بکشد و رود که بود و آفت حیوانات
 آید و غرق سفای و آنکه سودا و طر پشته بقدر رقت معرفت کننده
 حلول عطار در و تندی از روج هوا خاصه عاشر و مخصوص دلیل
 کثرت با و در و تندی پشته و بد کثرت هوا بودن رطل در برنج با وی
 فوق الاصل خاصه و هم و سودا و وی ساقط و عطار و وی متصل
 دلیل که در تنج و هوا و در وی سخت پشته و با رنده که بی نفع و آنکه
 برنج آید پشته همان اکثر پشته بنیادی را و بی نفع و برنج که در تنج
 با پشته خاصه در چهارم بصفت مذکور دلیل زلزله و خف و طرایی بقاع
 و در صاعق و ظهور از آنها سببه و ف و کباده و حیوانات با و کشته و
 مزج با پشته و آنکه برنج خاک با پشته چنان اقصا کند که گفته شده
 با نقصان از آنها از جاها و رود و آنکه برنج آتش بود و هیچ جزایر
 زخمی و نظر معبود از او ضرری که متوقع بود و بود و سحر در برنج
 هوای دلیل پشته و اعتدال هوا و سلامتی کشته و درختان و حیوان
 با و بی نفع و در برنج آتش دلیل بر حصول چهار نفیس و رونق معدن
 و زدن درها و خالص و غرت نقد و در برنج آبی دلیل سلامتی
 کشته و مردم در با و بسیار از آنها و حیوانات آید بود و در برنج

خاکی دلیل کند بر سبب بی عارضتها و سلا متی زراعتها و نباتات بود چنانچه
 صاحب طالع بمرجع از بروج آتشی زبا ده کند در کمره و کم کند در سما و جنوب
 او بر فعل از بروج آبی میفراید در سما و کم کند از کمره و این فعل در سما
 بروج ظاهر بود و در آن آقا هر چهار جهت دلیل باران بر فعل بارش و در
 ورعد بود و بنشیند بی بار و در بروج برق و بکار با قناب خشکی بر هر دو بیای
 باران و در طالع بنشیند و باران ساکن به قمر باران قوی و ناکاه
 و اگر دلیل باران در سلطان باشد بارانی بود بی که در دست هوا و اگر در
 باشد بکار غالب بود و اگر در عقب باشد باران سخت بنشیند و طاعت
 هوا و اگر در دلو بود و در غنای آنکه پیش از باران و در حوت برایش
 از باران حار جهت دلیل بار و بر فعل بار و بی طالع بنشیند و زور سرد و اگر
 بمرجع بود بار و بی سخت و زور و باران نافع آید و اگر زهره باشد بار و
 خوش و زور نرم و معتدل مایل بخشکی و غنا است و قدر احمک همین است
 و اگر با عطار بود و قوی جهد و اگر بمرجع نرسد این باشد و در
 و برق و تندی بار و بار باشد و جهت بار و جهت عرض گوشت بود و در
 فصل بوقت خوب بنشیند آتشی از کمره کم کند و مرجع افزاید و در شش
 در سما میفراید و مرجع کم کند و در هوا و هوا را تر سازد و مرجع خشک
 کند و در آیه هوا لاسد سازد و مرجع کم کند حلول فصل در بروج
 با دیا و آبی سرما و حله و بکار و بر بار و غلیظ مطلق حادث کند و در
 شش و بار و معتدل مفید به بیاید و از مرجع بار و اگر کم و کم
 مفید پیدا شود و از حلول زهره بار و معتدل بسبب و در بروج
 لافلاب بود و از عطار و بار و بی سخت و ابر و باران شود

در طالع بنشیند

در طالع بنشیند

انتقال

و انتقال فصل از بروج خاکی دلیل سرما و برف و حله باشد و در مرجع
 مناکه طالع بمرجع اجتماع و استقبال کند و در سما و بکار بنشیند و بکار
 دلیل بار و بنشیند طالع زمان غلبه باشد هرگاه که وقت خوب است و بکار
 قمر زاید غلبه و در سما و در بروج یعنی در کمره و در سما و در بروج و در سما
 و عاشره در بروج که نظر او باشد دلیل بسیاری آنها بود و در آن سال
 یا اگر بر صفت این بود دلیل نقصان آنها باشد هرگاه که مرجع صاحب طالع
 و او در همه میان طالع و عاشره در بروج آبی و گوشتی از گوشت باران
 بعد از فصل نظر کند بگوی او دلیل بود بر افراط آنها و سخن آنکه اگر برین
 صفت باشد و با بط و در فک است و اگر یکی از سعدین یا قمر بدین صفت
 باشد همین صفت از بیدار آید اما کم ضرر بنشیند انتقال به زهره و عطار
 از شش خاصه از بروج آبی دلیل بر باران و ورعد و برق و قوی تر
 آنکه قمر یا فصل حله در بروج بار و در در مرجع یا فصل بنشیند بود و قمر
 یا عطار در در در فصل هرگاه که مقابله با اقباب یا زهره یا فصل
 دلیل باران است خاصه بوقت تحریف اقباب بمیزان یا در سبب کم و بیش
 و اما فصل بنشیند یکی از سعدین دلیل کثرت باران است و در آن سال و
 اگر مجموع با هم در بروج باران بنشیند و از اقباب شرقی باران در اقل سال
 بیشتر باشد و اگر یکی مغربی بنشیند و دیگری شرقی و هر دو در جهای آبی
 هم در اقل سال و هم در آخر سال باران باشد تا کم و ضعف خاصه
 که قمر متصل باشد به دو یا یکی از هر دو دلیل بار و بر بروج است
 و در شش و عطار در انتقال این دو گوشت خراش بد است و طالع بکار

سبب است و خلایق بقضای آنها سبقت بنات و قوت و اگر
 شکلی دیگر به یاد و نور و ناپدید کرد و در آنجا که دیده باشند
 مکی فرود و فتنه پیدا شود بسیار دلائل اسرار از علل و احوال
 اصناف و حیوانات احوال هر یکی از کواکب سر و منوی در صورت طالعها
 و قمرها حسب ظرف و مواضع این پنج کواکب خداوند خانه هر یکی
 و مجاز جنت عطا به بر این هر چه از مقوی مزاجهاست و مواضع سهام
 و صاحب بیوت و اشراف مواضع ایشان و نظر مسعود و نحوس بدشان
 هرگاه که این اول قوی حال باشد طالعها و قوتها و ذاتی دلائل بر عزت
 و رواج آن جنس و متاعی باشد که ایشان منسوب به و در بدن و کسب
 در او و او را در وی قوتی را بی تر باشد چون خانه و ظرف
 و غیره دلائل نزد آن متاع باشد اما عزیز بود و در طبع آن کشته و اگر
 در وی شلای ضعیفی باشد آن متاع خوار و بی اعتبار بود و خلایق آن
 کمتر انتفاع کنند و کم حاصل آید و در دلائل عبادت طالع حال باشد و در راز
 نایاب و خاصه ساقط و بی اعتبار عزت و خوار از قوت و ضعیف
 توان و نیست و اگر آن کواکب ساعد باشد در ملک اوج باشد و بر عین
 در عرض و زاید و بر سر نیز متاعها و در هر کواکب ساعد و اگر با بطی
 راج و بطی باشد روز بروز و متناقض گردد و در هر یکی که مسود
 و قوی حال بود آن جنس متاع که به و منسوب بود عزت باشد
 و بر عکس در توانایی هر چه کواکب متاعها که مدلول ایشانست
 از مودعی و بنای و حیوانات و صنایع مجموع گفته شده است چون دلائل

کسب و خوار از قوت و ضعیف

و در هر یکی که مسود

بر یکسب من متاع دلائل شوند با اتفاق آن متاع و کفایتی افتد با رزق یا بکسب
 و اگر اختلاف افتد چنانکه بعضی بکسب و بعضی بکسب و بعضی با رزق
 مزاج هر کدام که قوی تر باشد حکم هر دو باید کرد و اگر یکی قویتر نتوان کرد
 در توقف باید در شن اما بدانکه مختلفه آتش و لیلیت بر فدا و آنچه از رزق
 سازند و جبریات و چهار پایان و مختلفه خاکی بر بنای متاعی که مزاج از این هر دو
 غالب بود و حیوانات و معدنیات و مختلفه با دلی بر حیوانی چون برده و
 طیور و مسود و هر چه بر اجناس صناعی و مختلفه آبی در اجناس مکی و از
 جواهر و حیوانات آبی و بنای که مزاج آبی هر دو غالب بود و اگر یکی
 در طالع احتیاج یا استقبال بود که مقدم بود بر دیگری طالعها و او مسود
 بود در آن طالع و مفضل بود بر طالع با نیز هر دو چهارم و صاحب بری
 از نحوس و دوم و خداوندش مسود و بر طالع مزاج دلی در رزق و
 فراخی لغت باشد و اگر دلی و دلائل منخوس و ساقط باشد از یکدیگر
 با بیشتر دلائل علات و قوت باشد زیرا که طالع و رتبه و خلایق است و دوم
 رتبه و سهم السعاده دلائل ایشان و چهارم و رتبه و دلی کشت
 و ارتفاعات و بر رتبه و دلی علات و مشنری و دلی حصت
 و فضل دلائل قوت هر یکی و دلی قوت مدلول باشد و بر عکس چون در
 طالع مشنری مشنری باشد و دلی حال دلی خصب باشد و اگر خصل
 بود دلی قوت عظیم بود و کونیه در حل و سه و دو و وجهی دلی
 قوتان و تنهایی میوه و جوار میوه است و باقی دلی خصب و جبهایی
 از رخص و ثبات دلی غله و طعام آمد چون مسود باشد و دلی

دلیل مسود و قوت

دلیل بر اینست که این کتاب

در کتب معتبره

دلیل بر وسط خط
و نشان

الحکام چون کتاب
در بیان دستورات
طالع

مسجد جامع

مسجد جامع

اضاقت که او را مسعود باشد نه غریب شود و اضاقت خوار و اگر نخوس
 باشد اضاقت عزیز گردد و در خوار و اگر مسعود در غیاده باشد اضاقت
 عزیز گردد و عین خوار و اگر نخوس در غیاده باشد عین عزیز گردد
 و اضاقت خوار چون شدی را جمع کرد و طعام عزیز شود چون
 مستقیم شود بسیار گردد و خاصه در بروج ارضانی هرگاه که قمر منفرد
 شود از اجتماع با استقبال که پیش از تقویم است و فصل در بعد
 اضاقت کران گردد و اگر به حسی پیوندد از آن شعاع معلول هر
 بیزان کران شود هر چندی که آن را یکدل و تراز و خرد شوند از خط و ام
 که در بیان شرف و هر خط باشد کران گردد و در اضاقت دیگر از آن
 معلول فصل در بروج آتشی از چهار زبان زیادت شود و اگر از آن
 در بروج حساب آتاقص شود و ایشان ایشان کوکبی که دلیل باشد
 بر کرانی که در طالع باشد آنکه در چهار کده و اگر در چهار کده باشد در طالع
 و اگر در آتشی هفتم باشد و رضوان و اگر در چهارم باشد و در میان
 و چون دلیل غلا اضاقت فصل که در مسعود لا که در دو روز
 اتصال خاصه که هر دو دلیل کنند بر غلا و اگر کوکبی متصل شود
 که دلیل کند بر عرض یعنی رجب طالع سوکاسه شود و طالع که هر دو
 دلیل کنند بر عرض بیست و شش صاحب طالع صاحب بیست و او کوکبی
 که در وسط آتاق باشد دلیل کرانیت و سخن آنکه هر دو زبان باشد
 در کس و حساب و اگر ناقص باشد نه چهار کده که زیادت باشد
 و اتصال به بعد از اجتماع و امتلا بر فصل و او صاحب باشد

در طالع

در طالع خاصه در تمام چهارم بود که بعد از استقامت باشد دلیل کران
 شدی جزو است که بیروج فصل و اصل منسوب به هرگاه دلیل کران باشد
 عاشر رسد یا در جرم شرف مستقیم گردد و یا سبک و منفرد یا آتاق
 و یا در جرم عاشر رسد یا در جرم شرف یا در جرم قافیه بر مقبل رسد
 شرح جزو را زیاده گردد و اگر دلیل کران باشد در جرم مسعود یا در جرم زائمه
 یا در جرم ناقص یا در جرم راجع یا با طالع رسد یا راجع گردد و با کران
 او که با آتاق و نشیرونی بدین در چهار رسد یا در جرم قافیه بر هر دو
 شرح جزو از آن شد که هرگاه که دلیل بر کرانی رسد از آنکه خط و ام
 فرجه تا زده گردد و اگر در این وقت متصل شود کوکبی که موصوف باشد
 اضاقت غلا که باید کند و اگر موصوف بعد از اضاقت از آن از آن
 کند و حکم قمری چنانچه باشد یعنی چون بر کرانی رسد از آنکه ابرو
 نه چهار کده یا در یک مکان که در آن و از آن نه چهار کده بر جی بود که
 دلیل در وی بود و اقلیم و مندر کران نایب و منقطع آن بیروج چنانکه
 در قانون معلوم شده است و این دلائل اگر بوقت قرنها بودند
 ایشان غلطی و مدت آن بیشتر بود و مانند خط مصر زبان بر صف عاشر
 و حسب ساد و بیان دلائل امراض و علل صحت و کفایت هر یک از طالع
 خلفه و ششم و ششم و صاحبان ایشان و قمر و عطارد و کران جمله نخوس
 باشند دلیل چهاری عام بود خاصه که نخوس با حراق یا مسعود یا بر
 باشد و اگر مسعود باشد دلیل صحت و سلامتی خلایق باشد و اگر
 طالع و ششم و ششم بشماره نماید و ذنب دلیل چهاری و در کران

در طالع خاصه

در طالع خاصه

در طالع خاصه

خاصه که خوش صاحب ششم و هشتم باشد هرگاه قمر و طالع بهم خوش
 گردند و زحل بخدا و ششم و دهم یا بی عام باشد و اگر بخدا و نه
 هشتم متضرر گردد موت عام بود خاصه که رت طالع و قمر در دهم
 و هشتم خوش گردند نظر زحل بسهم الغیت و سهم السعاده بعد از موت
 و لیل مرگست سلسله قطره و لیل علاج چندیست چنان است که
 و موت از مزاج صاحب ششم و هشتم بود چنان خوش گردند که کسی
 خوش که در این هر دو خانه باشد اگر زحل بود از طالع و منگی و امراض
 مفرد و من باشد و اگر مریخ بود از قتل و طعون و امراض و موی
 و اگر ششم خانه زحل بود موت بر آن و بنده آن و سب آن و در آن
 و ستوران بود و اگر خانه زهر بود موت بر آن و مطران و سواد
 زحمان باشد و اگر خانه عطارد بود موت کودکان و مردم زیر
 و طبع بود و دیگر طایفه چنان باشد که در آن و اگر ششم بر مریخ
 باشد امراض در سواد رخ بود و در کوفتندان و اگر در ثور باشد
 امراض در گردن و خلق باشد و اگر در جوزا باشد امراض در ریه
 و بغل و در نو خواسنک جان و سایر بروج را قیاس همین است
 و اگر کتب را بر این بر جا باشد همین اثر متوقع است و اگر در وقت
 قرائت حکم کنند طریقی بفکر نیست اما وقت چهار و موت
 آنکه بود که آنها طالع سال باشد و طالع و هیچ قران ششم
 و هشتم رسد و رسیدن بر دلائل این معنی بجزم خوش و رسیدن
 صاحب ششم و هشتم و رسیدن آنها و خوشی یا جرم خوشی و این

در صورت منفی
 و در صورت
 و در صورت

و در

دو خانه و رسیدن آنها یکی از این یکی از این دو خانه و اگر در لیل کار
 و موت مزاج و موت پس مراعات و لیل هوا و حجب بود خاصه که
 حاضر بر که در لیل مرگست پس چنان دلائل چری و صحت تر باشد
 و لیل هر چه باشد و این و آرام و کیفیت مرگ از کتب و طار و رت و طالع
 و ادب میان این کوکب باشد خاصه مخدیه کنی و در همه حرب
 و موضع فتنه مکان این دلائل باشد آتش بلبل سلطان است و زحل
 و لیل ملک که خانه اش قدیم باشد و ششم و لیل جبر و منگی که لیل قی کند
 و مریخ و لیل فتنه و حرب بر و لیل صلح و امن و قمر و لیل رسل و عطارد
 و لیل مکانات عقوبت مزاجها و زهر مزاج مریخ و ضعف گرداند
 اگر زحل باشد بر وقت حرب بواسطه نقص مزاج هرگاه که مریخ در زمان
 قران یا در طالع سال قران یا در طالع سال عالم یا فصل یا جمیع و فصل
 که سابق باشد بر این هر طالعها نوری که از علویان بد بگری دهند و عطارد
 ناظر بود مریخ و زهره ساقط بود از روی در مدت آن طالع حزین قائم
 کرد و میان ملک از ارباب بیوئات قدیم و خدای که دعوی حق کنند
 اگر ششم بی نیک حال بود و آنرا بر لیل باشد خاصه که مریخ در رت باشد
 و بظرف عدالت زحل باین چون این دلائل واقع شود نظر کن اگر
 هیچ بذات خود نوز و ششم بر زحل میده اند آغاز حرب از خارجی
 باشد بذات اگر نور زحل بشم که میده اند آغاز حرب از ملک بود

در صورت منفی
 و در صورت
 و در صورت

در صورت منفی

بذات و این مثل بر کوه کتب مصلی بود مانند آنکه مصلی اول برج و بنده
 پس یکی از مصلی پس دیگری را آغاز بود هر کس بود که در جنس مصلی بود
 و آنکه مصلی دو باشد هر دو مصلی را بنده پس یکی نور مصلی بنده بود
 دیگری نور مصلی بنده بود از مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 و کسی که از جنس آن دو مصلی باشد آنکه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 با دفع طبعیت باشد طبع مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 عظیم آنکه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 و شرف و صعود در افلاک و کمال شرفی و مصلی بود هر مصلی بود
 از انواع استعدادهای و خانه نیری بنده با مقبول بود از هر دو مصلی
 عاشر خود را از صاحب عاشر طالع بهر چون این مجموع دلیل غلبه و غیره
 اند و آنکه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 کرد و خاصه که مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 موجب در مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 صاحب شمس و عاشر خویش یا از آن طالع بود و آنکه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 بود که مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 در خانه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 بود و آنکه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 و آنکه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم

مصلی در برج کثیر طالع بود و این مصلی را بنده پس یکی نور مصلی بنده بود
 بر و از مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 بنده حال برخلاف این بود و آنکه مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 با مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 تا طبعیت مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 قبول بنده آن مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 بنده خاصه از مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 جوان بود و در مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 حال خاصه از مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 تا بنده یا در مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 در مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 دلیل گفته که از مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 نسبت شد که مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 وعد بود و در مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 در افلاک و افق شرقی و غربی و این دلیل مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم
 و مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم مصلی اول مصلی دوم

دلیل که از اتصال عطر رویت با مریخ مجامعت ذنب دلیل استعدا بر
 بعد از مجامعت با دلیل اتصال مریخی و حسیست بودت و این
 با نقل کوکبی سعد و سقوط مریخ از اژدها قوی شدن مریخ و
 خاصه مریخ زهره در او و اتصال عطر در و بال است و
 قوی شدن حرب بودن مریخ در او و خاصه که راجع کرد و اگر
 در طالع باشد قتل رعیت بود و اگر در عاشر بود قتل سران سپاه
 و اگر در عاشر باشد غارت و اگر کنند و اگر در چهارم بود هر اس
 و هر نیک بود و اگر در مکه حرب فتنه مریخ بود قتل بسیار بود
 و اگر همین حرب را و ناند باشند بظرف عدالت مریخ و دلیل بسیاری
 قتل است و صاحب طالع آن طالعها و قرآن با طالعها و ثلث باشد به
 ملک مقیم است و مردم شهر و صاحب فتنه و دلیل خصم خارجی پس
 حال هر دو طالع مریخ همچنان کوشش باید داشتن که حال مریخ داخل
 و منزلی یکی از این دو یکی سقی باشد و مریخ را و حرب است
 از نسبت که علوی را به آن سبب که از امور دولتی و مریخ حلیم
 در کتاب ساس حکم میفرماید که از ده درجه تا ده درجه از نسبت
 و از ده درجه و نه درجه جنوبیت و از ده درجه عقرب و ده درجه دلو
 غریب است و از ده درجه و نه درجه شمالیت چون مریخ در ربعی از این
 اربع باشد اهل آن ربع و هر طالع باشد که مریخ با ربع ایشان
 و هر چنانکه در در ربع معارض باشد در قمار با حق او غایب

و این

و این مظهر افشای یکی از علل و احکام است میفرماید که من بسیار تجربه کرده ام
 و این حکم است آمد و بنده در و حرب از مردم چنین بود یعنی که سخن
 اینها خطا شود و مریخ بدین جهت دلیل است خاصه بوقت تحویل
 شد آنکه از ربع منقلب شد و اگر مریخ سال حده باشد یعنی ربع
 سال چون راجع کرد و در هیچ سعه نظر نبیند هیچ فتنه نکند بظرف عدالت
 مریخ با سهم استاده و سهم غیب با و در سهم سهم حرب فتنه و آشوب
 و قتل و در اینها ظاهر کرد و اگر در ربع پنجای مریخ و با مریخ و طالع به
 آید و اگر هر سه علوی در یک ربع باشند بوقت تحویل در شهر کی آن ربع
 حرب آشوب جزو ده لوات آن ربع را بکنند و اگر نباشد و اگر نباشد که
 مریخ مریخ دانه و مریخ مریخ در ربع طالع افتد با ربع عاشر و در ربع
 مریخ در فتنه ظاهر شود و در وقت حرب حال ملک از طالع دولت
 یا از طالع جلوس و طالع ملک و طالع اختیار ایشان بگیرد یعنی این
 دلیل فتنه و اگر از او و این طالعها باشد یا استاده عاشر یا استاده طالع جلوس
 او به کسی رسیده بود خاصه مریخ دلیل زوال دولت آنکس باشد چون
 مریخ تحت الشعاع بوقت تحویل ششون آورد و فتنه که در نهان مکان
 حرب شد و آن ربع بود که مریخ در ربعی باشد یا ناظر به نظر عدالت
 یا ناظر به ربعی که مریخ در ربعی و ربع مریخ از طالع است یا عاشر و در ربع
 از فتنه است یا ربع و مریخ از طالع مریخ و ششای از ربع طالع
 و از هر ربع از جهت ربع مریخ باشد و در هر ربع قابل نه به

و این مظهر افشای یکی از علل و احکام است میفرماید که من بسیار تجربه کرده ام

مرجع زمان حریف وقت رسیدن آنها و طالع قرآن یا برج قرآن یا
 طالع سال باشد بجز مرجع یا به معنی خاصه بعد اوست وقت رسیدن
 مرجع است به وجه وندی خاصه طالع دعا شد و رسیدن آنها و دو مقابله
 سخن است بجز مرجع و با مقابله و ترجیح یکی از دو شخص اگر چه بجز
 از دو نفر رسد از آنکه بترجیح مگر که راجع باشد با بوزنی رسد از دو نفر
 طالع و حرکت بر آنها و آنها مثل حرکت وسط افتاب باشد بر تو
 بیان احکام آنها و طالع قرآن و برج قرآن در پیش گفته طالع
 قرآن اصغر اصل است بر نسبت با طالع ثلثه پس دلائل و احوال
 بنسبت این دلائل و سال طالع و برج قرآن را بجز حرکت دهند
 جهت آنها و صاحب آن برج و سال خداه خوانند و او را شریک
 عظیم باشد در احکام سال و همچنین صاحب برج و رابعی از سال
 قرآن باشد اکنه صاحب برج قرآن و طالع قرآن سال خداه
 باشد و هم صاحب دور اما سال دوم ساله کوکب باشد
 که صاحب برج دوم باشد چه آنها در دوم رسیده باشد و صاحب
 دوم دور کوکب باشد که فلک شبیه دو کوکب و همچنین سال
 سیزدهم آنها همان برج رسد و سال خداه همان کوکب باشد و سال
 هجدهم دور همان کوکب اول باشد تا آنکه که قرآن دیگر واقع شده
 و انشی این دلائل آنست که نظر کنند در زمان قرآن در کوکب برج
 و بیوت و سهام و دیگر دلائل معادلت و نحوست و قوت و ضعف

صاحب

پیچ

هر یک را چنانکه بیان کردیم معلوم کنند و بر سال و دلائل و در حریف که موقوف
 اصلند با مخالف آن اگر موافق باشد آنچه در زمان قرآن افتضا کرده باشد
 در آن سال در غایت کمال باشد از نیک به اگر مخالف باشد بحدی
 آن اثر تفاوت کند مانند آنکه اگر سعد و معهود بهم باشد و در آن سال
 همچنین ولایت کند بر کلمات و دولات این دلیل و اگر خن و نحوس
 باشد و در آن سال نیز همچنان باشد اگر کینه بر کمال تفاوت دولات
 آن دلیل و اگر در وقت قرآن یک سال بعد باشند و اکنون به حدت شده
 بقدر ضعف و بد حالی سوره آن دو بر سرخ و اندوه گشته و بعب و آگاه
 در اصل به حال بود باشند و در این حال نیک حال باشند بقدر قوت
 و نیک حالی راحت نماید باشند و علاج باز آیند زیرا که بجز در اصل
 افتضا کرده باشد چون نیز آن اتفاق کند بآن معنی که هر شرف و استوار
 تر باشد و اگر مخالف است که فرع اصل در آن خیر نقصان به پدید
 با در قوت بانه و بفعل نماید هر تر زمان برای این معنی آنکه
 بود که آنها و برج قرآن با طالع قرآن با طالع سال قرآن در آن برج
 یا بدان دلیل رسد یا آن کوکب که در سیزده سال خداه رسد و صاحب
 دور و میگویم که آنها و آن دلیل که مطلوب باشد برج قرآن با طالع
 طالع مذکور رسد زمان ظهور تازه شدن آن چیز باشد که افتضا
 کرده باشد و وقت موجود شدن مواضع بود که در اصل و معده کرده
 باشند بعد از تقویم این مقدمه هر که که مستحق یا مستول بر جزو قرآن

یا طاع قرآن سال خدا کرد و صاحب و رایل قوت ملک و اکابر
که در آن قرن ظهور کرده باشند خاصه که بوقت نبی قوی حال باشند و مسعود
اگر رایل مستقیم باشد و در اصل قوی حال و است که بر غفلت و ترک طاعت
و اهل آن دولت خاصه که در این وقت نبی قوی حال باشند فراغت
و استایش خدای بود و تکلیف که مسود به خاطر باشند و اگر در این وقت ضعیف باشند
و بظرف عدوت ترجیح خاطر و اهل آن ده سلاطین آن دولت باشند و ترجیح
و حیرت خدای از خشنودگی و قتل و حرب انواع محنت خاصه که در اصل
بتر ضعیف باشند و اگر مستقیم نبی بوده باشد و در اصل و فرع یک بود و اهل
از به دولت و جاد صاحب دولت باشد و در نهایت و این خدای
و استایش معیت مردم و سعادت جمیع اشیا و اگر در اصل به ضعیف باشد
و لیل نقصان دولت باشد و برایش مردم خاصه که در این وقت
بتر ضعیف باشند و اگر در یکی قوی بود و در یکی ضعیف حکم بر توطئه
کنند و قوی تر آنکه اینها از اصل رسیده باشند و اگر ضرورتی بر می
رسیده باشد و گویند بوقت خود می رسد و از منسوبان گویند
یک از معدود اهل آن دولت را آسید به چنانکه اگر می رسد از آن
و لشکریان و اگر از بهر باشند از خواجین و زنان و اگر شتر می باشد
از روز و اعیان و اگر افتاد باشد از هر یک حکام و اگر طرد
باشد از کتاب اهل دیوان و اگر قریب باشد از فرزندان یا بر سران
و اگر گویند مستقیم باشد به صاحب دولت آسید به و جمیع قرابت

الحکام همین صاحب با یکدیگر دان لیکن هر قرآن که بزرگتر باشد قوی
تر باشد چنانکه آنها بعد از هر یک دو م مسعود و در اصل و فرع
و سال خدا قوی حال و صاحب و در مسعود و نیک حال خاصه و مرآت
و اهل طاع فرع باشند و اهل سبای و اهل کسب مردم باشند و در هیچ
عیش و تفریح و معاملات غیر در رواج بازاری و مسعود و در مردم نبی
و سلاطین احوال خدای و رسیدن غایبان و اگر در رایل به حالت باشند
برفته این بود و اگر آنها به سبب رسیده و مسعود و سال خدا
صاحب در ملک حال باشند و اهل سبای و اهل میان برادران و در
و کز نظر و تقویر و وفی خاطر و حسن اعتقاد و خدای و تجارتها با فو
و اهل مردم فقرات و طاعت و اهل شکران و تحصیل علوم و رونق
ابر و علی و اگر به حال باشند حکم بر عکس بود میان خویش و بیرون
خصوصیت افتد و انتقالات با اختیار و تجارتها با بی نقصان
که در اصل تری به حال باشند و اگر آنها به چهارم رسد و در ابر
به کوه مسعود و مسعود و در اصل و فرع و اهل سبای و اهل
و عیارت باشد و سلاطین بنامات و کثرت از رفعت و اسوده
مردم در دکان و مسکن و آب و اینها و اگر به حال باشند در اصل
و قریع و اهل خدای و مواضع بود و در رفعت و مردم جلاد
و اهل سبای و اگر آنها به پنجم رسد و در اهل قوی حال و اهل
سبای و نواله و تمایل بود و آن فرزندان نیک و اهل سبای
اختیار نیک و نژاد و رسولان جهت مصالحت و بیایای طاعات

و کثرت سود و شاد و اکر به حدی که عکس این بود و اگر نه
 بر شتم بود و دلیل بر حال دلیل صحت خلاف بود و علاج پذیرفتی
 بهاران و بسیار ریح و شکر برده و چهار پان و ابروی آن
 خدای از غم و اگر بعد از شش حکم بر عکس بود و اگر نه
 رسد و در لایب سیکال دلیل بسیار بر تر میج برضا و غبت
 ازواج و شکر و صلیح میان حضرات و رسیدن خلاف بقا
 و اگر در لایب ضعیف باشد حال بر خلاف این باشد و دیگر
 به این قیاس باید کرد و بر عکس این باشد و باید دید که اگر
 مثله بر حسب طبیعت آن مثله حکم باید کرد مثلا اگر با دی بود
 حالت سعادت با دی خوش و زرد و موه بسیار بود و بهاران
 صحت باشد و مردم مرفه الحال و فراخ اقبال گذرانند و اگر
 به حال بود حکم بر عکس این باشد و دیگر چنین قیاس باید کرد
 و هر که که در جزو قرآن یا طالع سال قرآن خسوف کل یا خسوف
 واقع شود یا یکی از این دو طالع خسوف یا خسوف افتد یا در آن
 خانه قرآن غنی افتد یا یکی از یکی بدین رسد و هر که
 سلاطین و مکررات رسد و از باج است و بجز خاطر کردند
 و مردم عزت رسد از هر انواع و چون در وقت قرآن در هر چه
 که بر سر باشد چون آنها را رسد دلیل از دیر قوت ملک و قوت
 آن دوست بود و از آن که بر دوستان و حکم سهم است و
 همین است و اگر سهم الغیب بود و او مسعود دلیل اصابت تا بهر

و کثرت سود

و در اینها پسندیده و توج عدل و انصاف بود و در احکام و اگر عکس
 بود در احکام انظار ظلم و ستم باشد و در تیرا خطا کنند و ارباب
 خلاف طایفه آیه بیان و لایب و احکام خسوف کسوف طایفه
 که خسوف کسوف تحت الارض و اثر زمین در غم ایشان آنکه
 اثر ایشان بود و طایفه از ایشان است از زمین این که ایشان را زمین
 اگر کنند و این مذنب گمانست که میگویند که شعاع کوکب با جمیع
 و خط از آنجا که رسد و این طایفه فاسد است و خط صریح چنانچه
 است و ثبات و ثقلیات بر زمین که قطع میکنند بلکه مزید آید و
 عطای که ضایعات هر که که ایشان این نکال مشکل شده
 و بهرم ایشان با اتفاق چهار قاع و قاع است پس بگویند شعاع
 کوکب با جمیع او باشد از این جهت معلوم شد که ایشان بدست
 مؤثرند چنانکه اگر کوفی در طالع شخصی واقع شود یا در خانه او
 خانه یا طالع بغض آنکس یا بعد لول آن خانه حضرت رسد و همچنین
 در هر بر عکس که واقع شود مستویات آن برج را آفت رسد خواه این
 شبیه این باشد خواه با از این و آن که با لای زمین باشد تا بهر
 آن طایفه در عکس ظاهر باشد طایفه که در وسط است و این رسد و در
 بهر آن که ظاهر نزدیکی باشد اثر او در جانب بیشتر بعد از تقریر
 اما مقدمه در معرفت احکام چنین می شود که این ضاعت فاعل و
 قابل و کیفیت و کثرت و مکان و زمان و معلوم زمان فاعل
 معرفت آن کوکب بود که در طالع در وسط کسوف و خسوف یا تا بهر

و کثرت سود و شاد و اکر به حدی که عکس این بود و اگر نه بر شتم بود و دلیل بر حال دلیل صحت خلاف بود و علاج پذیرفتی بهاران و بسیار ریح و شکر برده و چهار پان و ابروی آن خدای از غم و اگر بعد از شش حکم بر عکس بود و اگر نه رسد و در لایب سیکال دلیل بسیار بر تر میج برضا و غبت ازواج و شکر و صلیح میان حضرات و رسیدن خلاف بقا و اگر در لایب ضعیف باشد حال بر خلاف این باشد و دیگر به این قیاس باید کرد و بر عکس این باشد و باید دید که اگر مثله بر حسب طبیعت آن مثله حکم باید کرد مثلا اگر با دی بود حالت سعادت با دی خوش و زرد و موه بسیار بود و بهاران صحت باشد و مردم مرفه الحال و فراخ اقبال گذرانند و اگر به حال بود حکم بر عکس این باشد و دیگر چنین قیاس باید کرد و هر که که در جزو قرآن یا طالع سال قرآن خسوف کل یا خسوف واقع شود یا یکی از این دو طالع خسوف یا خسوف افتد یا در آن خانه قرآن غنی افتد یا یکی از یکی بدین رسد و هر که سلاطین و مکررات رسد و از باج است و بجز خاطر کردند و مردم عزت رسد از هر انواع و چون در وقت قرآن در هر چه که بر سر باشد چون آنها را رسد دلیل از دیر قوت ملک و قوت آن دوست بود و از آن که بر دوستان و حکم سهم است و همین است و اگر سهم الغیب بود و او مسعود دلیل اصابت تا بهر

و کثرت سود و شاد و اکر به حدی که عکس این بود و اگر نه بر شتم بود و دلیل بر حال دلیل صحت خلاف بود و علاج پذیرفتی بهاران و بسیار ریح و شکر برده و چهار پان و ابروی آن خدای از غم و اگر بعد از شش حکم بر عکس بود و اگر نه رسد و در لایب سیکال دلیل بسیار بر تر میج برضا و غبت ازواج و شکر و صلیح میان حضرات و رسیدن خلاف بقا و اگر در لایب ضعیف باشد حال بر خلاف این باشد و دیگر به این قیاس باید کرد و بر عکس این باشد و باید دید که اگر مثله بر حسب طبیعت آن مثله حکم باید کرد مثلا اگر با دی بود حالت سعادت با دی خوش و زرد و موه بسیار بود و بهاران صحت باشد و مردم مرفه الحال و فراخ اقبال گذرانند و اگر به حال بود حکم بر عکس این باشد و دیگر چنین قیاس باید کرد و هر که که در جزو قرآن یا طالع سال قرآن خسوف کل یا خسوف واقع شود یا یکی از این دو طالع خسوف یا خسوف افتد یا در آن خانه قرآن غنی افتد یا یکی از یکی بدین رسد و هر که سلاطین و مکررات رسد و از باج است و بجز خاطر کردند و مردم عزت رسد از هر انواع و چون در وقت قرآن در هر چه که بر سر باشد چون آنها را رسد دلیل از دیر قوت ملک و قوت آن دوست بود و از آن که بر دوستان و حکم سهم است و همین است و اگر سهم الغیب بود و او مسعود دلیل اصابت تا بهر

که جز در کور در درج خلوع و اتقاق نمیدانند درجه بدرجه فضا
رسد و اندر ثواب زیادت از اثر علوی بنشیند اندر علوی زیادت از اثر
سفایا شده و فعل بقیم قوی تر بود از فعل کسریج و فاعل مدبر خدایت
و اگر مدبر پیش از یک بود آنکه قوی تر باشد او مقدم و اگر نه
و دیگر از اثر یک و سازند چنانکه در معرفت مستوی گفته شد است
و کیفیت فعل از مزاج مدبر دانند مانده آنکه رطل خلایق از رطل
مفرت رسد از کثرت ظلم و تنگ و خرق که در جبهان استیلا بنده
و اهل رسانند و جهانها و خرابها بدید آید و به کشتن هوا و سر و
نار یکی و بیم اراضی رود و فتنه در کوهها و آبها و در کسب نزع و نزاع
و امانی بحار و طایر شدن افعال اصلی حاصله که رطل آید و اگر
مشترک مدبر باشد مفرت کمتر رسد و خلایق طلب معاش کنند
و بسبب از معروف و وقوع دعا و ترغیب و دفعی مردم بدین فضا
و تیر کار استیلا بسبب راجع الی میان علما و اهل و منافقه و دین
و مذمت و توبه و حق و حقی با و ای و اندوه و عینا و معارف استیلا
رود و ادبش و اگر کس مدبر بود قتلها و جنونها افتد و در آن
و مفسدان علیه کنند و شراب بکنند و در بنگام کرد و چاهها را روی
بدید آید و دنیا و آخرت و طایر شدن آتشها در هوا و تنگی و غدا
عصر و سبق با رسوم و آفت حیوانات و نادر خلایق از ناکسان
و اگر از مدبر باشد فتنه کم وقوع باشد و زمان خبری که وجهی
نابیند و بدین شوق مردم بفرق و بجز و طلب شوق و سازگار

چپ

نزدیک

از مزاج و بیخ و شر برده و خطرات و طووسات و اگر عظمه مدبر بود
هوای متغیر کرد و از ارجیف دروغ بسبار گویند و کتابها از روزگار
و او را مضر بجهت و زرق و جلیت بسبار گویند و مشعبدان
و منافقان ظهور کنند و نهند و خباثتها واقع شود و بسبار
و بفرموده الهی خلایق و هر کوب که مدبر باشد آن طایفه که بود
منسوب نشد به استیلا بنده و اگر سعدین مدبر گفت شد است کنند
و اگر از مزاج باز آید و اگر کسب مدبر باشد فتنه بش و اندویش
گیرد و انواع شر و فساد و حرب کزانی و ظلم و بهیست تنگی و شدت
بدید آید و اگر یکی سعد باشد و دیگری محض ظلم و عدل و امن و آسود
و تنگی و فراقی جز و شر و آرم بخشد بود و در امور روزگار اضطراب
بدید آید و در اهلای مردم و اگر کون شد چون ماه آخر و فتنه
از کوف بپرون آید هر کوب که متحمل گرداند بمحولات آن کو که بخت
و آفت رسد آه کسوف نبات و نجات رسد بمحولات آن کو که بخت
فرمان و امان و اعظم و اجد و با بخت منسوب فتنه باشد و خوف
نبات رسد بخلاف و نولبان و خوانین و زنان حامله و اطفال
و عینا و آن چیز روه و دلیل او خواهد که مدبر باشد از فتنه
بر آید مفرت از مزاج آن نیز ظاهر شود و بکنی که کسوفی تمام
شود فتنه در سرج آتشی و مرتج و عطار و نادر از نوان مجدم
یکی ظاهر شد و آن دلیل شر و عظیم و فتنه و حسیم بود و فتنه و تنگی

خا بده

مفرت

زمان مسدود شده باشد چون وقت قرآن علوی و بختی و تکلیف
 ایشان با بوقت تغییر دینی پس قتل و عظیم افتد و با و شایان
 آفت و نکبت رسد و مملکتها ضارب گردد و غارتها و بیهارها بیهوده
 و طردن قایم گردد و قسط و ظلم قوت گیرد و آنها که شده و خلاقی شفته
 و بیکدیگر نکرده اند و با آنکه اقبال این مملکت مدولت هیچ کسوف
 و خسوف هیچ مدبر و طالع و کسب هر یک بود صدمه که از یک شفته باشد
 و آن صورتی از صورتهای شمای با جنوبی ثابت مدبر شده باشد
 بشرط هند که بر عینی در کسوف بخسوف موافق در طالع و در هر قدر
 او باشد مثلا اگر در هند که از آنکه فساد حیوانات است نمکانه باشد
 و آنچه از مردم و معدن و نبات و غیره با و منسوب بود و بهارها و بهار
 و روی بود چون دشت و حوض و تنه و زمینها و غنای چشمهها و آب
 هر چه برای قیاس کن و میگویند که صورتهای جنوبی است عاصی
 آن کوکت باشد که مدبر باشد از کواکب صورتی بود سرخ و از این
 و شهابها و بقیاع و فساد نباتات و آفت هوا و زمین و زلزله
 و خسوف باشد و اگر جالوری بکوی باشد و جنوبی سیدها و خراب
 گشته آید و بارانها و بی وقت و آفت حیوانات آبی بود و غرق
 گشتن گشته و مردم در بار و همچنین بروج منقبضه جدا که از هر
 است چه ایشان احوال و اصول اربعه اند و هر فضلی از اهر
 و همچنین است که کسوف در حلال باشد یا مدبرش ایجا باشد است
 شکوفه و محصولات بهاری بود و شش و شش از زرع و برقی و بارانها

بمنفع

بی نفع و اگر در سرطان بود و مملکتها شایان بود و اگر در سرطان
 باشد آنچه در سرطان بختی به بزبان رود و اگر در سرطان بود
 در زمان بختی صدمه و تلف شود چون مرغ و ماهی و در حوض و میزان
 خرابی عباد و خانهها و بی رونقی ابواب باشد و اگر در سرطان
 جبری بود عارتها و غارتها و خرابی و بیهوده و بیهوده و بیهوده
 مثلثه آتش و دودها و جوار و لذات و اندوه بسیار خواهد بود
 معادن و شفته کوه و آب و هر یک نقش و رسم چهار سال
 چون کسوف و خسوف و کسوف و کسوف و کسوف و کسوف و کسوف
 و خرابی عارتها و غارتها و کسوف و کسوف و کسوف و کسوف و کسوف
 و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده و بیهوده
 و آفت حیوانات و حیوانات و طيور و اشجار و حتی با و ای
 زبان کار و انواع بهارها و درختها و گیاهان و آبها بود و بروج
 دریا و آبها و آبها و آبها و آبها و آبها و آبها و آبها
 آبها و آبها و آبها و آبها و آبها و آبها و آبها و آبها
 هوام و کسوف و خسوف و کسوف و کسوف و کسوف و کسوف
 نام گرفته باشد و خسوف و خسوف و خسوف و خسوف و خسوف
 اند که بود و خسوف و خسوف و خسوف و خسوف و خسوف و خسوف
 در برقی بود که بختی بروج کسوف و خسوف و خسوف و خسوف و خسوف
 بروج و طالع و هر یک منسوب و مقدار زمان تا شش از ساعات
 ابتدا آنها هر یک دانند چنانکه اگر خسوف شد هر یک ساعت

یکه هر دو دقیقه دیگر و یکروز گیرند و اگر کسوف باشد ساعتی به یکسال
 دقیقه و شش روز شمارند و معظم تأثیرات و زمان آن یعنی
 آنچه معظم تأثیر باشد در آن وقت ظاهر شود خلاف آن که در میان
 بپندارند چنانکه فکر اکثر در آن وقت ظاهر نباشد و بی باشد
 تغییرات هوا یا بکار این تصور که است بلکه آنچه حقیقت باشد
 زودتر اثر کند و آنچه بزرگتر مرتبه است در آن هنگام که آنرا
 معظم زمان هر یک خوانند ظاهر گردد و معروف است خروج آن
 نصف قوس آسمان را بقوس التیار التیاریت کنند تا اجزاء است
 مقوجه آن روز باشد و آن آسمان که ساعات هر یک
 از آن سازند چنانکه فصل مطلع طلوع هر یک و مطلع جزو
 بگیرند آن را بر بود از ابتدا و روز باشد و در وقت وقوع هر
 اجزاء ساعات زمانی آن روز باشد و نسبت کنند ساعات
 مقوجه بر آن آید از ابتدا و آن روز باشد تا زمان وسط آنرا
 بدو ازده نسبت کنند که میان ایشان گفته باشد نسبت معظم باشد
 بعد از آن باشد یعنی اگر ساعات وسط هر یک را دایره کنند
 و بطریق مذکور قسمت و نسبت دهند تا به که در هر یک بعد
 میان جزو هر یک و مطلع هر یک بگیرند و قوس بعد نام کنند
 و نسبت دهند در هر قوس کل نسبت که بعد از بقوس کل
 نسبت معظم تأثیر زمان هر یک آن بود و اگر بطریق مذکور خوانند
 که بداند نسبت معظم مجموع باید کرد میان احوالات کوکب

بنا بر

بنا بر است چون قرائت و تدبیرات و ترسیبات و ثقلیات
 و مقابلات آقا قرآن که میان زمل و شمس باشد قرآن علوتی
 خوانند و اگر میان زحل و مریخ باشد قرآن بخانی خوانند و اگر
 میان زهره و شمس باشد قرآن سعدین خوانند و اگر میان مریخ
 بود اجتماع خوانند و اگر میان مریخ و افتاب باشد اجتماع
 کوکب خوانند و اگر کوکب و یک عقده بود حجاز خوانند آقا قرآن
 علوتی بخوبی است و ثقلیات بر اقسام است و آقا قرآن ضعیف
 که بهر بیت سال واقع شود تقریباً احکام خواهد کرد و دیگر
 اگر هر دو کند در کتاب که موعود است مخرج بیان کنیم آن وقت
 لغز این اثر قرائت است و آنست که تازه کند و در وقت کوکب
 قرآن و دایره وسط به آید باشد یعنی شخصی را از اهل آن
 دولت وای کند یا قوی کرده اند حال آنکه وای باشد
 و این بحسب اوقات و محال است اولاً قرائت و قرآن سابق
 بر آن دولت و اولاً مطلع آن صاحب طلوع دولت اگر سرافراز
 باشند و بعد از واد جاده و دولت همان شخص باشد که موعود است
 و اگر مخالف باشد او را رد کند و دیگر به آید که طلوع قریب
 اولاً قرائت امکان دارد که در بعضی مواضع ممکن باشد
 و در بعضی سلطنت و امارت کند اما قوت و مدت و عدت
 و قدرت و صورت هر یک منسوب کوکب مستقیم و غیر مستقیم
 باشد اگر سیلاب زحل بود و او به حال صاحب آن دولت
 نهان بود و در حقیقت و ظلم و بدقت و غدار و غافل باشد

بیان

و اگر مرغ یا او باشد یا با نظر خاصه بعد از آن متذکر قتل و مجرم
و مفتی و بدخواه و بهانه نشین بود در مدت دولت او مردم
در رنج و سخت گذرانند و بر خلاف این نامبارک باشد و استیضاح
از آن مملکت که او در آن باشد بر خیزد و هر یک که در خانه او
باشد بماند بر خوف و وحشت و در آن کوکب بوی منتقد
طافه حیه تعلیمی به آن کوکب منسوب بود در تحت انوار
انگس در آید و ملوک آن مملکت مستتر و مستفاد از هر چه
سازد و به عهده های برهنه و بی اعتماد و بی آرم باشد
و بهر ستم بعضی و زنا بکنند و اشتغال غایب و اشتغال در زمان
او خوار و بهر قدر کردند و از ازل و او باشد حرفه و معجز
کردند و انواع بلاد بطور آید مناسبت و دلا و از اصول
دفع مانند پارها و تنگی و اگر نخل نیک حال و معجز
متصل هر چند که این صفات در وی موجود بود اما بکنند بفضل
نیاید و کار بهتر باشد و از شر بار آید اما اگر منتفی و در
مستطاب بود و نیک حال بود در وقت آن قرآن چه ظهور کند
عادل و عادل باشد و مجرب و متبحر و نیکو راه و رحیم و نصف عقیق
و سلیم و صلح و پاک اعتماد و خلاصی در دولت او مردم و
اسودد باشند و فراخی و ارزانی بود و انواع راحتها برآید
و انوار را قلع و قمع کند و در بار علیه کنند و با عزت و حرمت
باشند و هم را با بندگی به به آید و ابواب بهر را بونی
و چند مردم بجات و طاعات راغب و سامی باشند

و شفقت

و شفقت و رافت و جلالی به به آید و اگر ضعف بعد از
بر توطئه بود و آن دولت زود پس بر کرد و با بدست دلا و بقرآن
او طرا و دلا و بقرآن احقر و طبق و چند بوقت احکام کردن
و اگر چه در این زمانه این طریق مشرک و مدبر و مسل است از ناکت
همه مدنی و مدنی او دلیل قرآن بجای شرف و رتبه حاصه
آنکه در مملکت باشد دلیل ضعف حال املا و شکایت و اهل طلاع
و جمال و کفر و راس این طایفه و خروج تدبیر و تعلیم آن
و معرفت رسانیدن با کابر و اشتغال فتنه بزرگ و حرمت
سپاه و غارت و قتل و تلف اموال خلاصی و اضطراب بطلانی
و بزرگان باشند و خون ناحق و مقتدره خاصه باشد یا که بجز
سرطان باشد و شغل شان منسوب باشد و آفت نبات و غلظت
از موش و طبع و در آخر مدعیان و بطلانی که ضرر کرده باشند نشانه
و مشکوک گردند و این قرآن در حدیث کوکب که واقع شود سبب
آنکه آن باشد که با حاسه منسوب باشند و این طایفه و نیز سبب
رسد و این قرآن بعد از قرآن عربی باشد با بوقت انتقال از دنیا
اشراف عظیم ظاهر شد بعد از آن قرآن بعدین است و آن دلیل
اسم و اسایش خلاصی است خاصه آنکه در برج حوت واقع شود
و آن دلالت کند بر سعادت و سلامت خلاصی و ارزانی و
فراخی نعمت و صلح با دشمنان و اولیای ابواب بهر و بر آن که در حقیقت

مردم و صحت چاران و بسیاری آنها و خردی هوا و سدهای کشید
و مردم در بار بار و زاری بجا و وقت انزاف و علایق اصلاح
ذات الهی و نوال و تناسل فرزندان متقبل و کثرت سوره
و شاد و بهاد و غلبه اهل حق و بسیاری ارتفاعات و بناها
و رغبت خلایق بخیرات و مرآت و همچنین اکثر در وقت قرآن
نابودگی ظهور و معنی اتفاق افتد و در وقت آن قرآن
و در آن دولت خلایق مفرط الحاح و غایب اقبال کند راستی
و عدل و انصاف بغایت شده و بعد از آن قرآن و دیگر کوا
در بر برج آنه عشره قرآن کواکب در بر برج حمل قرآن مشتمل
و زحل در حمل دلالت کند بر زوال دومان و فروما بیدان
و قوت انزاف و عید و ظهور بارشادان بنرک
و کسان که دین و آئین شرع بازگشته و حادتها و فواید یاری
و نفوذ آن جزو دستم و رونق صوامع و معدنها و دنیا و عمار
عالم و انتقال و دلیق و نو شدن یکی و حرب و ضرب جانب
مشرق اقلیم و دوم **در حمل** دلیل کند بر فتنه و حرب
در حد در مشرق و اقلیم بیوم و اجتماع لشکر و خشکی در آن
و لاینها و خشکی طعام و فرو رفتن قومی و ساز و دادن آلت
حرب بهما رها و رموز و قلعه و آفت سران سپاه و احراق
مواضع و آفت کوفته ان و در بند شدن راهها و خوف
در مردم و ظلم و ستم بر رعیت و ناریکی هوا و حسی رعد
و برف

و برف **در حمل** دلیل کند بر سرما و بارندگی اکثر قشش
باشند و برج عطارد و زحل و مخالفت زوایج و دشواری
وضع حمل و حرب در بران و ناریکی هوا و کساد ریس و عطربات
در حمل دلیل کند بر ضعف حال اهل دیوان و عیال و بزرگان و
حمله ناخف و سزا و بر حیات در خلایق و کساد و زاری و ارجف
و عیال و بیگانه و غریب و فروخت برده و کوفته ان و آفت کشید و رعد
و برف و سرما و فاق و نشت و نهادن نعمت بر خلایق و **در حمل**
دلالت کند بر تنهایی احوال عامه و رسولان و زنان حاسله و اطفال و سلالت
خطرات و اخبار و نزوح و بیم از خود و در توقیف ساندن مهمات و ابر و باران
و بیفتن **در حمل** دلالت کند بر استیلا حدت و کثرت
بزرگ و زلزله و اعیان و قوت بحال اهل سلام و بدل میان خلایق جهت
دین و مذهب و فتنه میان امر و اشرف و قصد بزرگان و کثرت قشش
و عزت اکثر و متکلم بوجه قصاص و پمایدان از حیرت و اکثر ناریش
در اشرف و عراق و اقلیم بیوم باشد **در حمل** دلالت کند بر کثرت
لحام و ساز و کاران و جمع و عفت و زاری و اهل طرب و میل علم و اشرف
بها و طلب و بر آمدن سران و اعتدال هوا و ناریش و تن و تن و تن و تن
و کثرت جزات و سارق عبادت خنما **در حمل** دلالت کند بر قوت
غبار و اهل باز و احباب دیوان و ظهور و موجدان و ارباب توحید و محقق
و رسی و خلایق و عبت مردم علم و رسیدن مسافران و اخبار خوش

[illegible]

والتلک و ظهور مردم فعیع و لایند خوش الحان و اصوات بسیار
با و باران **دور دور** دلالت کند بر فتنه در جانب مغرب و بناینها
خوش و آفت لشکران و بیکار و ظلم و ستم و فساد و بوی درختها و
قتل و زنده در ویران اگر وقت بود **دور دور** دلالت کند بر طرب و شادمانی
اهل رستاق و میران و بالا اگر فتنه در خفا و موافقت از و ج و رقی
مطران و کثرت استعمال او تار و تار و شدت سرما **دور دور**
دلالت کند بر ارجح و تفاوت از خفا و خصوصیت بیل عوام و بیکار
مردم شریف و اظهار باطل و فساد اشجار و اندوه عطار و بیان
و تغییر و بویها **دور دور** دلالت کند بر طالت عوام و زنان
حامله و سبزه شدن راسها و شرکی هوا و ارجح و جبریت خلایق
دور دور دلالت کند بر ضعف حال امر و اهل ملایح و قوت
و زور و اثر و تغییر هوا و بیماریها از گرمی و خشکی **دور دور** دلالت
کند بر کثرت جمعیتها و فتنه و بیعت و محال در حکام و راستی و خلایق
و عبادت و عوایت و روقا و طرب و بارانها و غلبه اگر وقت بود
دور دور دلالت کند بر آمدن خبر و دست و دوش و رعد اهل
دیوان و جنت بار و سختی و طبع پذیر فتنه و باران و اعتدال
هوا **دور دور** دلالت کند بر اندوه عوام و زنان را بید از امر معروف
و توبه این طایفه و قوت بار و خلاصه مافوق از و طبات
دور دور دلالت کند بر کثرت فتنه و جو و میل مردان و زنان

با افعال

با افعال ناپسندیده و خصوصیت از و ج و افعال حسود و بیکار
و انار و باران و تار و تار **دور دور** دلالت کند بر اندوه عوام
و منصرفان و ارباب دیوان و ارجح و رنج و بیکار و اهل خانه
و غلبه برق و باد و بارش و اظهار رخسار و بوی و بیکار و بیکار
و جنت و جنت و مردم **دور دور** دلالت کند بر قوت حال و
بران و فضل و شغل در بین طایفه و دوش و در میان زنان و
مردان و و ج بار و تار و تار و ج و ج و تغییر و بویها
دور دور دلالت کند بر طرب و زنان و ارباب مجلس و وقوع هوا
و رسیدن مافوق **دور دور** دلالت کند بر غلبه زنان بر قبیله و
و حرکت مافوق و اجماع عوام و کفایت دلالت و باران و بیکار
و بیکار **دور دور** دلالت کند بر طرب و بیکار و بیکار
کار و تار و تار و نفوذ جنت و بیکار و انتقال دولت از عوام
نزدیکی مافوق و دید آمدن ملک و بیکار و بیکار و بیکار
و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار
عالم و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار
و غایت و قوت خاصه در شمال و وسط اقلیم **دور دور** دلالت
کند بر بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار
و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار
و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار
و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار
و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار و بیکار

برافت زمان نماند و گرفتار فرسای و اندوه ارباب رود و
و شدت سرما و خیزب هوای و تلف زرعها و آبها و غلبه طوفان
دلائل کند بر شویش اهل بازار و دویین و تجار و زیان
سزایان و سزا و یخ بندان و برف و گرفتار رسل و جوایس
و در توقف ماندن سهرات عوام و بارهای نفع و مایه هوا
و دلائل کند بر غلبه کرم و امراض و اهل صلاح و زور و
اشرف و قوت شرار و باندگی و تلف اموال و کلاه برف
و دلائل بر بسیار بارندگی و طرب در روز و در کان و اهل علم
و سلامتی مردم در بازار و توبه قی و شرار و دلائل
بر افسار طاعت و خنک و بارندگی و خلاص محبوبان و سلامتی منافقان
در بنا و توقف بازار و اخبار رانست و دلائل کند بر بارانی
وضع حمل و از غلبه شدن زمان و عوام و گم شدن ظلمت و بار
رندگی و دلائل کند بر کثرت باران و سردی و نشت کشتی
فق و غم و خوار خاوند در لشکریان و مردم ناباک و سقوط اجساد و
در آن تناسل و ناله مغنیان و دلائل کند بر خوف
خلایق و ظلم اهل حرف و دنیا گشای و آبها و کثرت لغو و مکر
و غدر و کفایت سخنان دروغ و قهت و خیانت کاران و بی فایده و
کشتن اموال و دلائل کند بر باده زمان و بیماریان و ترس و
از وای و محبوبی عوام و ناله ایشان از بیکار و ستم و دبی
دلائل کند بر کثرت قواحت و جنرک زمان و سردی و دروغ

کمان

حماران و مقاسرین و رسیدن مافران در بار و نیکو سخت
و دلائل کند بر بد حال اهل سمرقانت و قاسقان و زیان
شدن آبها و سردی و سلامتی زمان حامله و دلائل کند بر
گفت و کور خلایق و در ماندن مافران و رسولان و نیکو و بار
و ارجیف و بارندگی و ناست و دلائل کند بر جوقس و دلائل
دلائل کند بر ظهور شخص که سخن از ایمان و نبوت گوید و آیین
شریعت نه و مردم بحق و عود کند و از علم تغییرگاه با نیک و مردم
بد و عیبت نماید و طایفه فقور کرد و در طایفه موجود شود و غیر
عظیم بدید آید در امور دین و دلد و نبد در دعوات و قوت مردم
و وقوع حادثات و ابوالحی و امور غریبه و دلائل کند بر قیامت
حرب و فقر و بیکار دانتن اسلم و نده و مفارقت و غارت و قتل
و آفت اسب اهل سپاه و نقصان آنها و وقوع امراض حار و دلائل
دلائل کند بر شویش بخار زمان و طربان و تلف اجساد و کدورت
امور و نشت از حاکم و در لای و شدت سرما و دلائل
کند بر کشت احباب دیوان و تجار و حرف و ارجیف و قلب شدن نفوس
و سستی بازار و نوشتن خطوط سزور و کفایت حیالات و طوفان
مردم منافق و کذاب و معبد و بد کشتن هوا و خنک و بار و مکر
کار و بیماریان و نده و خلایق و دلائل کند بر
ضعف حال عوام الناس و زمان حامله و نده و مال و دین
و نشت از و نماند و وقت بوی و دلائل کند بر بسیار محب و

در علوم و خصوصیات اعیان و اشراف بر اهل حرب و طایفه
بزرگان بزرگان و کرامت و قوتش **در** دلالت کند بر
تفریح و غنیمت علی بطرب و صلح میان خلق و محبت بهاران
و برآوردن مهلات و توبه بکاران و بارندگی نافع **در**
دلالت کند بر غنیمت مردم بعلوم و ادب و شایستگی و تقرب
اهل دیوان بوزیر و کفایت سخن حق و حقیقت با او اعتدال
در دلالت کند بر آسایش و صلح میان مردم
و سلامتی مافردان و خلاصی بجهان **در** دلالت کند بر
ایشانی از خروج و طرب در اهل صلاح و برآوردن جنت و غنیمت
زنان بکارهای سبزه **در** دلالت کند بر سلامت و برآوردن
محالفت میان و از باب فضل و کرامت بکارهای و هم بر غنیمت
و غنیمت مردم بخواطری و زیور و نایب و خلق و ارجح
و موم و تغیر و نور و ایمان **در** دلالت کند بر
خاطر عوالم از اهل ایمان و محبوبی اهل و شفیق کمال
زنان **در** دلالت کند بر غنیمت خاطر و موفقیت و حرف
و عمل و شرف بزرگان و زنان و مردان **در** دلالت کند
بر سلامت و خوشنودی مافردان و صلح عامه و روح زنان و مردان
و بارندگی و کرم **در** دلالت کند بر برودت هوا و بارندگی
و نبرد و رسولان و مافردان و افتادن اخبار متعلق **در**
در دلالت کند بر تغیر و نفع

احوال عالم

احوال عالم و بزرگان خسیستان و محکمان و بی وجود شدن مردم
شرف الغیب و برآوردن بنایا محکم و حصارها را استوار و محکم
و خست و از حیف و زیادتی حیوانات و بهار و برآوردن
بارندگی **در** دلالت کند بر قوت امر و اهل حرب و
ساختن باریعت و رفتن این طایفه بصحبت فقر و غنیمت مردم
بصید و حریت نمودن ارباب حیوانات کهن و خیر و بعضی موم
و شکوه و آفت کوفتند و نایب **در** دلالت کند بر
احوال خوابان و احباب اهل و طرب و دشواری وضع حمل
نارنگار از اوج و بهار بکارهای و برآوردن و شدت سرما
و برق و شط و دیران و دقایق **در** دلالت کند بر
سرما و برق و جلد و ارجح و مکر و خیانت و خلق و نایب
بازار و نیک طعم و دل مشغول بملایم و حرف و بهار **در**
در دلالت کند بر قناری رسولان و جاسوسان و توقف مافردان
و بد شدن رما و قوت سرما و قوت خصوصیت عوام و ظلمت
هوای **در** دلالت کند بر ضعف حال و زرد و علمی و اشراف و
بهار و میل در بین طبقه و بچند شدن از امر و اهل ایمان
و قوت او باش و مردم قلاش و خبری بآیندن بشری **در**
در دلالت کند بر اصلاح پدر و خلق کارهای اکابر و برون
آمدن از اندوه و صلح میان از اوج و باز ایستادن زنان از
بدیها و توبه بکاران و نیک شدن بکارها و اعتدال هوا و نایب

احوال عالم

و اطلاق عمر و نهت بر یکدیگر و ظهور مردم خاین و تمام و
اندوه عمال و تجار و بکشتن حوا و سرک **در باب** دلالت کند
بر جهت منافقان و ستمگران و بیباکی و کفر و حاسودیان و اندر
زنان و بخت عاصی **در باب** دلالت کند بر و نقیض و اهل بازار
و طرب عمال و درویشی میان زنان و مردان و هفتی **در باب**
در باب دلالت کند بر ملک متقی منافقان و زنان و ستم غولم و بادشاه
و سرک **در باب** دلالت کند بر باد و شد و سرما و بخت و کونا کونا
و کون نرجات و نسون و حرکت بخار **در باب** در بر سر موت
در باب دلالت کند بر بسیار باران و آفت حیوانات آبی و غیر در
ادبان و عقل و خروج سلاطین و خراجی بجا بیاورک و غرق چنین
سفلکان و خطه سفایین و غنیزه و خلاف میان سلوک **در باب**
دلالت کند بر حرب در طرف شمال چو نیندن دریا و غرق کشتیها و
وسله و مفر و بارانها و غریب و آفت حیوانات آبی و دیگر که بخت
کند بر یکدیگر شود **در باب** دلالت کند بر بخت حیوانات و خادسان
و اهل طرب و شدت سرما و در شوار و وضع حمل و کساد و فساد آنها و دل
مشغول و خلافت **در باب** دلالت کند بر بیماری از حریف و نقدان
امرها و اندوه عمال و تجار و مردم بازار و اهل فضل و کساد و خوارها
و اشفی که دعا غما و وقوع سرما **در باب** دلالت کند بر اندوه غامه
و منافقان و زنان و دیگر کین امها و دیگر که و کما اگر وقت بود و خوش
مالداران **در باب** دلالت کند بر استیلا حرات و حرارت بر سراج

الکرم و

و اعم و اشرف و مخالفت اهل صلاح با معارف و ایمان و مبالغ
شدن ابرار بر اشرف و توبه فجار و ابر معارف و رونق آفتاب
در باب دلالت کند بر ابر و فرغ خاطر و وقوع جمعیت غم
میان اکابر و اهل و فرسخی نعمت و کثرت خیرات و بارانها از نافع و
و سلا متی کشتیها و قدر و شوق انوب و سرفراز با ابر و کشتیها
خبر و شادی علمای و فضات و غیبت مردم معلوم **در باب**
دلالت کند بر ترم و زلا و اکابر و عمال و اهل بازار و فضا و خلافت
این ملائکه از اندوه و باد و خنک و باران و سلا متی منافقان
در بار و میل مردم بتوبه و صلاح و امانی و قدر و استیلا **در باب**
دلالت کند بر بیماری امها و سلا متی کشتیها و دیانت عوام و غفلت زنان
و توبه دیگران **در باب** دلالت کند بر خیرگی زنان با مردان
و وقوع ننگها و بسیار و بسیار باران و کس و ستمگران دریا
و بد حال منفردان و اهل بازار و کساد و خیرگی و بسیار خجالت
و نهت میان حلافی و از حریف و باران و تندر و آفت حیوانات
و غرق شدن کشتیها و تغییر **در باب** دلالت کند بر بخت منافقان
و آفت کشتیها و بسیار بخت رتبه و میان زنان و سلا عوام
در باب دلالت کند بر موافقت میان زنان و مردان و وفای
مطربان و غیبت مردم با هر و لعب و آمدن خبرهای نیک و بارانها
مفید **در باب** دلالت کند بر جمعیت میان عوام و منافقان و
و بارانهای نافع و سرما بخت **در باب** دلالت کند بر وقوع فضا

شترعی و صلاح و آب التین و بارشهای در وقت و بارشها و
حرکت بخار و اهل بارشها در مثلثات اربعه در وقت استراق
هر کوی که بگوید محرق متصل باشد مضر بی بال گوید عاید شود مانند
امراض حاد که عاید می شود در ابدان صحیح و بواسطه قریب
استراق فعل در مثلثه انشی دلائل کند بر اف ملوک قدیمه و کاتبین
و اهل محروم و ده اطباء و پادشاهان و شایسته هوا و نقصان معارف
و سکونت و فتنه در جانب مشرق و اقلیم ربع و قدیمی یکی از عارف و که
مشترب بود متصل باشد سرزمین شریف در کتب رسد و سلامتی گویند ان
و غور و اگر سرخ بود حرکت کند و پادشاه اول سپاه و انفق و ارباب
معارف و اوقات حیوانات و بدو هوا و اگر زهره بود زانرا املالت رسد
و هوا سرد گردد اگر وقت باشد و کسب و کسب و اگر عطارد بود
امل دیوان و محار و محرق بر فنی طره باشد و انواع حیوانات و انشای
بظهور آید و اگر قمر بود قنط طعام و اندوه عامه و نال حاصله و آفت
شکوفهها و رسولان و مسافران باشد **استراق فعل** در مثلثه باخر
دلائل کند بر بیمار و موت و نیکاطی و اوقات طبع و انشای و نقد
برزگان و فتنه در مغرب و باد های حمل و مضر و اگر مشترب بود متصل
بود یکبار از اسراف الناس یا هر کرد و دیگر اشارت را در کتب بعد و اگر سرخ
بود ملوک و اهل انی طره بود و زدن علیه کنند و فتنه تمام گردد و
بعضی را سپاه گردد و ظهور مدعیان و اگر زهره بود زانرا زبان
بود و مطربان و سرخ بود و اگر عطارد بود در حقیق و باد ما بخوش

مشترب

کوی
بگوید

دلائل

دلائل

و ملوک و ترو

و ملوک و ترو و بر میان مردم و کتب کتاب و فضلا و خصوصیت میان
محترقه و ملاک یکی از این طایفه و اگر قمر بود بخور زبان و ملوک
باشد و محنت و رسولان و مسافران **استراق فعل** در مثلثه باخر
دلائل کند بر فتنه در شمال و عراف و کربانی آفت سرخ و محرق سفید
و نقصان آنها و زلزله که و می و اگر مشترب بود متصل بود فتنه
بود و امل صلاح علیه کنند بر فتنه و ملوک و خیران را است
رسد و اگر سرخ بود حرب و قتل خیزد و خروج مردم مفسد و فتنه
و منسوب شدن این طایفه و نقصان آنها اگر زهره بود ملالت
زبان و مطربان باشد و اگر سرخ و بارندگی و سرخ و ترو
اگر عطارد بود ملالت و شوش و زایل و فارس و محنت عمال
و محار باشد و کساد بازارها و اگر قمر بود بیم بود از سیل و آفت
کشتی و رنج مسافران و غرت طعام **استراق فعل** در مثلثه انشی
دلائل کند بر کسب اعیان و اشرف و مضاره کبیه و خصوصیت ملوک
و تلف یکی از این طایفه و اگر متصل بود بر حمل در زمین عرب فتنه
افتد و اوقات حیوانات و سرخ و اگر سرخ متصل بود بر سرخ
حرب و قتل خیزد و امداد و غرت الت حرب و نکتة نرکان
و اگر زهره بود آسیب بر زبان و امل طرب و اعتدال هوا و فتنه
بود و اگر عطارد بود ملالت بر زبان و امل دیوان و جنگ
در بازارها و بیمار و عاویز و اگر قمر بود خنک کند و مسافران و مطربان
نکبت بود و خوف از بیماریها **استراق فعل** در مثلثه خاکی

دلائل

دلائل

دلائل گنده برانده و نه و زارات و قضا و البین از
مقدون و ارس و حکام و از زانی و اگر متصل بر چل باشد
در حرمان لغت خیزد و کمرهای و بیخ کا و کو سفند و خنک هوا و اگر
سرخ بود آتوب و صرب بود و ظلم و حرکت بدن و آفت نباتات
و قتل طعام و اگر زهره بود فیهی بخت بود و از زانی و اندوه
زنان و مطربان و اگر عطار بود و شمع اهل بازار و گندار
و ظلم و سزا و اگر قریب بود عوام و ملالت زد و حال مسافران بد بود
و در آنها در بدلتاید **اشراق مشرقی** در مثلثه باری و ملالت گنده بر
فتنه در مغرب و شام و آفت ملکی عادل و بیغنیای علی و
و بار و سخت و اگر بر چل متصل بود آفت در عتقان و بهار خلایق
و گندی بود و بار و بار و صفر و اگر بر چل بود و قتل اسراف
و اتفاق میان کاه و ستم و بنامی و اگر زهره بود در حال زنان
و مطربان باشد و وقوع نکاحهای خیر و فتنه و محبت بهاران
و اگر عطار بود بارهای سخت جبهه و در نقد و القضا و تلف
مال خلایق و خصوص مردم و اگر قریب بود غوغای غام باشد و باریک
و جدائی در آن و **اشراق مشرقی** در مثلثه آبی و ملالت گنده
بر اندوه علی و اعیان و توانگران و زیادهای حیوانات آبی
و سلامتی منان در آن و اگر متصل بود بر چل آتوب خیر در
شمال و گندی و موت بزرگان و اگر بر چل بود صرب و خونریزی
و فقر کشتیها و حرکت لشکر با بود بجزیم غارت و اگر زهره بود

بهار زانی

بهار زانی و کودکان و بارندگی سخت و سردار قش و اگر عطار
بود شر بازار و رونق اعمال و کثرت خیرات و فراخی و از زانی
و اگر قریب بود بار ناپود و آمدن مسافران خاصه زنده یا خصوص
عامه **اشراق مشرقی** در مثلثه آتشی و ملالت گنده بر آفت چهار
بایان خاصه کو سفند و زهره و اسب و استلا حدت و حرارت بزرگ
ملوک و اکابر و قتلها از زانی در جانب مشرق و اقلیم ربع حرکت
سپاه و سجون و اگر بر چل متصل بود سرک یکی بود از معارفه
جود سلطان و اگر بیشتر بود آفت بزرگان بود و اگر زهره بود
باران و فراخی و اسقاط اخیره و بهار زانی و اگر عطار بود
عدو و برق جهل و فتنه قوی گرد و احراق مواضع بود و در
هوا آتشها بدیداید و رواج بازار و مللح و ستور و بزره و اگر
قریب ملالت عامه بود و تشویش مسافران و قطع در طرق و غرق
سفایین و اندوه زانی حامله **اشراق مشرقی** در مثلثه خاک و ملالت
گنده بر بزرگان حال اسرا و اهل سلاح و نامحرم شدن قوی
و صرب و فتنه و جنوب و سجون و خونهای زانی و اگر بر چل متصل
باشد آفت کاه و شربان و غلات و اگر بیشتر باشد گندی
نرخها باشد و مکر و حال اشراق و اگر زهره بود بیماری
زنان و مطربان باشد و سلامتی کشتیها و شدت سیرا و اگر عطار
بود سراسر خشک گنده و بیماری کودکان و اعمال و تجارت و بار
حمل را حیف و بوم و اگر قریب بود بیخ مسافران و سردار قش

اشراق زانی

اشراق زانی

واندوه زنان و بهار رغبت **اصناف معاج** در مثلثه بار و لالت
 کنند برهنه برش و بهار و تشویش و از حیث در جانب مغرب و شکی
 هوا و فضاقت است و وقت بزرگان اگر نه جل متصل باشد مگر فرورد
 و بهار بهار و بهار بهار و از حیث در جانب مغرب و شکی
 سیم بهار و فضاقت و از حیث در جانب مغرب و شکی
 و از رخی فضاقت و برهنه زنان و مردان و اگر عطارد بود با کار
 شند بهار و صفت و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 فرورد و شگون رعد و در مانند و در مانند و در مانند و در مانند
 حامله و اندوه و **اصناف معاج** در مثلثه ای دلالت کند بر
 خیزی و حب در بابل و فارس و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 و آفت ملک شمال و غرق کشین و نقصان آنها و اگر نه جل متصل
 بود شگون کند و خروج مد و در فارس و خراسان و اگر نه شکر
 بود آنها بسیار گردد و ایمنی و اندوه و عطا و قضات و اگر نه بود
 باران که می اندازد و سرما اگر و قش بود و زبان زمان و اگر عطارد
 بود باران شکر بهار و جنگ در بازار و از حیث بود و اگر فرورد
 بود غلبه عام بود و خرابی از باران و در پنج من نزل **اصناف معاج**
 در مثلثه آتشی دلالت کند بر بهار و زنان و مردان و مطربان
 و مردم طریف و شریف و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 باشد و جنگ بود و ملل شقی نامی و اندوه و عطا و از حیث و از حیث
 بود و نعت بسیار گردد و باران می معتدل گردد و از حیث و از حیث

و اگر نه

و اگر نه بود و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 اهل صلاح و اگر عطارد بود و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 و تغییر که و سرما در قش اگر فرورد باران بود و عطا و از حیث
 اگر موسم بود اندوه عام **اصناف معاج** در مثلثه خلی دلالت
 کند بر پنج زبان و خوابه و سرایان و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 نباتات و حیوانات و باران قور و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 به جل متصل بود و عطا باشد که در و حیوانات را وقت رسید و سرما
 خشک بود و اگر نه شکر بود اندوه و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 هوا و اگر نه بود و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 عطارد بود سرما کند و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 باشد و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 دلالت کند بر وقوع امراض و کثرت باران و شکیب و از حیث و از حیث
 اگر نه جل متصل بود بهار سخت شود و آفت در خزان و اندوه و از حیث
 اگر نه شکر بود نعت بسیار شود و نعت بهار و قضات و اگر نه شکر
 بود خرابی خانه بود و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 عطارد بود بهار از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 بازار که و اگر فرورد باران آید و کثرت باران و از حیث و از حیث
اصناف معاج در مثلثه آبی دلالت کند بر کثرت باران و از حیث و از حیث
 آبی و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث و از حیث
 بود و غرق سفینها و خرابی از آنها و بترگی هوا و اگر نه شکر بود

باز نهاده مفید آید و غمت بسیار گردد و سلامتی کشیده بود و غمت بسیار
بزرگان و اگر هیچ بود باز نهاده مفید آید و سرنا و اسبیل اهل مدینه
اگر عطا شد بود باز نهاده غمت آید و حرکت متفرق بود و خصوص
خلاق و اگر قمر بود خرابی از سبیل و هیچ متفرق در یاب و غیره
استراق در مثلثه آتشی دلالت کند بر ضعف حال فضل و اهل مدینه
و بخار و اهل بازار و ملاق و در ملاق و هیچ غلام و متفرق از ملاق
بود بخار بارگی صعب جهدی منفعت و اندوه خلایق اگر بیشتر بود
اگر کسی خوش و دزد و سلامتی چهار بابان و مفاد و بیماری بزرگان
و اگر هیچ بود خوف و خطر و آشوب بود و غدار و قتل ناحق و اگر نه
بود بیماری زنانه و مفریان باشد و گردی غماش و عطر و اگر قمر نه
کرد و نه بود و غیر بخار و اهل اسفار و اندوه عموم **استراق**
در مثلثه خفا دلالت کند بر فساد و آب و نباتات و غمت بخار
و غلام و خنک هوا و باد خنک اگر نه یکی متصل بود خرابی بقیاع و تلف
حیوانات باشد و زلزله و اگر بیشتر بود عمارت ها و غلام را رفت
و بی رونق ایوب بر دجله علی و فضل و اگر هیچ بود بیماری بزرگان
و استراق خواه از رضی و کثرتی اگر نه بود زلزله و مردان
باشد و تلف گورگان نارسیده و اگر قمر سرنا و ضلالت هوا و هیچ
دل معلوم و زنان بود **استراق** در مثلثه بار و دلالت کند
بر رونق و رونق و قوت فضل و متفرقان و بخار و اهل
بازار و اگر نه یکی متصل بود بیماری خلایق و مانع سرگرد و کدو

ایرا و افش

نورانی

ایرا و افش

ایرا و افش

هو و افش در غمتها و غمتها باشد و اگر بیشتر بود بارگی سلام جهت
سردم و آنگاه خنکی خوش و رونق بخار و اگر هیچ بود بیماری
و موی و قتل و شیخون باشد و اگر نه بود زلزله و زلزله حامله و
فاد حال معینان و غمزان باشد و اگر قمر بود هوا بد و غمزا
آید و اندوه عامه بود **استراق** در مثلثه آبی دلالت کند بر افت کشیده
و زیاده شدن آنها و اگر نه یکی متصل بود خرابی جابه باشد از آب
و افش نباتات اگر بیشتر بود سلامتی حال متفرقان در یاب و غمزا
زنهایی نافع آید و اگر هیچ بود غارت کشیده و حیوانات بی
بود و اگر نه بود زلزله و زلزله حامله و فساد شراب داران و بسیار
لواطم و حیوانات در مضمون اگر قمر بود غلبه با و بیم از سبیلها و عمارت
کار بزرگان و رونق عامه مردم **استراق** در مثلثه زلزله و زلزله
دلالت کند بر رونق احوال ملوک قدیم و شبان و پیران و دیوان
و بنده گان و بسیار عمارت و زلزله و آبادانی جابه و غمزا
و ظهور زلزله و علم از سنان و متفرقان و خبر دادن از غمزا
و قوت از باب قلاع و جبال و کوه نشینان و اهل عمارت
خلایق محبوسان و سلامتی زلزله و ستوران **استراق** در مثلثه زلزله
دلالت کند بر خلایق اگر نه گفته شد و بیماری دارد زلزله که مانع از
باشد و وقوع جنون و قوی و استغفار و برفان سیه و جزم و این
در مردم و بیماری نوبه و ظهور مگر و ظلم و غمزا و غمزا
و غلالت و زلزله مردم کوه باینها و قلعه داران **استراق**

نورانی

ایرا و افش

ایرا و افش

ایرا و افش

دلالت کند بر نیکی حال و زور و ایم و عطا و شرف و اعتبار و رزق
مساعد و مدد و کثرت نفقه و تصرف و امانت و دیانت و صلح
میان مردم و اسرع و وف و کما حقها و فرخی و امینی و بسیاری نفوذ
جایزه شری دلالت کند بر ضد ایم کفایت شد و مصارف توان کرد
و بهار از شران اعیان و شتر و مرغیان و فضات و دفع امور
نامشروع و ضعف دین دادن و نفاق بزرگان و بهارهای گه
و شمع و در در دل و بدین حق و او کرمی و افت حیوانات املی
جایزه شری دلالت کند بر قوت حال امر و شکران و قصای
و سیلان و توبه بکاران و فر و شستن منته و ظهور مردم خور
سنای و زرق و بر کج حق سفلیان و اجتماع اهل سیاه
مرح و ذنب دلالت کند بر ضعف حال سران سیاه و اهل صلاح و افت
در دلت و بدکاران و رسوای این طایفه و جنگ میان بدان و
نیدن راهها و بسیار رفی و کارهای ناشایست و بر خوار و خرد
قتل و شورش **جایزه شری** دلالت کند بر قوت ملاطبت
و اکابر و از یاد چاه این طایفه و عمل و انصاف در حکام و بسیار
در و سیم **جایزه شری** دلالت کند بر بهار و خرف متراکان
اکابر بر قوی و کثرت در دجتم و دل و شکست امضا و نفوذ
و افتادن از بلندیا و ستور **جایزه شری** دلالت کند بر
حالی زبان و اسردان و ارباب طب و کما حقها و خبر و سوز و
فرانجی و حق و بر بارگاه و عطر و روشن و ریت شدن

و بهار و بهار و بهار حاجات **جایزه شری** دلالت کند بر قوت و
و طلاق میان ازواج و زنان و مطربان و بهار و بهار
و کثرت نفق و شکر و بی شری ساده و بیانی و علت آن شکر
و کما حقها و غیبت **جایزه شری** دلالت کند بر نیکی حال
مفلا و اهل دیوان و بهار و مردم بازار و بسیاری بیع و شری
و امانت در مردم و کفایت سفلیان حق و عطر و راستی در عدول
و آمدن اخبار صحیح و صحت بهار و وراج کتب و بهار **جایزه شری**
طهارت و زینت دلالت کند بر ضد ایم کفایت شد و ضعف دین و خطا
در تدبیر و ملائمه اعمال و مستمران و تجار و اهل بازار و انت
طبیور و ظهور منافقان و کثرت نفوذ و بهار و کفایت سفلیان
بپهوره و نوشتن خطوط و زور **جایزه شری** دلالت کند
بر سانی وضع حمل و بر آمدن مهرات مردم و ملائمتی و کفایت
و بارهای نافع در کارهای ازواج و عوام **جایزه شری**
دلالت کند بر ضعف حال زبان و انقطاع خبر و صرع کودکان
و نفی یقین **جایزه شری** **بیان احکام اجتماعات معلوم شد که اجتماعات**
فراق نیزین است و استقبال مقابل ایشان و امتلا به شکر
و این مرد و نظرداد امور عالم بر کتب اثری است پس و است
که طایع وقت وقوع هر یک معلوم کنند و بحسب بیعت
و دلایل حکم کنند چنانچه درین نسخه یافتیم باز نمودیم و مثال
به برابر کسم ان شاء الله العزیز بر کار که در صورت طایع یکی

ازین رو فتح الیائی اتفاق افتد یا دلیلی که دال باشد بر غیرت بود
مناسب آن حکم کنند و همچنین در دلائل حرب و انشوب و گزنی را
ازین بی تامل کنند خاصه آن اجتماع و استقبال که مقدم باشد
بر پال و فصل انچه در خاطر باید بعد از استخراج دلائل از غیر غرض
خاطر و فکر در حکم کنند فرقی از اجتماع و استقبال منفرد
نکردند مگر کوب که متصل شود طبیعت آن کوب که حکم از استخراج
آن کوب باید کردن از صعود و محوس اما اگر در صورت طالع
یکی از آن دو فتح الیائی بود خاصه که میان رب طالع و مایع
باشد دلیل باد و باران و تغییر هوا بود و اگر محسوس در عاشر بود
دلیل بهار و دشت شدن هوا بود و اگر در رابع بود و دلیل زلزله
وافت نرغها و خرابی جایها و اگر محسوس در مثلثه آتی باشد
نقصان آنها و غرق گشتن آنها بود و سیر یا خاصه در وقتش و اگر در
مثلثه آتشی باشند احتراق مواضع و فساد و جوی و معادن بود
و اگر در مثلثه هوای باشند بیماری در نوع انسان و افت شیخ
و طيور باشد و اگر در مثلثه خاکی بود افت حیوانات و قلات باشد
و هم زلزله و خسف و اگر صعود باشد جای محسوس دلیل صحت
و سلامتی منسوب است هر یک باشد چنانکه گفته و اگر در عاشر
انصراف محسوس متصل کردند و اگر جیف افتد و مکر و خیانت
کند و خصومت و غوغای روان و گزنی نرغها باشد و اگر
سعود متصل شود اسیر و غلامیت مردم باشد و غیرت

الکافی و الیمان

و اشرف و ایمان و شهادت آنها ازین نوع و ازین بی غرض نیست
اگر طالع مریخ باران باشد یا صاحبش از کوب باران و دلیل
دیگر باران یا شود بارانها و تحت باران و آنها را بدست کرد و
و اگر قرا از اجتماع یا استقبال منفرد شود و بطلان متصل
کردند و دلیل از جیف و سخنان و بدیع و خصومت باز را کرد
کساد نرغها بود خاصه که نظر عدوت باشد و قوی نرغها
عطار و محسوس باشد خند وند طالع یکی از این دو اگر موصوفی
باشد بصفت غلام نرغها کردن شود خاصه که در طالع و در هم
باشد اگر موصوفی باشد بصفتی ازین نرغها ازین نرغها و اگر
سب طالع یکی ازین دو در صل باشد و اولی بر کربانی غلام بود
خاصه که آن طالع مقدم بود بر پال و اگر بجای رخی بیشتر باشد
و اولی بر خصب بود در آن کند و در رخی اطلع نرغها
اگر قرا ازین دو متصل شود بیشتر و اولی بر ران نرغها
ازین شود و اگر در طالع یکی ازین دو محسوس باشد نرغها باشد
عدوت یا مع ذنب دلیل فتنه است و حرکت لشکر و ظلم
محاصره محسوس یا همین نرغها یا با همین الحرب دلیل حرب
و غارت و قتلهاست احتراق مریخ یا بودن او تحت اشتعاع
بالحین در طالع یا یا شریکی از دو دلیل بیماری و شیخ و
در دیمه است و انشوب هر چند که در بعضی ازین دلائل مکرر
می نماید جهت افاده حالت مبتدی را اما اجتماع در محل

دلیل کند بر قوت حال ملوک و سلاطین و آفت کوفتند و
اندوه عوام و صنایع زر و سیم و یاب یکی هوا و شود دلیل
بر باد نباتات و شکوفه و چهار بابان و حرکت مافوق و کثرت
عشارت و زلزله و تغییر هوا و چون دلیل کند بر حرارت در حیوانات
و زنان و حیاتی باد و آفت اشجار و گرمی هوا و اگر کسی ظاهر
باشد از ده کتاب و عمال و خصوصیت در بیان را و کثرت معانی
ملکات در سلطان دلیل کند بر بسیاری اینها و رسیدن مافوق
در بار و بزرگی حقیقت روان و زحمت زمان حاصله و ترکیب هوا
در آمد دلیل کند بر رونق احوال ملوک و اتفاقات کردن بنا
یکدیگر و فرستادن فسخ و ریل پیش سم و نیز هم آمدن اکابر
گفتن اسرار و شدت حرارت هوا و سبیل و دلیل کند بر تغییر هوا
و میل مردم بهارات و جمع آمدن حیوانات و تغییر حقیقت عوام
پیش بزرگان و وقوع نقل و تحویل و سفر در میزان دلیل کند
بر تفاوت نرسنها خاصه ابر و نیز تر و فر و شند و تر و خاطر ملوک
و اکابر و محبوبی عوام و کثرت باد و باران و وقوع نگاهار
عقرب دلیل کند بر توقف مافوق و گرفتار بجا سواران و
ملکات خلافت و آفت کشتیها و باران که و نیز که هوا و سربار
و تنش در قوس دلیل کند بر اندوه قضات و اشراف و دلیل
علم و آفت مستور و غیبت مردم بکارهای انچه و تغییر هوا
در مجرای دلیل کند بر شدت سرما و برق و در مانند فی الملک

سفر و سولات و سبب شدن راهها و حسد اقلاد و عوام
و ناماز کار از درج و فی حیوانات و سلود دلیل کند
بر کدورت خاطر ملوک و اکابر و حیاتی باد و ای کثیر و ظلمت
هوا و اندوه و بیزان و کشت و زشت و دلیل کند بر ماندن ریل
و فتوح و دلیل سفر و حرارت دلیل کند بر حرکت مافوق و دریا
و فی طره کشتیها و آفت حیوانات ای و کثرت باران و کثرت
عوام و سبیل و عمارت جوهرها و ستارهها **بیان احکام آفت**
کواکب سبب شدت **شماره** ششتر و زحمت دلیل کند بر کثرت
میان ملوک و اکابر و نورش یافتن و زراعت و غیبت
حکام بعد از بسیار خیرات و رحمت مشایخ و دافین و حجت
بهاران **بیان** دلیل کند بر خصوصیت اکابر و سیم مردم
عین و آفت اهل قلاع و جبال و اندوه ملوک و در راهها
ملکات اشراف از ناگهان و صادره توانگران و رونق در
القضا و فتنه **شماره** هفت دلیل کند بر صلح میان سلاطین
و اکابر و امن و امانی غیبت و فراخی نعمت و از رانی و بسیار
خیرات و رونق دافین و اهل محراب و توبه بکارهای **بیان**
شماره دوازده دلیل کند بر خصوصیت ملوک و اکابر و ظلم و ستم
غیبت و فتنه و آشوب و حرکت سپاه و خرابی در کوه پایها
و تغییر ملک و بهار بر بزرگان و کثرتی نرسنها **شماره** دوازده
دلیل کند بر الفت میان سپه سالاران و دافین و ترحم اکابر

بر رعیت و نواریش یافتن کونوالان و حرم نشینان از باد شادان
و نهادن حصارها و رونق دارالاحزاب **ع ح ل**
دلیل کند بر غلبه کردن دستان و عیان و قتل ایشان و
حرب و فتنه و اندوه رعیت و اگر ادب و بیادیهای معصوب و زنی
را برهاوند و دستور و قتل آنها و افت زعمها از پوشش و محو و
لشکران **ع ح ل** دلیل کند بر دوشی ملوک و بزرگان
و ارایش خلایق و اتفاق دایقین با اهل سپاه و پیمان شدن
کیش داران و جمع آمدن سپاه در شرف **ع ح ل**
دلیل کند بر حرب بزرگ و ملک بگی از متعارف ملوک و حرم
لشکرها و مخالفت سلاطین و انداختن قدر و کبر و حق یکدیگر
و انتقال ملک و دولت و میرت عوام و بالا گرفتن ظلم و جور
سردم شریه و کثرتی و گرفتاری ملوک و اسرا **ع ح ل** دلیل
داند بر نواز شد یافتن دایقین و قلعه داران و بزرگان از باد شادان
و ترحم کردن بر رعیت و آبادانی سزارع و نصرت و فرسخی اطعمه و
تغیر هوا **ع ح ل** دلیل کند بر جوانی از رعیت و ختم
ملوک و بزرگان استفاق و بد حال بزرگان و مردم کوه پایه
و وقوع عداوتها میان اکابر و خرابی ضیاع و فقر و نقصان
از مقامات و بیم از زلزله و سرما اگر وقت باشد **ع ح ل**
دلیل کند بر عفتای ملوک و سلاطین با بزرگان و مقامات
و وقوع صلح میان اکابر و کم شدن ستم و آبادانی جایها و

بسیار از آنها

و بسیار از رعیتها و بزرگان شدن و زمان و تغییر هوا مناسب وقت
ع ح ل دلیل کند بر خصومت میان ملوک و اکابر و حرب
و ستم و خرابی سپاه و افت بران و کشتاوران و اندوه قلاع و
جبال و کشتی حیوانات و کثرتی نرخوا و غارت در کوفت با آنها
و نقصان غلات و عمارت و بارندگی و سرما اگر وقت بود
و افت از ستم و در کمر **ع ح ل** دلیل کند بر تنگ حالی
زنان و اهل طرب و وقوع سوز و گریه در ساق و نگاهها و وفقت
از وجع و غلبه شاد در بران و دایقین و از نانی قماش و زینت
و شدت سرما در وقتش و خشکی و سلاطین کشیم **ع ح ل** دلیل کند
بر بیجاری زنان و مردان و مطربان و دشواری وضع حمل و
اندوه خلایق و بزرگان رفیق کار و ناسان کاری از وجع و
دل شغول اهل جبال و محار و کمی غلات و ترک هوا و سرما بوقش
ع ح ل دلیل کند بر شادی بزرگان و مردم صحرائین و آبادی قلاع
و جبال و بسیار در خلایق و از نانی و اصلاح پذیرفتن کارها و رونق
پیشه کاران و عواید بازارها و آرام خورد و ظلم و اعتدال آب و هوا
و برقی و جلبد در زمستان **ع ح ل** دلیل کند بر اندوه رعیت
و فرو بستگی کارها و ناله مردم از جور و ستم و اسقاط اجبه و سوزای
زنیان و خصومت اهل بازارها و دایقین و کوه نشینان و جدایی
از وجع و نهمت بر بران و نانی طعام و اندوه مطربان و اسیرگی
بیمه و سرما در وقتش **ع ح ل** دلیل کند بر حرکت رسولان و

ستن عهدا و کشایشی کارها و بسیار عمارت و زیارت مع
 برده و املاک و ملائقی بزرگان و کوه نشینان و سردار قشون
 و تبرک و اوار جحف **د ل** دلیل کند بر ظهور خداینها و آفتها
 بر خلایق و دعویهای ناحق و اندوه اهل دیوان و تجار و اهل
 بازار و بیرون قی دایقین و اهل صحرا و بدگشتن هوا و بیمار
 حیوانات و ارجح و فساد نباتات و سرما در قش **د ل**
 دلیل کند بر الفت میان اکابر و پیران و دو کوفین و چین بادای
 خنک و بیوفتن صلی و ارباب ناسها و فرج علما و عدول و احکام
 اقلام و صرف و شدت سرما در قش و رواج بازگشت و بر
 و رسیدن اخبار از هر نوع **د ل** دلیل کند بر خصوصیت میان
 خلایق و گرفتار عیولان و جاسوران و انتقال مردم یا خصما
 و تم جرف و بکار داشتن فرسوها و محرومیت و تهت بر خلایق و طلاق
 کدیان و مردم منافق و امل رستاق و کوه نشینان و بادای نا
 خوش و بزرگ هوا **د ل** دلیل کند بر اتفاق از علما و پیر
 و فرزندان و رونق بزرگدن و صیادان و رسیدن مسافران
 و تغییر هوا **د ل** دلیل کند بر جنگ و بانگ میان عوام و اندوه
 رسولان و گریه بامان و ریخ اهل صحرا **د ل** دلیل کند بر یوفتن
 مشایخ و دایقین و صلح مردم و سازگار از اول و وفات کث و ارباب
 و صیادان و ارباب کاران **د ل** دلیل کند بر صلح مسافران و افت
 کشین و خصوصیت میان پدر و فرزندان و سرما و یارندار قش

د ل

و بهاری نعل

و بهار زستان و طغیان **د ل** دلیل کند بر روی علما و قضات
 با امر و امل ملایح و باز ایستادن بدکاران از شر و شوب و کرمی
 سحر و عزت انت حرب و میل مردم ملایح و تیرانداختن و عمارت
 ارباب بر رویخ و زستان و راه زان **د ل** دلیل کند بر قش
 سادات و قضات و امل ملایح و غضب بزرگان بر برنود و اوایش
 و افت اشرا و بهار امل ملایح از صرارت و استیلا حدت جنگ
 اکابر و قتل در ناصیه برچی که شتر روی باشد **د ل** دلیل
 کند بر بدت میان امر و اوز و ز قوت امل ملایح و نورش این
 طایفه از بزرگان و بسیار از معروف و رونق دار القضا و نوی
 بدکاران و کم شدن شرونت که یاد در قش **د ل** دلیل کند
 بر قصد بزرگان و خصوصیت میان امر و اوز و ز بهاری ملوک
 و حکام و معارضه توانگران و تشویش خلایق و مدرس و مدرس
 و موختن و راختن جامها و بیم سر و خون برش و عذر بزرگان
 و بهار سراج و فساد خوردنی **د ل** دلیل کند بر قوت حال
 ملوک و حکام و افت این طایفه با علما و معارف و انصاف
 در خلایق و بسیار خیرات اکابر و زیاده شدن مالها **د ل**
 دلیل کند بر خصوصیت قضات و ایامه و غضب بزرگان با این طایفه
 و تهت بر علما و مجادله در دین و مذہب و کرمی در قش **د ل**
 دلیل کند بر صلح میان پادشاهان و از دیار جاه و شرین
 و شاد توانگران و قضات و ایامه و آبادانی مساجد و مدارس

وعلل و انصاف ملوک و نقصان جور و ستم و بسیاری زر
و سیم و بیع جواهر و خیر و ملک بزرگان و قریبی و از زنی و کرمی
در هوا بوقش **دلیل کند بر بزرگو و زرا و علمی و اعیان**
و خواست از توانا که در سرکار و حیرت این طایفه و خوفی بودن
از ملوک و تنگ طعام و تفاوت خیرها و نسا و نفوذ و کرمی هوا
در وقت **دلیل کند بر شاد و علمای و اشراف و از زنی و**
ایمنی و رونق قصبات و شادان و تند رسی خلایق و عزت
لباس و برابری و صلح میان مردم **دلیل کند بر سبک کارها**
و تابکد از رواج و امر معروف و نهی بر قصبات و علمای و طلب
حقوق شر و از زنی حریر و قماش و نمناک هوا **دلیل**
کند بر قوت کار بزرگان و عادت و زرا و اشراف و صحبت
در صلاح آمدن کارها و وقوع نکاحها و اخلاقی زینتها و از کم رفتن
فستقا و غری خوانین و اهل طب و آمدن خیرهای و کثرت تعداد
و رونق علما و فقها و از زنی **دلیل کند بر خصوصیت از راج**
و بسیار رفیق و بدنامی اهل صلاح و طلب کمالین و اندوه مردم
از کثرت امر معروف و پروتی مطربان و شرب و از زنی و در هوا
زنانیان و ظهور خبیاتها و زنا و اهل تقوی و علم از غیاف و
آمدن نم **دلیل کند بر رونق و بران و مستقران و بر**
فروشان و تجار و اهل بازار و نورش یافتن این طایفه
از زنی و اکابر و سبل مردم معلوم و آمدن خبرهای نیک و باری

معتدل

معتدل **دلیل کند بر جلال علمی و زرا و خصوصیت اهل بازار**
و اظهار حسد در مردم و حین باد و تیز و بر مردم عدول
دلیل کند بر قوت حال و بران و ستوفیان و رونق علما و
فضلا و جمعیت میان این طایفه و راسخی و دیانت و خلایق
و سعادت پیشه کاران و کتاب و تجارت و محبت کوکمان و عزت اهل بازار
دلیل کند بر کثرت خصوصیت و جلال میان علما و فقها و
و زرا و حاجت دین و مذنب و زدن فتویها و احق و از زنی
و مردم و حیلها میان تجار و اهل بازار و اندوه پیشه و زرا و
بارهای مخاف و بهار و طفل **دلیل کند بر سلامتی مردم**
عامه و عفت زنان و رونق بازار و بر آمدن حاجتها و بزرگان
دلیل کند بر جدت بزرگان بر فرومایگان و دل مشغول
عوام و زرا و تجارت و خصوصیت از راج **دلیل کند بر اظهرا**
امانت و دیانت و عوام و بسیار خیرات و طاعات و سلامتی
مناظران و کثرت و از زنی و دست آمدن کار و محبت بجهان و زرا
بازندگان **دلیل کند بر نفاق میان علما و قصبات و ایمه و**
عوام الناس و مردم سفله و افتادن دعاوی شرعی و اندوهنا
لداران و در ملان رسولان و مناظران و کدورت هوا **دلیل**
دلیل کند بر قوت امر و اهل صلاح و دیانتی و جاه این طایفه و غلبه
حدیث بر راج ملوک و اکابر و عزت سواد و انت حرب **دلیل**
دلیل کند بر خصوصیت امر با کابر و افت و قضا بان و ستیادان و عزت

مقتل و گرفتار ایشان و قصد و غیر بسیار **س** دلیل
 کند بر نوازش یافتن سپه سالاران از ملوک و رونق اهل سلاح و
 ساز دادن آلت حرب و رواج باز را از ملوک و زدن در نهاد و حرارت او
 در تنش **ل** **س** دلیل کند بر ظهور حرب و قتل و آشوب میان
 ملوک و امر و بیرون آمدن خوارج و خرابی و غارت جایها و کلاه
 خلافت از ظلم و ستم و ملامت اکابر و زدن در نهان قلب و کینه
 کردن و زدن و راه زدن و آفت ایشان **س** **ل** دلیل
 کند بر موافقت از رواج و آسانی وضع حمل و عزت گوشت و کثرت
 نجاسات و ترکی هوا و رواج ستور و بارندگی **ع** **ل** دلیل کند
 بر شونی و سبط گزینان و کساد باز را و وقوع طغیانها و زرق
 و جلیت میان از رواج و چهار زبان و اندوه بطریان و دشواری
 زدن زبان و افتادن کودکان مرده از شکم و بسیار زنا و
 فسق و گرفتار و در سوای زبان و نهانهای بر غیبت و خفا
 لباس و محاسن و بارهای مضروب و عدو برق و ظلمت هوا و
 بارندگی و حکم غایبشان مثل ترس ایشان بود **ع** **ل** دلیل
 کند بر موافقت از رواج و سادگی ستور و عزت برز و ستور
 آلت حرب و حلاصی عیون و ایمنی را میا و کشتن آشوب و ظلم
 و از زبان و دست کوتاه کردن اهل شر و بارندگی **ع** **ل** دلیل کند
 بر حرارت و زدن و خناری و رواج آلت حرب و قوت راه و زدن
 و عمل **ع** **ل** دلیل کند بر گرفتار و زدن و چهار گوشه گزینان

و نکت

و نکت تجارت و اهل بازار و نمر و غلامان و اسبب رشود و اوایل
 و تنبای حال کتاب و مشغولات و ارجح **ل** **س** دلیل کند بر حجت
 میان اهل دیوان و امر و اهل سلاح و رونق صنایع و مخزنه و طرح
 بازار و سلامتی حال تجارت و آمدن کار و اتمام رونق و در ضرب
 و اشد کار و زدن و رونق فضلا و سبب برز و در آب و باد می تند
ل **ع** دلیل کند بر جنگ و جلد میان امر و اهل دیوان و ستم
 اهل سلاح بر مخزنه و حریت تجارت و زدن در معامله و کثرت خیانتها
 و غدر و قصد بر کمان و ظهور غلامان و اندوه و ملامت و بارندگی
 مخالف و کینه هوا و عدو برق و بیک مناسب قتل **س** **ل** دلیل
 کند بر دشمنی عوام اهل سپاه و رشود و اشتغال مردم بی خوردن
 و ترس از خفق و سبب ناخفتن **ع** **ل** دلیل کند بر خصومت مردم
 و جدت و حرارت در مزاجها و دفع و قمار بازی و زدن در خفا
 و دروغ گفتن **س** **ل** دلیل کند بر حرکت سپاه و سادگی سندان و
 عیار و میل مردم سلاح و صید و کدورت هوا و تازه کردن عوام
 عهدی که بین عدل **ل** **ع** دلیل کند بر جنگ و جلد میان عوام و اهل
 سلاح و حرکت لشکر و قصد میان آن طایفه و چهار اطفال
 و زدن حامله و بدی زنها و افت زدن و تغییر هوا **س** **ل** دلیل
 کند بر هودت میان بزرگان و زدن و جمعیت بویان و حاکمان
 و از دحام مردم بر دهگاه پادشاهان و نخوت و عوام **ع** **ل** **س**
 دلیل کند بر اندوه خلافت از نرسیدن پادشاه و خصومت هوا

توانند در توقف افتادن مهمات و تغییر هوا
 دلیل کند بر حصول حاجات از بزرگان و اجتماع این طبایفه با
 یکدیگر و نهایتا کابریافته مردم و ترجم ملوک و حکام بر عیبت
 و شاد خویشان **دلیل کند بر مخالفت میان بزرگان**
 و اظهار خصومت در خلافت و فتنه باروری بدیوان و دیوان
 مردم و نزاع و در حلقه افتادن عوام و طلب خواسته از مردم و
 تغییر هوا و دیگرها **دلیل کند بر کثرت سوار و دوش**
 میان و طرب و زنان و مطربان و رسیدن اخبار خوش
 و راحت عوام و بسیار خنده و لهو و در خلافت **دلیل کند**
 بر بخش و بوی میان مادران و دختران و ضعف حال عطار دیان
 و میل هوا به تیرک خشک و گفت و گوی در بازار **دلیل**
 کند بر رواج بازار بزرگان و کثرت اقمشه و عطر و ساختن برها
 و رونق ز کمران و طرب و جوانین و شاد زنان و اشانه
 وضع حمل و نیک سالی اهل طرب و کثرت ضیافتها و سوار **دلیل**
 دلیل کند بر خصومت میان زنان و شراب داران و مطربان
 و بد رفتی این طبایفه و اندوه مخمورند و اخباران و اظهار فقر و
 امور ناشایست **دلیل کند بر فتنه آرباب دیوان**
 و میل خلافت به شراب و طرب و برآمدن مهمات مردم و غلبه و
 تعشق میان مردان و زنان و عیبت مردم بهما شاد و خوش
 بخار و اهل بازار و رواج عطر و لباس و کبریا و حریر و عت

مردم

و محوم و رسوم و اشرب و باران و سوار و رفتن **دلیل کند**
 بر رفتن اهل قلم و تجار و خانه خلافت و رواج بازار و بار
 و باران و اگر وقت باشد **دلیل کند بر شادمانی تجار و اهل**
 بازار و کتب و عمال و کسادی بازار و رونق سواد و دروغ
دلیل کند بر دوستی اهل دیوان با عیبت و شراب داران
 خاصه برده و کتب و کاغذ و آمدن اخبار خوش و طرح خلافت
 و تغییر هوا **دلیل کند بر بسیار جنگ در باران و وحدت**
 اهل دیوان بر خانه و اندوه تجار و کسادی بازار و وار جیف
 و نوشن خطوط و تزویر و بداندن ملک و تغییر هوا **دلیل**
دلیل کند بر کثرت کواکب در برج و قول زلزل
 باد نایان جهت مجاری و کثرت مقانله و ظلمت هوا و باران و نقصان
 سردی و تم بر عیبت و انواع تشویش در ناحیه و سردی حمل و
 سحر در چهار بابان خورد **دلیل کند بر حرب و فتنه میان ملوک**
 و آفت یک از باد شامان و مردم و مردم و کوه و کوه و
 شتر و آفت سرزمینها و زمینها و خرابی **دلیل کند بر جستن**
 بادهای خشک و فتنه طغیان و چهار جوانان و آفت در خنجرها
 و میوه و و قتل باران و کثرت مقابله **دلیل کند بر**
 نقصان آنها و یک کی باران و سردی سخت در میان و آفت
 غلات از بلخ و فتنه در زمین بلخ و زمین کویک و بابل و
 عذوق کشتهها و آفت حیوانات **دلیل کند بر فساد**

در صوم و معادن و غلبه کردن سباع و اشوب در باب
 ال ابواب و رشت قحاق و خزان **ل** دلیل کند برافت فلها
 و فقه ملک و تنگ آمدن اغنیا از دست فقر و معادن نو انگار
 و کثرت اشوب **ل** دلیل کند بر کبریا اطمینان و بارای پدیده و
 بیمار در نوع انسان و قلت ابرها و حیث **ل** دلیل کند
 بر نقصان ابرها و مخاطره کشتیها و تنویش در آرد با جان و
 امک و سائر و تلف حیوانات **ل** دلیل کند بر فقر
 شدن بارشکان بر رعیت و ظهور فتنه در شرق و بیمار و خلایق
 وافت مشهور و معادن **ل** دلیل کند بر شدت سرما و فتنه در
 زمین منده و جیلان و رخ حیوانات و بز و جلد در شکار
ل دلیل کند بر بارای حرب کننده و فتنه و حرب و عدل را
 وافت ایشان و فقه ملک و موت پیران و کبریا حیوانات و
 قوت و جلیان **ل** دلیل کند بر فتنه در عام مردم و کثرت
 ابرها و اشوب در سواحل و طرستان وافت کشتیها از سرما و سبها
 خراب کننده در چشم و خطر کشتیها **ل** دلیل کند بر تنگ حال
 ملوک و اکابر و حصول جوار و قوت اهل معادن و صناع
 و صوم و سلامتی در کوفته **ل** دلیل کند بر فراخی نعمت و
 سلامتی ستوران و بر نعمها و زاهدان بنا با کما خیر **ل** دلیل
 کند بر جلیان بارای نافع و خوشی هوا و تندرستی مردم و سلامتی
 اشجار و اثمار و غنائم که هوا و اندوه عوام و فغان و اشراق

لامع دلیل

ل دلیل کند بر قوت حال و زنده و اعیان و بارشکانی بقید
 و سلامتی مردم در بار بار و فراخی نعمت و اشوب **ل** دلیل
 کند بر رونق ملوک و ملک طین و کثرت نفوذ و ارسه شدن
 خزان و تم و جود بر رعیت **ل** دلیل کند بر سلامتی کشتیها
 و صحت خلایق در طوح بازار و صفا هوا و اندوه ابرها
 و اعیان **ل** دلیل کند بر اعتدال هوا و اطمینان بر کثرت
 بار و باران و فراخی نعمت و کبریا باران و بارشکانی **ل** دلیل
 کند بر فتنه و اشوب و جور و دم بر کان بر خلایق و قطع طرق
 و بار و بارشکانی بقطع و عزت طعام و تلف مالها **ل** دلیل
 کند بر خوشی بر کان و کثرت خیرات و سلامتی حیوانات و
 سبها و نفوذ و اعتدال هوا **ل** دلیل کند بر سلامتی حیوانات
 و اعتدال هوا و اندوه نازک و نقصان **ل** دلیل کند بر تنگ
 حال خلایق و ازای و فراخی نعمت و کثرت شدن کارهای
 سبها **ل** دلیل کند بر خوشی و آمدن بارانها از نافع و قوت
 حال نازک و علما و اشرف و سلامتی کشتیها و کثرت عمارتها
ل دلیل کند بر قوت حال اهل سبها و یکبار باران
 و عزت طعام و حرکت سبها **ل** دلیل کند بر اندوه اهل الملح
 و سبها و زلزله و فساد هوا و اطمینان و آفت میوه **ل**
 دلیل کند بر فتنه و حرب و غارت و نقصان ابرها و تیره شدن
 رودها و غرق کشتیها **ل** دلیل کند بر خشک هوا و کبری

و تجارت های بی فایده و مغرت از سیاه **دلیل کند بر فرد**
گشته ها و خریطه جایا و سیم نلله و تغییر **دلیل کند بر اندر**
سدرن سیاه و اصل ملایح و تفاوت و خفا و حق بارای کرم
و خشک **دلیل کند بر قوت حال نگریان و اصل حرب**
و فتنه در آرد با یوان و حرکت سیاه و قتل های بنیاده نابحق
و خصوصیت سیاه با لیل باز و بیمار خونی و کثرت فسق و فجور
دلیل کند بر قوت حال و خورست از غیبت و است
اکابر و صرف و ریخ سوز **دلیل کند بر حکم اعتبار اعتدال**
هوای نستان و فتنه در زمین و قوت حال ابر و ارباب
شم **دلیل کند بر فرد حال مردم او باش و بارای تند و**
ملکات حکما از اسرار کثرت فسق و زندگی **دلیل کند**
بر حوب میان ملوک و انزوه عامه از قبل حکام و در دستش
و صوت بزرگان در شمال و نقصان جیشها **دلیل کند بر**
کند بر عدل ملوک و قوت حال بادشاهان و اعتدال هوای
نهای نافع و شان در خلایق **دلیل کند بر شان و راز**
و غرت طغیان و تغییر و بیمار عیاشها **دلیل کند بر**
بجای طراد کوهکان از خصیم و ابله و قوت حال ملوک
و حریت **دلیل کند بر سلا متی گشته ها و گری**
اینها و کثرت آنها و از بنط طغیان **دلیل کند بر قوت**
حال ملوک و سلاطین و عدل ایشان و ضحاک و شدت کبر

و از پند

و از پند **دلیل کند بر رزق غلات و رزق حال**
بزرگان و فقلا و فلبه خون در پشته ها و خشک **دلیل کند**
بر اعتدال هوای و از پند خرها و رواج بازار و ملاکت بزرگان
دلیل کند بر کثرت بارندگی و به انصاف مردم و قوت
حال اعتدال و عدالت میان خلایق و رزق بار **دلیل کند**
دلیل کند بر حقیق عدد و برق و بر قوت ملوک و سلاطین
و سبیل خرها بکشد **دلیل کند بر عزت اطعمه و صبر**
شدت سرباز و کثرت سیرق و جلید و رزق بار **دلیل کند**
کند بر سرباز و برق و عزت طعم و دوسم و وقوع ظلم و بارای
سرد **دلیل کند بر اعتدال هوای و بر قوت آنها و غیبت**
مردم بجماعت و رزق باغ و بوستان و کثرت باران و عد
و برق **دلیل کند بر آمدن بانه ها نافع و ملاقی**
نباتات و حیوانات و اعتدال هوای **دلیل کند بر کثرت**
باران و عدد برق و صحت زبان و مطربان و سلا متی رزق و
نباتات **دلیل کند بر صحت بهاران و خوشی هوا**
و بار بار معتدل و سلا متی اشجار و شمار **دلیل کند**
بر باران و بار بار تیره و خشک هوا و سلا متی گشته ها و آمدن
مسافران بسیار **دلیل کند بر اعتدال هوا و کثرت**
نشاط و خلایق خاصه در ملوک **دلیل کند بر**
ارزین و ذرا و زنده و زبان و مطربان و قوت نشاط

در مردم و خشک هوا **دلیل** کند بر سخاوت خوانین و
رونق اهل طب و ارزانی و خوش طبعی هوا و جهت خلافت
دلیل کند بر اندوه زنان و مردان و خصوصیت از طبع
و شرب دانه و کثرت فقر و جور و ستم **دلیل** کند
بر بارندگی نفع و خشک هوا و ستم مستوران **دلیل** کند
دلیل کند بر فراغت و شدت سرما و غارت طعام و بیماری
زنان **دلیل** کند بر قوت حال پیران و حکیمان و صفی
زنان و زیان ایشان و ناسازگاری از روح و کثرت نشاط
در مردم **دلیل** کند بر قوت حال خوانین و ارباب
طب و میل علی و اشرف بر زنان و اهل طب و بازار
نافع و حرکت کشتیها **دلیل** کند بر حقیقت
بار بار و مد و برق و ابرهای نر و از حقیقت مستوران **دلیل** کند
دلیل بر اعتدال هوا و کثرت بار و خواست از رعیت **دلیل** کند
دلیل کند بر رونق دیوانها و عمال و تجار و اهل بازار و
کتاب و تشریف بازار و خیر عاریت **دلیل** کند بر
ابر و باران و بار بار و نفعت و اعتدال هوا **دلیل** کند
کند بر گرمی خشک هوا و نوارش اعیان و دوا و بین از یاد
شادان **دلیل** کند بر قوت حال طفلا و اهل دوا
و بین و عمال و تجار و اهل بازار و صفای هوا و پاک
نرم **دلیل** کند بر بسیار طعام و مدل حکام و

رونق اهل

و رونق اهل حرب **دلیل** کند بر سرما و باران و خشک و ملکی
و ضرب میان از روح و بی انتظام خلافت **دلیل** کند
بر کثرت باران و شدت سرما و زیان در مقام اهل **دلیل** کند
دلیل کند بر برف و باران و باران و باران و باران و باران
سجیع و محترف گردد **دلیل** کند بر خشک هوا و استیجاب
وقلت طعام و اندوه مردم **دلیل** کند بر زیان تجارت
وقلت طعام و اندوه تجار و اهل بازار **دلیل** کند
کند بر قوت کثرت و زیان حاصل و سولان و منافقین
دلیل کند بر بزرگی حقیقت خلافت و قدرت خوانین و
ارزانی **دلیل** کند بر روح بازار و بار و باران و کثرت
اخبار **دلیل** کند بر حرکت رسولان و کثرت از خود
خلافت و خوانین و باران و تفاوت نر **دلیل** کند بر
تردد و ملوک و گرمی هوا و منافعت خلافت **دلیل** کند
بر قوت کثرت و زیان و ستم حیوانات **دلیل** کند
اندوه مردم و کثرت کثرت و اطفال **دلیل** کند
بر کثرت منافعت و قوت میان مردم و بیماری و کثرت
آنها **دلیل** کند بر تغییر حال اکار و زیان و حقیقت خلافت
و تغییر هوا **دلیل** کند بر اندوه عام و محبوس مردم و قوت
رسولان و منافقین **دلیل** کند بر توقف در مهلات و
بار بار نفع و عظمت هوا **دلیل** کند بر ستم

بر زبان و از زبان و باز بکاف و شرح مردم و سواد
 عکس گویند دلیل ضعف و سستی بدلولات
 گویند است حاضر عکس در و بال و مسوط کنند و عکس عطاره
 بحوت بغایت بدست مسولات او و باز بکاف و کدورت هوا
 و آفت سفاین باشد و همچنین عکس عقده بنی زیم اثر برست
 خاصه از آن زنب ان سرچ کند زنب در وی عکس کند
 نقصان و نیز بر چنانکه اگر عکس محلی کند کوفته و نیز آفت
 رسد در چهار قلب نند و فار مغدن و صنایع ان ز سوس
 بود و اگر بر شرف عکس کند که و شتر به آفت رسد و ز عمار
 نباتات ناف شوند و ضربت جامها و بیم نلزم بود اگر بخوبی
 عکس کند آفت اشجار و اثمار و چهار خلائق و قطع در آنها
 و اگر بر طمان عکس کند اشک آنها بود و خط کشیده و آفت بر رخ
 و حیوانات آنچه و عکس را بر سر بند اینها بود و باقی برین عکس
 باید کردن
 آفتاب جوهر شریف رسد و لاله
 کند بر قوت سلاطین و حکام و از دیار جاه اعیان و اشرف
 و عدل بر رعیت جوهر قمر شریف رسد و دلیل کند بر رونق
 احوال عوام و نوازش یافتن از نزرگان و رست آمدن
 کارها و فرج ریل و امل سفر و چرخ ششتر شریف رسد و دلیل
 کند بر سعادت علما و ائمه و سادات و فضائل و زنده و ابدان
 و محفوظ گشتن این طایفه از ملوک و صواب اقتدار

نبراز و نرانی

نبراز و نرانی نعت و فایده در معادلت چون در برف رسد و دلیل
 کند بر رونق احوال و زراعت و حال و احوال و اوین و طلب علم
 و نجوم و ارباب قلام و وقوع معاملات خبر و سلامتی کودکان گشت
 علم دقیقه و رغبت مردم بزر و شریح و ششده و میل و ظهور مردم
 و سالوس چون رطل برف رسد و دلیل کند بر احوال ملوک قریه و شرف
 و در قبی و سده بی ضیاع و عمارت و تنگی و کثرت بی نرها و دای کند
 و هم مردم در طلب شای و چون تیغ برف رسد و دلیل کند بر شکر شای
 و اهل سلاح و کوشندگان و حرکت خواجه و دبیر و مفسدان و زوران
 و عزت سلاح و ستود و اهل ضلالت از اشراف گشتن قن و جوهر چون
 برف رسد و دلیل کند بر سعادت احوال خواتین موقوفه گشتن که همای
 خیزد بزرگی زمان بر شتران و رواج حریر و پنبه و کرباس و لباس
 و عزت پیرایه و جواهر و عطربات و رونق زمان و امران و مطربان
 چون رطل بهبوط رسد و دلالت کند بر ضعف حال و کثرت
 و اهل قلاع و محلات و بنیان دیارهای بی در و آفت گشته و تنهایی راهها
 چون تیغ بهبوط رسد و دلیل کند بر خوارگی لشکریان و آفت نور و مفسدان
 و کفر فزاری بدکاران و تیغ پاکان و خونها ناکا چون زهره
 بهبوط رسد و دلیل کند بر تنهایی حال خواتین و خواهر سرایان و زیارت
 زمان و مطربان و میل این طایفه به شایست و کفر فزاری را بنیان
 و بیماری در کرده و شنه و وقت نشط و تولد آنها و خوارگی فاش

و صبر چون شمشیر بر سر دلاوت کند بر ملاحت خاطر ملوک و
 هنران و فدا نمودن او را طهارت و ستم و خطا نشاندند پیرایه
 و آفت ستوران با رکن و ارزانی حیوانات چون قمر بهبوط رسد
 دلیل کند بر قدرت عوام و نابیدن از جوهر و ستم و فدا نمودن
 اسولان و در فتنه مناسفان و خصوصیت در خلائق عام چون شمس
 بهبوط رسد دلیل کند بر جبر و زرا و اعیان و علم و فتنه و
 نباهیت ترنما و خطا در تندرست و بخت رهایی بی نفع و بی رونقی
 ابواب بر چون عطر در بهبوط رسد دلیل کند بر بی حال و زرا
 و فضل و تجار و علم و اهل بازار و اصحاب و دوا وین و خطا در محاسن
 و اراجیف و همت و بهاری کورگان و پیر و نفعی و پیرستان و
 کسادی بازار و
 کینه بر قوت سلطان و حکام و از رویا و جاه و اعیان و اشراف و عیال
 بر رقیب چون قمر شرف رسد دلیل کند بر رونق احوال عوام
 بر خوش خلائق و قلت غلات و ف و در زرعها و نباتات از پیش
 و طبع و ضعف حال و دین و اهل قلاع و جمال جوئی مشرب و در حال
 بعد دلیل کند بر اندوه و زرا و علم و فتنه و اخلای همت
 بر اینها و عزت طعام و پیر و نفعی و ارا و قضا و مدار رس چون
 شمس در بهبوط دلیل کند بر ملاحت و پیرایه بی امر و اهل
 صلاح و خصوصیت و گرفتاری و زرا و دروایی بدان وقت
 اهل صلاح چون شمس در بهبوط دلیل کند بر غنای

حقیر

هنران و ارباب حکومت و خصوصیت این طایفه و کسادی و جواهر و ثقیل
 نفوذ و کرامت چون زهره در دیار بهبوط دلیل کند بر دشمنی و خواستنی و ستم
 زخمان و ضعف حال اسلا و فقر و بیگانه کاری و مملکت و
 کسادی و صبر و اتمش چون عطر در دیار بهبوط دلیل کند بر جبر
 و پیران و عیال و مستحقان و اهل فضل و اراجیف متنوع و اندوه
 تجار و اهل بازار و ف و دهر چون قمر در بهبوط دلیل کند بر تنگدلی
 عوام و پیر و نفعی و کبر و ری و کس و رسل و دانه و
 از خصوصیت خلائق رجعت حل دلیل کند بر ضعف حال
 و زرا و عیال و ارباب خاندانهای قدیم و فدا و طعام و کسادی حیوانات
 رجعت شد و دلیل کند بر جبر و زرا و مدبران و علم و اشراف و
 مردم در کار و اجز و عزت طبع رجعت شد و دلیل کند بر در اندکی امر
 و سران سپاه و ارباب سلاح و گرفتاری و زرا و دراه و زرا و
 کسادی سلاح و دستور رجعت زهره دلیل کند بر پیر و نفعی حال زرا
 و مملکت و زرا و دکن دی و عطیات و عباس و صبر بر رجعت طعام
 دلیل کند بر ضعف حال اصحاب و دوا وین و اهل و نفعی و زرا و عیال
 و کسادی بازار و اختلاف هوا و هر کس در مردم و مسود و مملکت
 و حکام استقامت رطل دلیل بر استقامت احوال
 شمس و در اقی و فقر و اوانها و زرا و کرامت و نفعی استقامت
 دلیل کند بر قوت حال و زرا و اعیان و ثقت و علم و کرامت و رونق

ابواب به استقامت ترجیح دلیل کند بر حال امر و امران سپاه
 او پیش و در نزد و باز آمدن از جرئت استقامت زهره دلیل کند بر
 رونق زمان و خلاصه سران و اهل ساز و طرب و ساده رنگان و
 استقامت عطار و دلیل کند بر قوت حال بخار و حال و حقیقه و
 اطباء و اهل تنجیم و رونق باز آید و کثرت اخبار و نیک کن دلی
 چون از بیان قانون احکام و طریق استخراج الف
 ششم صلوات چنان غرض که هر یک ششای جدا گانه باز غایتیم
 و سوزی باشد بوقت احکام کردن هر چند آتش است که در
 که استخراج کرده باشد و در حساب سوزفته باشد و نیز استیجاب
 کرده باشد که معقود علیه باشد و اصدان بهند کم حد مساله کرده
 باشد چنانکه در این تاریخ که مهم رعایت بر کتاب محقق شده
 که وضع آن بر اصول رصده جدیده ایلمانی کرده اند نه بزرگ ایلمانی
 چه آن بر اصول آن رصده نیست بلکه آن بر اصول اریستوتلیست
 از آنست که هر که محسوب آن موافق مری نیست و تفاوتش
 در طول و عرض است همه کرده میشود و احکامی که از آن و لایق
 که خطای افتد و این از بی باری است و این روزگار
 چه غرض ایشان کسب است نه نصیبت و تحقیق حال هر یک بقوم
 التفات میفرماید مطلوب ایشان بجز موضوع ماه نیست و در این
 آیام و شهر را سوزنده می باشد از احتیاج و محنت بسیارند که
 که محقق انواع لطیف و فواید این فن باشد ممکن است زد
 چنانکه است

این

چنانکه اگر شخصی کامل و نفس دیگر از در ظرف طالع آمده و خط
 و رونق روحانی از آن اول حاصل آید که در حد حصر نیاید طعنه نشد
 و ملائت کنند که این فایده جهت و ان را مطهری سازند و بر سبیل
 خلق و شهنش را گویند مستخرج اطباء نصیبت خود کرده و این قدر نیست
 که بزرگان این امر هیچ چرا کشیده اند و اینها را جادو وضع کرده اند
 عیب نباشد و اینجاست متعذر بر فزونی بود که بدان طعنه نشود و از
 شریف خود بدان صرف کنند و غرض آنست چون طالع سال بق
 حسا کجاست باشد و مواضع کواکب سهام و غیره ضبط کرده طالع
 اجتماع با استقبال که سابق باشد بر آن و هر یک از اینها
 و در وی تأمل کنند از سرفرازی خاطر و اینهم تمام نیست و
 ضعف هر یک بنامی به اند و فضل هر یک به بر دیگر نشان شده
 و از تعاللات و عوارضات کواکب با هم بهر نوع که باشد از انواع
 مذکوره فرق کنند انگاه دلائل هر امری را از امور خفیه که اول
 اصناف ایشانند دوم اشوبی است که در حق و مرض چهارم
 قسط و خصب پنجم خشکی و تری و شمس را آنست جدا کنند پس
 ان همه بویایم مقابله و مخالط باید کرد و لاج و مرجع جدا کردن
 و مقوی و تضعیف را شناختن و مناسب هر یک احکام خاص
 امید که اکثر موافق واقع آید چنانکه در تاریخ انقضا بهج ملوک
 سنه اربع و عشرون و ثمانی که الهام به موافق باطل فرد در دنیا
 بطالای سنه ثلاث و اربعین و ثمانی که ملک همه طالع تحول سال

۱	صفت اول	۱۱	فوقه نامش	۲۱	صفت دوم	۳۱	فوقه نامش	۴۱	صفت سوم
۲	صفت دوم	۱۲	عظیم اثر	۲۲	عظیم اثر	۳۲	عظیم اثر	۴۲	عظیم اثر
۳	صفت سوم	۱۳	برج شرف	۲۳	برج شرف	۳۳	برج شرف	۴۳	برج شرف
۴	صفت چهارم	۱۴	استقامت	۲۴	استقامت	۳۴	استقامت	۴۴	استقامت
۵	صفت پنجم	۱۵	وحدانیت	۲۵	وحدانیت	۳۵	وحدانیت	۴۵	وحدانیت
۶	صفت ششم	۱۶	وحدانیت	۲۶	وحدانیت	۳۶	وحدانیت	۴۶	وحدانیت
۷	صفت هفتم	۱۷	وحدانیت	۲۷	وحدانیت	۳۷	وحدانیت	۴۷	وحدانیت
۸	صفت هشتم	۱۸	وحدانیت	۲۸	وحدانیت	۳۸	وحدانیت	۴۸	وحدانیت
۹	صفت نهم	۱۹	وحدانیت	۲۹	وحدانیت	۳۹	وحدانیت	۴۹	وحدانیت
۱۰	صفت دهم	۲۰	وحدانیت	۳۰	وحدانیت	۴۰	وحدانیت		
۱۱	صفت یازدهم	۲۱	وحدانیت	۳۱	وحدانیت				
۱۲	صفت دوازدهم	۲۲	وحدانیت	۳۲	وحدانیت				
۱۳	صفت سیزدهم	۲۳	وحدانیت	۳۳	وحدانیت				
۱۴	صفت چهاردهم	۲۴	وحدانیت	۳۴	وحدانیت				
۱۵	صفت پانزدهم	۲۵	وحدانیت	۳۵	وحدانیت				
۱۶	صفت شانزدهم	۲۶	وحدانیت	۳۶	وحدانیت				
۱۷	صفت هجدهم	۲۷	وحدانیت	۳۷	وحدانیت				
۱۸	صفت نوزدهم	۲۸	وحدانیت	۳۸	وحدانیت				
۱۹	صفت بیستم	۲۹	وحدانیت	۳۹	وحدانیت				
۲۰	صفت بیست و یکم	۳۰	وحدانیت						
۲۱	صفت بیست و دوم	۳۱	وحدانیت						
۲۲	صفت بیست و سوم	۳۲	وحدانیت						
۲۳	صفت بیست و چهارم	۳۳	وحدانیت						
۲۴	صفت بیست و پنجم	۳۴	وحدانیت						
۲۵	صفت بیست و ششم	۳۵	وحدانیت						
۲۶	صفت بیست و هفتم	۳۶	وحدانیت						
۲۷	صفت بیست و هشتم	۳۷	وحدانیت						
۲۸	صفت بیست و نهم	۳۸	وحدانیت						
۲۹	صفت سی و یکم	۳۹	وحدانیت						
۳۰	صفت سی و دوم	۴۰	وحدانیت						

[illegible]

دالات کواکب بر غلا و خض و اول سال دالات رطل بر غلا

پست غلا صعود در فلک اوج صعود در فلک تد و بر عرض شمال
برج مشرق الطلوع این جمله پست خج جزو پست پس زره و ایل باشد بر خض و خض
العدد رجعت بهره این جمله پست خج جزو پست پس رطل ایل باشد
اصفان خض دالات مشرقی بر غلا پست خج شرف صعود در فلک اوج
صعود در فلک تد و بر عرض شمال برج مشرق الطلوع بهره این جمله پست
جزو پست پس مشرقی میا رطل باشد دالات شرف بر غلا سرعت سیر
صاعد در فلک اوج صاعد در فلک تد و بر عرض شمال بهره این جمله پست
جزو پست دالات شرف بر خض و خض و اقل النور و اقل العدد و اقل الحی و خج
الطلوع بهره این جمله پست پست پس بر خج ایل باشد بعد دالات شمس
بر غلا پست شرف صعود در فلک زاید کاس بهره این جمله پست
جزو پست دالات شمس بر خض و اقل العدد و بهره این خج جزو پست پس
دالات کند بر غلا دالات زره بر غلا سرعت سیر صعود در فلک اوج
صعود در فلک تد و بر بهره این جمله پست جزو پست دالات زره بر خض
و اقل العدد و اقل الحی و اقل النور و برج مشرق الطلوع بهره
این جمله پست پست پس زره و ایل باشد بر خض و دالات عطاره
بر غلا سرعت سیر صعود در فلک تد و بر زاید العدد و زاید النور
زاید العدد بهره این جمله پست خج جزو پست دالات عطاره بر خض

دالات مشرقی بر خض و اقل العدد و اقل الحی و خج
و اقل النور و اقل الطلوع بهره این جمله پست پست

برج

برج هبوط عرض جنوبی و اقل الحی و اقل النور و اقل الطلوع
الطلوع بهره این جمله پست چهار جزو پست عطاره و ایل باشد
بعد دالات قمر بر غلا صاعد در فلک اوج صاعد در فلک تد و
زاید الطلوع طاب زاید العدد و زاید النور و برج
کثیر المطلع بهره این جمله پست خج جزو پست دالات قمر بر خض
بطور سیر و اقل العدد و عرض جنوبی بهره این جمله پست
جزو پست پس قمر دالات کند بر غلا دالات کواکب بر خج و اقل

در اول سال

البردی و تری صعود فلک
البردی و تری صعود فلک
صعود شمال گرمی و تری گرمی
و خشی برج مرکب و تری
سردی و تری سردی و تری
سردی و تری خشی و تری
مرکز چهارم
سردی

البردی و تری صعود فلک
البردی و تری صعود فلک
صعود شمال گرمی و تری گرمی
و خشی برج مرکب و تری
سردی و تری سردی و تری
سردی و تری خشی و تری
مرکز چهارم
سردی

راحت و نخواست تا بر سر هر حل موجب است این طایفه است
از اعیان احوال و زرا و مدبران و اشراف اعیان هر چند که نترسند
در خفت که اجزاء ضعیف غالب بر قوت و سقوط از طایفه و
ثامن و رجب دی عشره بل بقوت او در زایل دلیل توسط احوال
این صفت شد و در بعضی اوقات در تدریج خط واقع شود
و توسط احوال چون بیشتر مقدار آن هر نوبت را بنظر قبول
از قبول طاعت و نترسند و در نه باشد حال مراد اهل صلاح چون
مریخ قوی حال است و فضل قوت او ضعف بقدری بی چیز و غایب
و اکثر قوتها و ضعف او عظیم اثر رفیع القدر واقع شده است
دلیل قوت و رفعت این طایفه است چون به حل مخصوص است
در هر دو طایفه و مقدار سهم انتقال شود و در اندکند و غایت
و راه زنی اشتغال نمایند و بعضی بقتل آیند و در بیانه سال
شهر باشد چون نظر او و طاعت را در دست هر دو حاصل کنند و یکی
که یکی نرسد حد نظر دفع طبیعت است حال جوانی و دوست
و جوان چون زهر قوی حالت و مستوی بر بار دهم بعدین
دلیل روح احوال این طایفه و بتدریج کارشان نیکو کرد حال
نواب و جماب و نزدیکی سلطان و اصحاب دیوان و حال
و متفرقان چون عطا در راه و ضعیف بر قوت نجا چیزی و
فاصلت این صنف این حالت باشد که خاصه که می رسد و نیت

و سبب این

و این دلیل قوت احوال و عرض ایشانست بر هر صاعده و حسی
و در نه که یکی بر حل در طایفه است اما چون مستوی بر بار دهم بعدین
امید سلامتی و خلاصی است حال زاده و عطا و در قوت و در نیت
مستوی طایفه بل نیکو اما کم قدر حسیست سقوط او حال نجا و
و در قیاد نامی از سقوط مستوی و استیلا از حل بر درجه دوم
در احوال بعضی نقصان واقع شود حال عطا و در قیاد و عطا
بویطه مستوی رسیده بود و چون عطا در درجه دوم بر حال از نیت
خالی از نترسند باشد هر چند زهر اصطلاح آن گفته حال زهر و
ازواج نیت کی زهر دلیل قوت حال ایشان است اما چون
مریخ در مقام است میان ازواج و نجا که خصوصیت باشد و قوت
الکاح و دیگر واقع شود و غایت حال مطربان و سانه رنگان
و ارباب امور چون منوبات زهر اندک نیت حال باشد اما مستوی
چون بر نجم مریم است میان این طایفه نزع و خصوصیت باشد و قوت
عیش و طرب بر مردم حال رعایا و عوام آنست چون نترسند
و نترسند این صنف مردم نیت حال باشد اما چون نزع مقام
مریخ در طاعت خود نیت و بعضی را رحمت رسد و بقدر از نیت
مطایفه نمایند و این طایفه را نخواست و زراغ افند و بزرگی طلبند
لیکن بجای نرسد حال صبح و رسل چون منسوب قمرانه عطا
باشند و چون قدر در هر صنف است اکثر اوقات در نترسند

حال قعوداران و صحرانشینان و اهل کوه باها چون زحل را
 و اهل بضعه که را این قوم در تراجیع باشد و حیرت ایشان
 غلبه بر حال تجار و اهل بازار و باعان چون منسوب را
 و ضعیف و صلب در تراجیع و دلیل ضعف حال بن طایفه است
 و زبان در محالیت جهت غارت عطار و دینیت و هیچ کس
 از قطع و اهل شهر حال خوشان و اقربا چون خبر و اجتماع در
 سیم طالع اجتماع و عطار و منخوس در سیم طالع سال دلیل
 حضوت و منافعت این طایفه است اما که بودن زود و سیم
 طالع سال موجب صحت است بنا بر غرض از سیم طالع سال عبید
 و خدمت خیمه است بلا هر نسبت و ششم دلیل تندرستی و سرگشتگی
 صفت خاصه که فصل در شراست اما چون او رجعت بجای
 نرسد سبب کناری و حیرت حال مفقودان و راه خدای
 چون منسوب صحت است در راهها رحمت رساننده و اکثر
 مشکوک که در حال مسافران چون قمر نیک و نهم با کس
 از حرکت بیشتر بعد از منته و میل خدای حرکت و لغو چون
 معظم تا نیک کوف در این حالت دلیل بر وقوع آنچه وعده کرده اند
 آن کسوف بحسب لایل او پس در این سال ملک آذربایجان
 و سر قندهار افت رسد و در اکثر اقلیم رابع فتنه و آشوب
 نیز دواش و واقع شود و نوازندگان منفس شوند و انواع حرکت
 بخلاف این رسد تغیر هوا و تغیر مزاج و تغیر ارض
 بوقت تحویل قناب بر طالع دلیل بر غلبه ال فضل است

و تفسیر

و تفسیر مزاج و تغیر مزاج بوقت تحویل قناب بکسب دلیل اعتدال
 زشتان که در اخراج فصل که بقدر دلیل سه و برشت از اقبال
 کواکب بارده چون زهره و زحل و عطارد و زشت که مزاج غیر
 است چون اقبال شود کواکب طارقه ایشان را چون قوت
 قابل است لیکن که بفعل آیه بودن مزاج در برج هوا خاصه
 دلیل فساد هواست که زهره و مزاج است چه او نیز در برج باران
 بودن خبر و اجتماع در برج راجع دلیل زنده است و خدای
 جایها از آب نرسد که در برج آبیت خاصه جایها که بر کس و حال
 و رود است و نیز غطر را زینب این مزاج آیه دلیل نقصان
 آبها چشمت و عرف کشته از بودن کواکب باران در برج
 مطر دلیل بارندگیهای محال است خاصه در آخر بهار و اول تابستان
 که عطار در سرطان بطی و لاجم بکشد و آنگاه ضرر جهت مزاج
 که گفته شد محالیت عطار و مزاج آینه با دای تنه و زود
 و رعد و برق همه و بوسن ماه بسطین بوقت تحویل قناب
 در سیم که در عقب میل کثرت بارندگی در فصل آخر بودن
 زحل در خانه و مزاج خاکی و دلیل خشکی و برودت هواست در آخر
 سال قران نحس و احتراق ایشان در میزان دلیل بد فتنه است
 و باره ی سخت اقبال زهره با ایشان بقدر مزاج است احکام
 اسرار زحل در سیم راجع و اهل بر حوض و شتر در شرف و سیم
 و اهل بر حوض دلیل در زان عقیقه و لهن و قلعی و سیم طالع

و چون به آن رسیده اند که در هیچ وجه و کجای و خود و از زن و خواهر
که صاحب هم کند و در هیچ باطل و موبت مشرب در شرف
و قابل به برقر نظر و رو میکند و قوی تر آنکه بعد از انفراد
اجتماع مقدم بر منقل بشود و چند تحول زحل بخیران موجب آبی
خورد و نیست چون مانع بسیار و او کمتر از آنکه در بهار و تابستان
از زانی بیشتر باشد چه اینها قمر و شمس را طالع می رسد و ترجیح
چون تبرات و صاحب است مستوی و متصل با هم در دوران
بر غلاجه که بدین کوکب منسوب بعد از وای با به فائده زرد
سیم و چهار نقشه است و در اسطر و برده و طوم خاصه در این
که آنها به هم می رسد چون عطارد و زهره و مریخ و زحل و مشتری
ذنب منسوب است و در بقدر و در هر دو خاصه که با یکدیگر گشت
و انباشته و عطارد خاصه و قمر که بخیر رسیده و چهار در
طالع است در میان که در سال انشراح بیشتر باشد از رسیدن
آنها و از بهر آنکه طالع و رسیدن اجرام او متعاقب چون زهره و مشتری
بر خصل خاصه که در هرگز نمی رسد و دلیل از زانی لباس و
افش و حر و براب باشد خاصه وقت اتصال بیشتر در خزان
و زمستان ظاهر تر باشد پس کسی که در عطارد گفته شد
علل و امراض چون ششم برج نور است و نیرین
در اجتماع و مقدم می شود بر خصل و دلیل وقوع امراض است که در
و دماغ و دل و گردن و است و سستی و عصبانیت در چشم و دانه
و عقلت در زبان آه چون صاحب ششم سالم است از کورس

خشم

و ششم رب و معور و دلیل ملایفی و صحت خلائی است و از کجای و مانع
سليم الحال و سرخ الزوال که نشان و در لغز نخوت شط
و ضعف و دلیل خط اطباء است و معالجات افقران نحین
و احتراق ایشان در میان سال در هیچ امور کثرت
خداوند ششم و دلیل بیماری است و استند است بر طبایع و
انزاع خلائی و صبر و خارش اندام و آبله و سعال چون
زهره ایشان است آنکه که سالم که در
و فته چون در اول دلیلی نیست که دال باشد بر فته و صبر
عظیم مگر احتراق نحین و قران ایشان در میان سال
که دلیل اثر است و شنبون و آفت بعضی از اثرات
و قلهای نهانی در معارف خاصه است اما زهره نیست
با این است و تحف و دافع مانع قوت چون قمر زحل است
در قران خلیفان غالب آیند بر مریخیان بودن ترجیح در اول
بخت لارض با سهم القتل و دلیل شنبون و مقاد است
خاصه در حد و در هر دو ششم و کرمان و شنبان و در دلیل و قوت
و از بهر و افهان آنها و برج قران رسیدن آنها
برج قران در نیم ماه منور و همچنین صاحب درش و در اصل
بزرگچینی بوده است و دلیل گفته بر دشواری وضع حمل نهان
رفت تواله و تناسل و پریشانی عاشقان و مصوقان و کثرت
اخبار و اراجیف و برج زهره ان و فاصدان

خسوف چون در طلوع و جزو خسوف بخین اند بزرگ
 مشتمل بر شمس و خورشید با هم در تریج و انقباض که ذنب
 و دلیل فتنه و خصومت است میان بزرگان و قتلها و
 صوف خوانان و نوایان و بیماری رموی در این طایفه
 و آفت زمان حامله و اسقاط اجنه و ظهور مفسدین
 و ذر دان و تشویش در خواص و خصومت در بازار که بوقعا
 آنها و محبوس قاصدان و رسل و در اندن مسافران و
 و مخالفت از راج و جبرج و فزع اطفال نیز پیاده چون
 عطارد و ذنب رابع است لیل زلزله است چون در برج مویشت
 دلیل آفت انجبار است و ظهور و بیدار شدن هوا و جستن باران
 مقرر موت پیران و سیاهان چون مریخ و جدی است
 آفت مریخ و ماهرینه و عارتها چون خسوف و عاشره است
 اثرش عالم باشد ضایعه در شهر که بعقرت باشد منسوب باشد
 چون بلاد ترک و خراسان و سرخس و خوارزم و امل
 و دغان و مکرانه و جاز و یمن و نهاده و ری و تبریز
 و هر حکمی که در پست نزدیک باشد از آنچه ذکر رفت چون
 قتل و بیماری بعد از ماه و کمر ظاهر تر شود که زمان مظلم
 تا شتر خسوف است و الله اعلم بحقایق الامور
 کسوف چون در این کسوف واقع میشود برای سال کسوفی احکام
 کرده میشود که واقع شده روز یکشنبه پنجم ماه صفر سنه

سال

تاریخ

اینی خوشتر و شادان و بختی در برج حمل بقره ذنب مقداره چهار روز است
 طالع و طالع خسوف هم در برج اسد و برج عقرب و در حمل مدت
 تا شترش و در سال در ماه تقریباً معظم است بعد از یکصد و نیم روز در حمل
 در طالع و در برج منقش و عاشره و در حمل و در حشر و در تریج و در
 در برج زایل دلیل کند بر مخالفت میان ملوک و سلطان و بکنت بعضی از
 این طایفه و حرکت لشکر و وقوع حرب فتنه و مفرت سائیدان اهل
 شرف و قدر و شک و شرف در اقلیم و بیماری در سردی و در شمس در روی
 و آلودگی و خون و نقصان جسمها چشم راست چون کسوف در برج حمل
 دلیل کند بر قتل طایف و در برج سرطان و خرابی عباد و خرابی زمین در ماه
 قذی و شدت حرارت و جستن آلود و برق و سحوبات و بیدار شدن پیران
 و حال و بیمار و اهل بازار و کدی پیچیده و بیماری از پیچیده مکرر شود
 در خلیان و ظهور سخنان و دروغ و آفت کوفته ان و شکوفه و فحلان
 و بیشتر تا شترش در شهرهای بود که بکل و است منسوب است چون با بر فکس
 و آذربایجان و مازندران و خراسان و عراق و باطله و ابواب
 پنجانی و احکام این کسوف طاعت همه کردیم اگر موافق واقع شده
 چنانکه در بد و حال و منور آید و آفت شکوفه و بارگی در چشمها و
 آید و در این سال او کو و جبال و پروی در دست هر که مملکت
 شدند و بعد از یکصد و نیم قمر ابراف که والی آذربایجان و اکثر
 اقلیم رابع شده بود و در شاه ادیس که والی باطله بود
 از نسل سلطان اولیس درین سال کشته شده و شکوه در خراسان

دارند در حرکت آمده و در راه ران فتنه برخواست و کشید
که دالی و حکم برونه عاجز شده و بگریخته و گوسفندان
در بگور شده و بسیاری تلف گشته و در راهای قلبی دانه و
عبادتگاهها با رونق گشت و مسافران متحیر شده و همچنین
تا این غایت که عمر برای این بیگانه از تاریخ مذکور دو سال گزشت
منوچهر این اثر را با قیمت دانه اعظم با الصواب چون از این
بله در این کتاب تاریخ خدیم که خطش بر طریقی و قوی
چند گنجیم کتاب زحل دلیل محسوس کارای
و بهشت شفا و دینو مبدی و نظری و تکی و کمر آبی و پادشاه
و ضرابی و دینواری کاره و غایت و حساست و دلیل و هر فای
که در دنیا سبب دال و محنت کرد و مرجع دلیل محسوس کارای
درین مانتی و غرور و قتل و خرق و کشتن و غارت و غارت
و همه پان و گزشت غصب و ضرر رسانیدن و این غارت همه
فادی که در آخرت سبب عذاب و عقاب گردد و زهره دل
سعادت و ثبات خانه ناهنجار و پاک خوردن و آشتی
و شرب بنید کردن و با همها بر شدن و زینت بکار داشتن
و گزشت نکاح و مباشرت و ساختن ایوان و دوش و دوش
عطرها و ورود و ورود و اجتماع ساز و نواد او و امار و هر چیزی
که در دنیا از آن متع توان گرفت مثله با دلیل سعادت
امور دنیا است چون آگاه از معاد و جزایات و مکارم اخلاق
چو امانت و دین است و صلاح ذات البین و زهد و ورع و تقوا

و کائنات

و طاعت و حسن عتقاد و در پی سبب سعادت آخرت کرد و در هر یک از این
قرین دلیل امور عالم کون و فساد است چنانکه و سبب غیرات هر یک از این
در نفس انسان و در هر سعادت به و منسوب و او دلیل سعادت
خارج است چون مال و جاه و عتد و اسباب افتاب دلیل امور
آخرت و عقبی در سینه ن موجودات بکمال خاصه و مجرد است
و سهم الغیب به و منسوب است و او دلیل سعادت و اخلاص چون علم
و تدبیر و اندیشه های لعبان موضوعات عالم از اعیان و مکارم و ادب
مختار و کردی که می سراد این و تیرست عطار در شریک و محاور
آن دلالت که خارج از عتد با و خاندان
در بیان سبب قنوت خانه ها بر کواکب کتاب که نیز اعظم است
و خورشید و سیارات و ثواب و کواکب ثانی و دوازده و بطبع
که در خشک است اسرار موافق مزاج و خوی خود یافت و بهشت
ساخت و بیخ برج را بر توانی و الی گشت و ماه که حد بل و نظرات
و مرجع حرکت و متغیر الحال و بطبع سرد و تر سرد اند که موافق
حال دست و مقبله بین بروج و دجوار همه به تثبیت است
قبل که در هیچ برج باقی و لایستاده و این لایستاده
و لایستاده خانه بگو بگو دانه از کواکب بگو بگو نه متوجه
معلوم است بحسب نسبت پس هر دو کواکب را که خانه ها است
و دوازدهم بگو بگو افق مانند زهره و عطارد و مرجع و شش
و شمس یکدیگر باشند و همچنین اگر هر نوع و مقادیر یکدیگر باشند

چون نیرین یا یحیی و بعضی سعادت و عزت کو اکبر به نسبت دفع
بوت ایشان یا برین نمانده اند یعنی اگر بر شکل دوشی باشند
سعدت و اگر بر شکی غنی باشند شسته ای که بر شکل است گویند
بزرگ است و برنج که بر شکل ترنج است گویند کسی که چک است
و اما حقیقت حال در شرح سی فصل خواجہ علیار گفته ایم
گویند طالع عالم سلطانست و هر چه بداند او برنج منقلب
و انقباض سر کوکب علوی و شرف را در آن است شسته ای که کوکب
جاست در طالع و انقباض در عاشر و زحل و در راج و راج
که کوکب صورت در راج جاست و زهره در راج و راج
کوکب صلاح و دیانت و نظافت و عطر در آن است که کوکب
عقل و علم و فراست و کجاست و برنجی است و در تقسیم
در جات شرف سخن بسیار گفته اند نیک و خفا نیک نشینان
حقیقت است که هر کوکبی در هر قوی باشند یعنی فعل
انکاظ هر تری باشد اندر در جات شرف و خزانند و قوی دیگر
دوشی و دشمنی کوکب بر راج و شرف ایشان گرفته اند
در تقسیم بیوت گفته شد عطار که کوکب نطق و عقل
در طالع او در فرج باشد و زهره کوکب عیش و طرب فرزند است
در پنجم و ده که کوکب خورشید و حریت است در سیوم و مریخ که
کوکب چهارم است و شرف اندوه در ششم در محل که کوکب شفاست
و شوران بارگش و بند و زنده است و انواع شفا در دوازدهم
و شترنی که کوکب سعادت و دوستان و امید است در دوازدهم

و انقباض

و انقباض کوکب که است و آخرت و سعادت های عقبی است در نهم پس هر چه
از هر دو معده و کس و نیز او تحت الارض است و هر چه است غرض
فوق الارض و فرج سوره بن و نیز بر زمین و ثقیل طالع
و از آن سخن با قضا رطل در هر جزو که خرق
کند بعد از هر سال در آن جزو خرق کرد و شترنی در دوازدهم
و مریخ در دوازدهم سال در شش سال عطار در شش سال و
فر در هر جزو که اجتماع کرده باشد بعد از شش سال باز در آن
اجتماع کند کوکب که در راج و راج و راج و راج
به شرف است که اگر او مضاعف کرد همچنین از آن کوکب مؤثرت
در راج و راج مؤثرت اما اگر کوکب که در راج و راج و راج و راج
بیش مؤثرت انداخته خن کرد و کوکب مؤثرت در راج و راج و راج
به شرف است که اگر او مضاعف کرد
شترنی عظیم است از دوازدهم یکی آنکه شش کوکب یکدیگر فو محقق کردند
و ثانی آنکه پنج کس غلبه کند بر دوازدهم یعنی شش کس ظاهر است
و نیز بیستم کس آید و عطار در راج که غالب باشد آن مزاج
گیرد پس چهار کس غالب تر از دوازدهم باشند و این را در افتد
از نهمه سا قطب جزو سیاید الا انبه چنانکه از کس سا قضا
جزو نهمه سا قطب جزو سیاید الا انبه چنانکه از کس سا قضا
اضراق و مبط و وبال سخت تر از آنکه بمنزله مردم بریده باشد

و نیز نفس بقول بخانه و شرف و شرف است که بود بر آن سبب
 که بجز در کرم دست او نباشد سعادته که سعادته
 نفس را قبول کند که او که میست و نفس نیکو نه بر آنکه او که میست
 هر نفس که خداوند میست و در او از هم و نفی و جهار
 و سیم باشد ضرر او زیاد است بود چنانکه هر سعادته که صاحب
 طالع و در هم و یا زده هم و در هم و در هم باشد نفی او
 بیشتر باشد بسبب اجتماع مزاج ذاتی و عرضی
 هر چه و هر کوکی را در اثر است یکی ذاتی چون اثر شمس
 در محل و یکی عرضی چون اثر عطارد در سینه و اموری که
 ملکی و بزرگی چون عاشر باشد هرگاه که قوت سودی
 و نفسی بر بر باشد اثر نفس نفوذ تر به بد آید بدان و طالع
 که رطل قوی تر از مشرب است و مزاج قوی تر از زهره
 بسبب اختلاف و بطور عظیم جرم و باز عالم اثر عالم کون
 و ف و د هت و ف و غلبت کون مدار حکام
 در طالعها بر کوکب است پس بر ستوری پس بر صاحب
 طالع پس بر قابل تر بر هر یک پس بر قابل تر بر هر یک
 بر صاحب است هر یک برای تر ندید که هیچ یک نیست
 نشود آن طالع را اثر رسیده چه متنی بود بی جان
 ارباب مثلثات طالع و نیز بر اثری قویست سعادت
 و خوش است تا آن حد که سعادت ایشان بخوش است هر دو در دفع

کنند که هر چه در طالع قرآن کرده باشد چون در طالع زیاد
 از بزرده درجه باشد در احکام خداوند دوم شریف او باشد
 یعنی صاحب طالع و اگر از بزرده درجه بیشتر باشد حکم آن طالع
 از در هم باید کردن مطلق بر خلاف آنچه دیگران گفته اند این
 حقیقت چه برج را اثر دیگر است بر حسب طالع اثر
 و التوبه دلیل بطن یعنی درجه آخر از هر خانه که آنرا در جات
 فرار باشد یا خوشتر باشد که کوکی یا دلی در آن در جات
 باشد ایشانرا اعتبار نکنند و ضایع تر اند و اگر بعضی بیشتر
 از پنج درجه باشد بصورت در آن خانه بود و بمسویت در
 دو از در هم آن خانه پس ظاهرش را حکم از آن برج کند و
 باطلش از آن خانه که در جات و باشد ضرر آفتاب
 از قرآن مزاج و در جات صحت و ضرر قمر از قرآن رطل و مقابله
 مزاج هرگاه که ثانی عظیم القدر بر درجه طالع یا عاشر یا دوازده
 نری خاصه نمر نوبت بر درجه هم القادر افتد سعادت بزرگ
 بخشد صاحب طالع را چنانکه خارج از نسبت اصل او باشد
 اگر آن صاحب طالع منفصلیم افتد حاکمی یا وای کرد که آن
 در طالع نهاده واقع شود بر آنکه او که میست عالم استیلا باشد اما اگر
 آن کوکب بر مزاج سعدین باشد اول و آخر آن شخص شریف
 کند و او که بر مزاج سعدی و نحسی باشد چنانکه سعدی مقدم
 باشد اولش عظیم نباشد که نو و آخرش نفی و آید

از روی تشبیه اصل در اثرانی باشد سنگین که گفته شود
 پاره پاره گردد و پاره او حسب شرف و شیبی چون از روی یکدیگر
 و سر بای و ظاهر شود و هیچ چون مری که بنابر و تو مال
 بریزد و از هر چه در سیمای که با تشبیه سنگین گردد و عطار
 چون آنست که با تشبیه اصل بر سر و افروخته گردد و ضعیف
 شود و قدر در اجتماع چون نقره زرانند و در یکدیگر فروزش
 باطل گردد رقیق گوشت در زیر شمع آفتاب
 دلیل پیری و کهنی است و بیرون آمدن دلیل بر جوانی
 و نوا و تحت الشعاع دلیل اختلاط خفای و ضعف در شرف
 و اختراق دلیل حرکت و ملاکت زیرا که اختراق
 مزاج گوشت باطل میکند مانند سم است و این
 این صنعت شریف سهمی به دست آورده اند جهت حواشی
 عالم و آن نتیجه گوشت که بغایت بلند رتبت و کرامت حرکت
 و یکی میان حرکت و میان رتبت و یکی پست رتبت و در
 سرعت چه امور عالم ترکیب حال پیش نه اند با آنکه بغایت
 کثرت است و افعی القدر چون طوفان و قوت و دوت
 با آنکه حفره روانه که مدتها اند چون صناعت و
 زرعیت و معاطه و تعبیه هوا پس سهم مذکور بجهت هر سه
 خلل آن نتیجه دهد چون مراد اینجا نوع آخر است گوئیم که
 هرگاه که فصل حرکت ماه برافتد بگوئیم در حرکت خل
 بران افرا کنیم اگر مستقیم باشد و کم کنیم اگر راجع بود

کتابخانه
 حاصل

حاصل حرکت آن سهم بعد از شبانروز پس موضع آفتاب
 از موضع ماه نقصان کنیم و موضع زحل بره یعنی افرا کنیم
 تا موضع سهم الحوادث بیرون آید

کتابخانه
 علم الکتاب

کتابخانه
 اسلامی

کتابخانه
مکتبہ

